الشيعة والقرآن

ชีอะห์...
กับความเชื่อต่ออัลกุรอาน

เรียบเรียง Abuawail alkausari

ตรวจทาน อุษมาน อิดรีส

จัดพิมพ์โดย อัศ-ศอดิกูน

พิมพ์ครั้งที่

จำนวน

بسم الله الرحمن الرحيم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله الذي أرسل رسوله بالهدى ودين حق ليظهره على الدين كله ولو كره المشركون، أشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن مُحَمَّدا عبده ورسوله، صلوات الله وسلامه عليه وعلى آله وصحبه وسلم تسليما كثيرا؛ أما بعد:

อัลกุรอานหากจะเทียบกับเรือนร่างของมนุษย์แล้วเปรียบเสมือนหัวใจที่เมื่อไหร่หัวใจถูกทำลายชีวิตมนุษย์ก็ถึงกาลอวสานเช่นเดียวกันยามใดที่อัลกุรอานถูกทำลาย ไม่ว่าจะด้วยวิธีการใดเมื่อนั้นอิสลามก็ถึงจุดดับนั่นก็เพราะอัลกุรอานเป็นทั้งธรรมนูญชีวิตและกุญแจที่จะนำพาผู้ที่ยึดมั่นกับมันสู่ความสำเร็จในชีวิตทั้งบนโลกดุนยาแลวันอาคีเราะฮฺ อัลลอฮฺ ซุบฮานะฮุวะตะอาลาได้กล่าวไว้ว่า

إِنَّ هَٰذَا ٱلْقُرْءَانَ يَهْدِى لِلَّتِى هِىَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ ٱلْمُؤْمِنِينَ ٱلَّذِينَ يَعْمَلُونَ ٱلصَّٰلِحَٰتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ﴿٩﴾

“แท้จริง อัลกุรอานนี้นำสู่ทางที่เที่ยงตรงยิ่ง และแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาที่ประกอบความดีทั้งหลายว่า สำหรับพวกเขานั้นจะได้รับการตอบแทนอันยิ่งใหญ่”[1]

وَمَا كَانَ هَٰذَا ٱلْقُرْءَانُ أَن يُفْتَرَىٰ مِن دُونِ ٱللَّهِ وَلَٰكِن تَصْدِيقَ ٱلَّذِى بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ ٱلْكِتَٰبِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِن رَّبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٣٧﴾

[1] ซูเราะฮฺอัลอิสรออ์ 17:9

"และอัลกุรอานนี้มิได้ถูกปั้นแต่งขึ้นโดยผู้ใดอื่นจากอัลลอฮฺ แต่เป็นการยืนยันคัมภีร์ที่มีมาก่อน และเป็นการจำแนกข้อบัญญัติต่างๆ ในนั้น ไม่มีข้อสงสัยในคัมภีร์นั้น ซึ่งมาจากพระเจ้าแห่งสากลโลก" [1]

และเพราะความสำคัญที่เป็นถึงหัวใจหลักของรากฐานศาสนา อัลลอฮฺ ซุบฮานะฮุวะตะอาลาจึงได้ประกาศออกไปว่าพระองค์จะคอยปกปักษ์รักษาอัลกุรอานนี้จากการบิดเบือน เปลี่ยนแปลง และแก้ไขจากผู้ใดก็ตามจวบจนกาลอวสาน อัลลอฮ ซ.บ. ได้ประกาศออกไปว่า

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا ٱلذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُۥ لَحَٰفِظُونَ ﴿٩﴾

"แท้จริงเรา (อัลลอฮฺ) ได้ประทานข้อตักเตือน (อัลกุรอาน) ลงมา และแท้จริงเราเป็นผู้ปกปักษ์รักษามัน"[2]

ด้วยกับคำมั่นสัญญานี้ของพระองค์มุสลิมที่มีใจศรัทธามั่นต่ออัลลอฮฺ และอัลกุรอานจะไม่มีความสงสัยใดๆในความถูกต้องของอัลกุรอานที่มีอยู่ ไม่มีแม้แต่จะนึกคิด นั่นก็เพราะทุกคนล้วนมีความมั่นใจอย่างเต็มเปี่ยมว่าไม่มีผู้ใดสามารถแก้ไข เปลี่ยนแปลง และบิดเบือนอัลกุรอานแม้นเพียงหนึ่งอายะห์ หรือหนึ่งประโยค หรือแม้กระทั่งหนึ่งคำ เชื่อมั่นในคำประกาศของอัลลอฮฺ ซ.บ. ที่ได้ประกาศออกไปว่าพระองค์จะเป็นผู้ที่คอยปกปักษ์รักษาอัลกุรอานให้คงอยู่ตลอดไปโดยปราศจากการบิดเบือนใดๆ ที่สำคัญอัลลอฮฺ ซ.บ. ได้

---

[1] ซูเราะฮฺยูนุส 10:37

[2] ซูเราะฮฺอัล-หิจร์ 15:9

ประกาศยืนยันออกไปว่า อัลกุรอานเล่มนี้ ไม่มีข้อสงสัยใดๆในความถูกต้องของมัน และมันจะคอยแนะนำและชี้ทางนำให้กับผู้ที่มีความยำเกรง

ذَٰلِكَ ٱلۡكِتَٰبُ لَا رَيۡبَۛ فِيهِۛ هُدٗى لِّلۡمُتَّقِينَ ٢

"คัมภีร์ (อัลกุรอาน) เล่มนั้น ไม่มีความสงสัยใดในนั้น เป็นคำแนะนำสำหรับบรรดาผู้ยำเกรงเท่านั้น" [1]

อย่างไรก็ตามถึงแม้คำประกาศจากอัลลอฮฺ ซ.บ. เกี่ยวกับการรักษาความสมบูรณ์ของอัลกุรอานปราศจากการบิดเบือนใดๆและเป็นทางนำให้กับผู้คนไว้อย่างชัดเจนแล้วก็ตาม ก็ยังมีคนกลุ่มหนึ่งที่อ้างตนเป็นมุสลิมและศรัทธาต่ออัลลอฮฺและศรัทธาต่อเราะซูลุลลอฮฺพยายามที่จะสร้างความคลุมเครือ สร้างความสงสัยต่ออัลกุรอานให้กับบรรดามุสลิม ปล่อยเชื้อไวรัสเข้าไปในจิตใจของมุสลิมที่ไม่มียาเป็นเกราะป้องกัน พวกเขาพยายามสร้างความสงสัย ทีละเล็กทีละน้อย กระทั่งสามารถล้างสมองมุสลิมจนเชื่อว่าอัลกุรอานที่มีอยู่ในมือของมุสลิม ณ ปัจจุบัน มีปัญหา !!

คนกลุ่มนี้จะไม่ประกาศออกมาอย่างโจ่งแจ้งและตรงไปตรงมาต่อหน้ามวลมุสลิมถึงความไม่สมบูรณ์ และการถูกบิดเบือนของอัลกุรอานฉบับที่มีอยู่ ณ ปัจจุบัน ตรงกันข้ามพวกเขาจะบอกว่าพวกเขาศรัทธาต่อ อัลกุรอานฉบับที่อยู่ในมือของมุสลิมเล่มนี้ ว่ามีความสมบูรณ์ทุกอย่างปราศจากการบิดเบือนใดๆทั้งสิ้น ....ขณะเดียวกัน พวกเขาจะคอยตั้งคำถามและสร้างความคลุมเครือและความสงสัยเข้าไปในจิตใจของมุสลิมอ่อนอีหม่านทีละเล็กทีละ

---

[1] ซูเราะฮฺอัล-บะเกาะเราะฮฺ 2:2

น้อย เมื่อคนเริ่มเกิดความสงสัยและคลางแคลนใจต่อความสมบูรณ์ของอัลกุรอาน พวกเขาก็จะเริ่มปลูกฝังความเชื่อที่บิดเบือนเข้าไปแทนที่ โดยการอ้างว่าอัลกุรอาน ฉบับที่มีอยู่ ณ ปัจจุบัน ไม่สมบูรณ์ ถูกตัดทอน บิดเบือน และเปลี่ยนแปลงโดยบรรดาซอฮาบะฮฺของท่านนบี ซ.ล. โดยอ้างว่าอัลกุรอานฉบับที่สมบูรณ์จริงๆนั้นยังคงอยู่กับอะฮฺลุลบัยต (วงศ์วาน) ของท่านนบี ซ.ล. พวกเขาได้ปกปักษ์รักษามันไว้และเป็นมรดกตกทอดกันมาจากรุ่นสู่รุ่นจน ณ ปัจจุบัน อัลกุรอานฉบับดังกล่าวอยู่กับ อัล-มะห์ดี ที่จะปรากฏตัวออกมาในยุคสุดท้าย.... วัลอิยาซุบิลลาฮฺ

เรื่องราวเหล่านี้เมื่อมีนักปราชญ์และผู้รู้อิสลามออกมาเปิดโปงพวกเขาก็พยายามที่จะสร้างภาพให้มวลมุสลิมเข้าใจว่า พวกเขาถูกนักปราชญ์และผู้รู้เหล่านี้กล่าวหา ปรักปรำและใส่ร้ายป้ายสีอย่างมดเท็จ และอธรรมต่อพวกเขาจนมุสลิมจำนวนหนึ่งที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์หลงเชื่อและหันมาตำหนินักปราชญ์และผู้รู้ที่มาเปิดโปงพวกเขาว่า ต้องการทำให้อิสลามแตกแยก สร้างความเกลียดชังในหมู่มุสลิม จนนักปราชญ์และผู้รู้เหล่านั้นกลายเป็นคนที่ไม่ดีไปในสายตาของพวกเขา อัลลอฮุลมุสตะอาน และหากมีการสนทนากับผู้รู้ของพวกเขาเกี่ยวกับประเด็นนี้ ผู้รู้ของพวกเขาก็จะยังคงยืนกรานปฏิเสธสิ่งเหล่านี้แบบไร้ยางอายเพื่อเรียกร้องความเห็นใจจากมวลมุสลิมที่ไม่ทันเล่ห์เหลี่ยมของพวกเขา แม้ว่าบรรดาผู้รู้จะนำเสนอหลักฐานต่างๆจากหนังสือและตำรับตำราของพวกเขาเองก็ตาม พวกเขาก็ยังคงทำเป็นทองไม่รู้ร้อน เอาหูไปนาเอาตาไปไร่ และปฏิเสธสิ่งนั้นอย่างไร้ยางอาย อีกทั้งยังพยายามปกป้องเจ้าของตำราเหล่านั้นด้วยทุกวิธีการ ขอเพียงบรรลุวัตถุประสงค์ แม้นต้องโกหกและนำอะฮฺลุลบัยตฺของท่านนบี ซ.ล. มาเป็นเกราะกำบังใช้ประโยชน์ก็ตาม ผลจากความพยายามดังกล่าวทำ

ให้มีมุสลิมจำนวนไม่น้อยหลงเชื่อและคล้อยตามพวกเขาและเริ่มออกห่างจากอิสลามไปทีละเล็กทีละน้อย จนในที่สุดไม่เหลือร่อยรอยความเป็นอิสลามในชีวิตของพวกเขา... วัลอิยาซุบิลลาฮฺ

จากประสบการณ์ที่ผู้เขียนได้ศึกษาและเผชิญกับกลุ่มคนเหล่านี้มาพอสมควร ผู้เขียนพอจะอนุมานได้ว่าสาเหตุที่ผู้คนยังคงหลงเชื่อตามคำเรียกร้องของคนเหล่านี้โดยใช้ชื่อของอะฮฺลุลบัยตฺของท่านนบีเป็นเกราะกำบังความชั่วที่แฝงอยู่นั้น เพราะผู้คนเหล่านี้ยังไม่เคยได้เห็น ได้อ่านและศึกษาอย่างถ่องแท้ถึงข้อเท็จจริงที่บรรจุอยู่ในตำราต่างๆที่เขียนโดยอุลามาอฺของพวกเขา โดยเฉพาะตำราที่เกี่ยวกับความเชื่อต่ออัลกุรอาน พวกเขาชอบแต่จะอ้างจากผู้รู้ว่าคนกลุ่มนี้มีความเชื่อเกี่ยวกับอัลกุรอานเช่นไร ซึ่งผู้เขียนคิดว่าการอ้างดังกล่าวยังไม่เพียงพอต่อการสร้างความน่าเชื่อถือและความมั่นใจต่อผู้คนที่ไม่รู้เรื่องรู้ราว เนื่องจากคนกลุ่มนี้ไม่เคยที่จะนิ่งเฉยและพยายามสร้างความคลุมเครือให้ผู้คนเข้าใจว่า สิ่งต่างๆที่นักปราชญ์และผู้รู้พยายามชี้แจงเกี่ยวกับความเชื่อของพวกเขาต่ออัลกุรอานนั้นล้วนเป็นสิ่งที่นักปราชญ์และผู้รู้เหล่านั้นกล่าวหา และใส่ร้ายพวกเขา ซึ่งแท้จริงแล้วไม่มีมูลที่เป็นความจริงแต่อย่างใด

ดังนั้น ทางเดียวที่ผู้เขียนเห็นว่าจะสามารถแสดงความบริสุทธิ์ใจเพื่อสร้างความน่าเชื่อถือในการเปิดโปงความเชื่อของพวกเขาเกี่ยวกับอัลกุรอาน คือการนำเสนอความเชื่อของพวกเขาโดยการอ้างจากหนังสือที่เขียนโดยบรรดาอุลามาอ์ นักปราชญ์ที่ได้รับการยอมรับของพวกเขา พร้อมกับถ่ายหน้าหนังสือที่ได้เขียนเกี่ยวกับเรื่องนี้เอาไว้ ลงในหนังสือเล่มนี้ให้ผู้อ่านได้สัมผัสและประจักษ์ด้วยตาของผู้อ่านเอง เพื่อให้ผู้อ่านได้พิจารณาทบทวนและตัดสินใจด้วยตัวเองว่า สิ่งต่างๆที่บรรดานักปราชญ์และผู้รู้ทั้งหลายเป็นห่วงและพยายามอธิบายให้เรา

ทราบเกี่ยวกับอันตรายและภัยพิบัติที่แฝงมากับคนกลุ่มนี้นั้น เป็นเรื่องจริงหรือเป็นเพียงการกล่าวหาตามที่คนกลุ่มนี้พยายามยัดเยียดให้กับท่าน และเพื่อเป็นการพิสูจน์ว่า แท้ที่จริงแล้วผู้ใดกันเล่าที่กล่าวมดเท็จ อินชาอัลลอฮฺ

ท้ายสุดนี้ผู้เขียนขอชุโกรต่ออัลลอฮฺซุบฮานะฮุวะตะอาลาที่บันดาลใจให้ผู้เขียนเกิดความคิดในการที่จะเรียบเรียงหนังสือเล่มนี้ ขอบคุณบรรดาคณาจารย์ที่คอยให้คำปรึกษา แนะนำ ชี้แนะ และตรวจทานหนังสือเล่มนี้ รวมไปถึงกำลังใจและความช่วยเหลือจากครอบครัว เพื่อนพ้องที่ส่งมาให้ผู้เขียนจนหนังสือเล่มนี้ได้ออกสู่สายตาของท่านผู้อ่านในที่สุด ญะซากุมุลลอฮฺอันนา วะอะนิลมุสลิมีนะ กุลละคอยร์ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือเล่มเล็กๆเล่มนี้จะประเทืองปัญญา เป็นประโยชน์และมีส่วนในการเป็นเกราะคุ้มกันสำหรับผู้อ่านที่ใฝ่หาสัจธรรมและต้องการยืนหยัดอยู่กับอัล-อิสลามที่ปราศจากการบิดเบือนอย่างแท้จริง และออกห่างจากสิ่งเลวร้ายในคราบของสัจธรรมที่อาจจะมาเยือนถึงหน้าบ้านของท่านในอนาคต อินชาอัลลอฮฺ

اللهم أرنا الحق حقا وارزقنا اتباعه وأرنا الباطل باطلا وارزقنا اجتنابه

وصلى الله على نبينا محمد وعلى آله وأصحابه ومن تبعهم بإحسان إلى يوم الدين وعنا معهم بمنك وكرمك يا أكرم الأكرمين

والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته

Abuawail Alkausari

สารบัญ

บทที่สาม

บทที่สี่

บทที่ห้า

บทที่หนึ่ง

“ไม่มีผู้ใดสามารถรวบรวมอัลกุรอานได้ครบทั้งหมดเว้นแต่บรรดาอีมาม (ของชีอะห์)” [1]

“พวกเขา (บรรดาอีมาม) มีความรู้ทั้งหมด (ที่มีในอัลกุรอาน)” [2]

หัวข้อแรกที่ผู้เขียนอยากจะนำเสนอให้ท่านผู้อ่านได้ทำความเข้าใจคือ ความเชื่อของชีอะห์เกี่ยวกับการรวบรวมอัลกุรอานว่าเป็นเช่นไร พวกเขามีความเชื่ออย่างไร ซึ่งเมื่อกล่าวถึงการรวมอัลกุรอาน สิ่งแรกที่เราต้องคำนึงถึงคือ ความหมายของคำว่า “การรวมอัลกุรอาน”

ในหลักวิชาการอัลกุรอาน ได้อธิบายความหมายของ “การรวมอัลกุรอาน” (جَمعُ القُرآن) ไว้สองความหมาย นั่นคือ

หนึ่ง การรวมที่หมายถึง การท่องและจดจำไว้ในทรวงอก[1] ความหมายนี้อัลกุรอานได้กล่าวไว้กับท่านนบี ซ.ล. ว่า

---

[1] หัวข้อเรื่องของบทที่หนึ่งและบทต่อๆไปจากนี้ผู้เขียนได้นำเอามาจากคำบอกเล่าในหนังสือของชีอะห์ทั้งสิ้น ดังเช่นบทนี้ผู้เขียนนำเอามาจากหมวดหมู่หนึ่งในหนังสือ อุศูลมินัลกาฟีย์ โดยอัลกุลัยนีย์ ซึ่งเนื้อหาเป็นฮะดีษที่พูดถึงการรวบรวมอัลกุรอานตามความเชื่อของชีอะห์ว่าไม่มีผู้ใดสามารถรวมให้ครบได้นอกจากอีมามของพวกเขาเท่านั้น ซึ่งนักปราชญ์ผู้นี้เราสามารถบอกได้ว่าเป็นนักปราชญ์ที่สำคัญเป็นลำดับที่หนึ่งของชีอะห์เลยก็ได้ เพราะหนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือที่มีความสำคัญเป็นลำดับต้นๆของชีอะห์มีการรับรองเนื้อหาในหนังสือดังกล่าวจากอัลมะห์ดีของพวกเขาตามคำอ้างของเจ้าของหนังสือ โดยผู้เขียนได้นำเอามาจากเล่มที่หนึ่ง หน้า 228 ในหนังสือเล่มดังกล่าวนี้มาเป็นหัวข้อบทเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจว่านั่นคือความเชื่อที่อุลามาอฺชีอะห์ได้สอนเอาไว้และรู้ถึงสิ่งที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อเนื้อหาหลังจากนี้ว่าเกี่ยวกับเรื่องอะไร อินชาอัลลอฮฺ

[2] อุศูลมินัลกาฟีย์ โดย อัลกุลัยนีย์ เล่ม1 หน้า 228

إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُۥ وَقُرْءَانَهُۥ ﴿١٧﴾....

“แท้จริง หน้าที่ของเราคือการรวบรวมอัลกุรอาน (ให้อยู่ในทรวงอกของเจ้า) และการอ่านเพื่อให้จดจำ”[2]

ดังนั้น ก่อนที่ท่านนบี จะเสียชีวิตเศาะหาบะฮฺจำนวนก็ได้ท่องจำอัลกุรอานขึ้นใจเป็นที่เรียบร้อยแล้ว แม้กระทั่งเด็กๆอย่างอิบนุอับบาส ท่านเล่าว่า

تُوُفِّيَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَنَا ابْنُ عَشْرِ سِنِينَ، وَقَدْ قَرَأْتُ الْمُحْكَمَ

ความหมาย “ท่านนบีได้เสียชีวิตลงในขณะที่ฉันมีอายุได้สิบขวบ ซึ่งขณะนั้นฉันได้ท่องจำบรรดาอายะฮฺมุหกัม (มุฟัศศ็อล) จากอัลกุรอานแล้ว” [3]

สอง การรวมที่หมายถึง การจดบันทึกลงบนอุปกรณ์ที่ใช้บันทึก เช่น หนังสัตว์ กระดานไม้ และกระดาษ เป็นต้น

ความหมายที่สองนี้ก็เกิดขึ้นแล้วเช่นเดียวกันในสมัยที่ท่านนบี ซ.ล. ยังมีชีวิตอยู่ โดยที่อัลกุรอานในสมัยของท่านนบีนั้นถูกบันทึกไว้ในอุปกรณ์ต่างๆ อาทิ หนังสัตว์ ก้อนหิน กระดูกสัตว์ และกระดาน เป็นต้น โดยทุกครั้งที่วะห์ยูอัลกุรอานถูกประทานลงมาท่านนบีก็จะเรียกบรรดานักบันทึกอัลกุรอานให้จดบันทึกไว้ จวบจนวาระสุดท้ายของชีวิตพร้อมกับความสมบูรณ์ของอัลกุรอาน

---

[1] ดู อัล-กัชชาฟ โดย อัซซะมัคชะรีย์ เล่ม 6 หน้า 269

[2] อัล-กิยามะห์ 75:17

[3] เศาะฮีหฺอัลบุคอรีย์ หมายเลข 5035

อัลบะรออ์ เล่าว่า “หลังจากที่อายะฮฺที่ 95 ของอันนิสาอ์ถูกประทานลงมาท่านนบีก็กล่าวว่า

«ادْعُ لِي زَيْدًا وَلْيَجِئْ بِاللَّوْحِ أَوِالكَتِفِ وَالدَّوَاةِ»، ثُمَّ قَالَ: اكْتُبْ «لاَ يَسْتَوِي القَاعِدُونَ...»

ความหมาย “ช่วยไปตามซัยดฺมาหาฉันที และบอกให้เขานำกระดานหรือกระดูกสะบัก และหมึกมาด้วย” แล้วท่านกล่าวว่า “เจ้าจงบันทึกอายะฮฺ **«لاَ يَسْتَوِي القَاعِدُونَ...»** ไว้” [1]

ซัยดฺ บินษาบิตเล่าว่า

إِذَا نَزَلَ عَلَيْهِ الْوَحْيُ بَعَثَ إِلَيَّ فَأَكْتُبُ الْوَحْيَ

ความหมาย “เมื่อวะหฺยู (อายะฮฺอัลกุรอาน) ได้ถูกประทานลงมาแก่ท่านนบี ท่านก็จะเรียกฉันไปพบ แล้วฉันก็ทำการจดบันทึกวะหฺยูดังกล่าว” [2]

ขณะเดียวกัน ท่านนบีได้สั่งกำชับบรรดาเศาะหาบะฮฺผู้บันทึกอัลกุรอานไม่ให้มีการบันทึกสิ่งอื่นปะปนกับอัลกุรอานในกระดานเดียวกัน แม้กระทั่งหะดีษของท่าน เพื่อป้องกันการสอดแทรกสิ่งที่ไม่ใช่อัลกุรอาน

ท่านกล่าวว่า

لَا تَكْتُبُوا عَنِّي، وَمَنْ كَتَبَ عَنِّي غَيْرَ الْقُرْآنِ فَلْيَمْحُهُ

ความหมาย “พวกท่านจงอย่าบันทึกจากฉัน (อื่นจากอัลกุรอาน) และผู้ใดที่ได้บันทึกสิ่งที่ไม่ใช่อัลกุรอานจากฉัน ก็จงลบทิ้งเสีย” [3]

---

[1] เศาะฮีหฺอัลบุคอรีย์ หมายเลข 4990

[2] มุสนัดอัลหาริษ (บุฆยะฮฺ อัลบาอิษ) หมายเลข 951 ด้วยสายรายงานที่หะสัน

[3] เศาะฮีหฺมุสลิม หมายเลข 3004

เพียงแต่ว่าการจดบันทึกดังกล่าวยังไม่ทันได้รวบรวมเป็นเล่มเท่านั้นเอง ส่วนสาเหตุที่ยังไม่มีการรวบรวมเป็นเล่มในสมัยของท่านนบี ซ.ล. ก็เนื่องจากกลัวว่ายังมีอัลกุรอานที่ยังไม่ถูกประทานแก่ท่านนบี ซ.ล.

อัลกุรอานที่ถูกบันทึกไว้อย่างสมบูรณ์ที่อยู่ในรูปของชิ้นส่วนต่างๆ ดังกล่าวถูกเก็บรักษาไว้ที่บ้านของท่านนบี จวบจนกระทั่งท่านเสียชีวิต ซึ่งท่านจากไปในสภาพที่อัลุรอานยังไม่ทันได้ถูกรวบรวมเป็นเล่ม

หลังจากที่อบูบักรได้ขึ้นดำรงตำแหน่งเคาะลีฟะฮฺ อัลกุรอานฉบับดังกล่าวก็ได้ถูกย้ายไปเก็บไว้ยังบ้านของอบูบักร

นี่คือความหมายของคำว่า **جَمْعُ الْقُرْآنِ** “การรวม อัลกุรอาน” ที่หมายถึง“การรวมไว้ในจิตใจ และการรวมไว้โดยการจดบันทึก”

ส่วนการบันทึกรวบรวมอัลกุรอานเป็นเล่มนั้น เกิดขึ้นในสมัยการปกครองของคอลีฟะห์อบูบักร อัศศิดดีก ร.ฎ. โดยการเสนอแนะจากท่านอุมัร บิน ค็อตตอบ ร.ฎ. เนื่องจากท่านเห็นว่าบรรดานักท่องจำอัลกุรอานจำนวนมากได้เสียชีวิตลงในสนามสงคราม จึงกลัวว่าอัลกกุรอานที่ถูกรวบรวมไว้ในทรวงอกของพวกเขาจะขาดหายไปดังนั้นท่านเคาะลีฟะฮฺ อบูบักร ร.ฎ. จึงได้แต่งตั้งให้ซัยดฺ บิน ษาบิต (ซึ่งเป็นหนึ่งในบรรดาเศาะหาบะฮฺผู้บันทึกอัลกุรอานจากปากของท่านนบี ซ.ล. ได้ท่องจำและอ่านทบทวนอัลกุรอานทั้งหมดกับท่านนบี ซ.ล. ก่อนหน้าที่ท่านนบี ซ.ล. จะเสียชีวิตถึงสองครั้ง) ติดตามและเก็บรวบรวมอัลกุรอานทั้งหมดมารวบรวมไว้เป็นเล่มจนครบถ้วนสมบูรณ์ ทั้งจากผู้ที่ท่องจำในทรวงอก และจากผู้ที่บันทึกไว้ในอุปกรณ์ต่างๆ

อัลบุคอรีย์ ได้บันทึกหะดีษเกี่ยวกับข้อเสนอของท่านอุมัร บิน ค็อตตอบ ต่อท่านอบูบักรให้ทำการรวบรวมอัลกุรอานไว้เป็นเล่มว่า

وَإِنِّي أَرَى أَنْ تَأْمُرَ بِجَمْعِ الْقُرْآنِ

"ฉันมีความเห็นว่าท่านควรมีคำสั่งให้ทำการรวบรวมอัลกุรอานเป็นเล่ม" [1]

และคำพูดของ อบูบักร อัศศิดดีก ต่อ ซัยด์ บิน ษาบิต ว่า

فَتَتَبَّعِ الْقُرْآنَ فَاجْمَعْهُ

"ดังนั้น จึงวานให้ท่านช่วยติดตามอัลกุรอานทั้งหมด แล้วรวบรวมมันไว้" [2]

ในการรวบรวมอัลกุรอานครั้งนี้ ซัยดฺได้กำหนดเงื่อนไขไว้อย่างรัดกุม เพื่อป้องกันการสอดแทรกของเนื้อหาที่ไม่ใช่อัลกุรอาน ดังนี้

1. เชิญเศาะหาบะฮฺทุกคนที่ได้ฟังและบันทึกอัลกุรอานจากท่านนบีแม้เพียงน้อยนิดเพื่อให้อ่านและนำเสนอแก่คณะกรรมการผู้ตรวจสอบโดยมีซัยดฺเป็นประธาน

2. นำอัลกุรอานส่วนที่เศาะหาบะฮฺท่องจำไปเปรียบเทียบกับอัลกุรอานที่ได้มีการจดบันทึกไว้ต่อหน้าท่านนบี

3. จะไม่ยอมรับอัลกุรอานทั้งจากการท่องจำและการจดบันทึกนอกจากจะมีสักขีพยานอย่างน้อยสองคนที่ยืนยันว่าเนื้อหาอัลกุรอานส่วนนั้นได้รับการถ่ายทอดและจดบันทึกจากท่านบีจริง

---

[1] ดู ซอฮีฮ์ อัลบุคอรีย์ กีตาบ ฟะฎออิล อัลกุรอาน บาบ ญัมอฺ อัลกุรอาน ฮะดีษเลขที่ 4701

[2] แหล่งเดิม

4. ต้องเป็นเนื้อหาอัลกุรอานที่ได้มีการอ่านทบทวนครั้งล่าสุดต่อหน้าท่านนบีก่อนที่ท่านจะเสียชีวิต และไม่ถูกยกเลิกการอ่าน

หลังจากนั้นจึงทำการรวบรวมและบันทึกอัลกุรอานทั้งหมดไว้เป็นเล่มอย่างสมบูรณ์[1]

อัลกุรอานฉบับนี้ได้ถูกเก็บรักษาไว้โดยเคาะลีฟะฮฺอบูบักร โดยไม่ได้เผยแพร่และส่งไปตามหัวเมืองต่างๆแต่อย่างใดจนกระทั่งท่านเสียชีวิต หลังจากนั้นถูกเก็บรักษาไว้ที่อุมัร บิน อัลค๊อตตอบ จนกระทั่งท่านเสียชีวิต และเก็บไว้ที่อุมมุลมุอฺมินีนหัฟเศาะฮฺตามลำดับ

การรวบรวมอัลกุรอานและบันทึกไว้เป็นเล่มโดยสมบูรณ์ในครั้งนี้ได้รับการชมเชยและสรรเสริญอย่างท่วมท้นจากเหล่าเศาะหาบะฮฺ

ท่านอะลี บิน อบีฏอลิบกล่าวว่า

أَعْظَمُ النَّاسِ أَجْرًا فِي الْمَصَاحِفِ أَبُوْ بَكْرٍ، رَحْمَةَ اللهِ عَلَى أَبِي بَكْرٍ
هُوَ أَوَّلُ مَنْ جَمَعَ بَيْنَ اللَّوْحَيْنِ

“คนที่ได้รับการตอบแทนที่ยิ่งใหญ่ที่สุดใน (การปกปักษ์รักษา) อัลกุรอานคือท่านอบูบักร ขออัลลอฮฺทรงเมตตาท่านอบูบักร ท่านคือคนแรกที่ได้รวบรวมอัลกุรอานไว้เป็นเล่ม” [2]

ในสมัยการปกครองของเคาะลีฟะฮฺอุษมาน บิน อัฟฟาน ได้เกิดความขัดแย้งด้านแนวทางการอ่านอัลกุรอาน (กิรออะฮฺ) ถึงขนาดกล่าวหาซึ่งกันและกัน ดังนั้นเพื่อความเป็นเอกภาพของประชาชาติและป้องกันความขัดแย้งที่

---

[1] อัลอิตกอน โดย อัสสุยูฏีย์ เล่ม 1 หน้า 183

[2] อัลมะศอหิฟ โดยอิบนุอบีดาวูด หน้า 49

เกิดขึ้นไม่ให้บานปลาย เคาะลีฟะฮฺอุษมานจึงแก้ปัญหาด้วยการขอมุศหัฟฉบับที่บันทึกในสมัยเคาะลีฟะฮฺอบูบักรจากหัฟเศาะฮฺ และตั้งคณะกรรมทบทวนอีกรอบโดยมีเคาะลีฟะฮฺอุษมานเองเป็นประธาน

หลังจากนั้นจึงทำการคัดลอกเป็นจำนวนหลายเล่มและส่งไปยังหัวเมืองต่างๆ และออกคำสั่งให้ทุกคนยึดมัศหัฟฉบับดังกล่าวเป็นหลัก และสั่งให้เรียกเก็บมุศหัฟต่างๆอื่นจากนั้นและเผาทิ้ง

การกระทำของเคาะลีฟะฮฺอุษมานดังกล่าวได้รับการชื่นชมและยินดีจากเศาะหาบะฮฺอย่างล้นหลาม

มุศอับ บิน สะอัด เล่าว่า

أَدْرَكْتُ النَّاسَ مُتَوَافِرِيْنَ حِيْنَ حَرَّقَ عُثْمَانُ الْمَصَاحِفَ، فَأَعْجَبَهُمْ ذَلِكَ، وَلَمْ يُنْكِرْ عَلَيْهِ أَحَدٌ

ความหมาย “ฉันได้เจอกับผู้คนจำนวนมากเมื่อครั้งที่อุษมานเผามุศหัฟต่างๆ พวกเขาต่างเห็นชอบต่อการกระทำดังกล่าว และไม่มีใครคัดค้านแม้เพียงคนเดียว” [1]

ท่านอะลี บิน อบีฏอลิบ กล่าวว่า

لَوْ وُلِّيْتُ مَا وُلِيَ عُثْمَانُ لَعَمِلْتُ بِالْمَصَاحِفِ مَا عَمِلَ

ความหมาย “หากฉันได้รับแต่งตั้งเหมือนกับที่อุษมานได้รับแต่งตั้งแน่นอนว่าฉันจะปฏิบัติกับมุศหัฟต่างๆเหล่านั้นเหมือนกับที่เขาได้ปฏิบัติ” [2]

---

[1] อัลมะศอหิฟ โดยอิบนุอบีดาวูด หน้า 68

[2] อัลบุรฮาน ฟีอุลูม อัลกุรอาน เล่ม 1 หน้า 239-240

ท่านยังกล่าวอีกว่า

لَوْ لَمْ يَصْنَعْهُ هُوَ لَصَنَعْتُهُ

ความหมาย “ถ้าอุษมานไม่ทำเช่นนั้น ฉันย่อมจะต้องทำมันอย่างแน่นอน” [1]

หลังจากนั้น อัลกุรอานจึงเป็นที่รู้จักกันในนามของมุศหัฟอุษมานีย์ และด้วยกับการรวบรวมนี้อัลลอฮฺ ซ.บ. ได้รักษามันไว้ตามคำประกาศของพระองค์มาจนถึงยุคสมัยของเราโดยปราศจากการบิดเบือนใดๆ แม้เพียงคำเดียวหรืออักษรเดียว

นี่คือความเป็นมาคร่าวๆเกี่ยวกับการรวบรวมอัลกุรอานในประวัติศาสตร์อิสลาม

แม้นว่า เรื่องราวการบันทึกอัลกุรอานดังที่กล่าวมาข้างต้นมีความตรงกันทั้งประวัติศาสตร์ฝั่งของชีอะห์อิษนาอัชรียะห์(สิบสองอีมาม) กับของเราอะห์ลุลซุนนะห์วัลญะมาอะห์ ว่าผู้ที่รวบรวมอัลกุรอานได้อย่างสมบูรณ์ที่สุดและได้รับความเห็นชอบจากเหล่าเศาะหาบะฮฺ รวมทั้งท่านอะลี บิน อบีฏอลิบ คือ คอลีฟะห์ท่านอุษมาน บิน อัฟฟาน ทว่า... พวกเขาเหล่าชีอะห์อิษนาอัชรียะห์ (สิบสองอีมาม) กลับมีสิ่งที่แตกต่างออกไปจากประวัติศาสตร์ของอิสลามเพิ่มเข้าไปนั่นคือ พวกเขาอ้างว่า อัลกุรอานฉบับที่รวบรวมโดย คอลีฟะห์อุษมาน บิน อัฟฟานนั้นเป็นฉบับที่ถูกบิดเบือนไม่ใช่ฉบับที่ถูกต้องและสมบูรณ์ เพราะอัลกุรอานฉบับที่ถูกต้องและสมบูรณ์นั้นท่านอะลี บิน อบีฏอลิบ ร.ฎ. ได้เขียนและรวบรวมเอาไว้ซึ่งมีเนื้อหาต่างจาก ที่คอลีฟะห์ อุษมาน บิน อัฟฟาน ร.ฎ. รวบรวมเอาไว้หรือก็คือ

---

[1] อัลมะศอหิฟ โดยอิบนุอบีดาวูด หน้า 67

ต่างจาก อัลกุรอานฉบับปัจจุบันนี้ โดยเฉพาะการจัดเรียงเนื้อหาและอายะห์ของอัลกุรอาน โดยพวกเขาอ้างว่า ท่านอะลีได้รวบรวมจนครบและได้นำไปเสนอให้กับ บรรดาศอฮาบะห์ ทว่า อัลกุรอานฉบับที่ท่านอะลีได้เขียนและรวบรวมเอาไว้นั้น ถูกบรรดาศอฮาบะห์ปฏิเสธไม่ยอมรับ ด้วยเหตุนี้ท่านอะลีจึงประกาศออกไปว่าอัลกุรอานฉบับของท่านนั้นอุมมะห์จะไม่มีวันได้เห็นอีกต่อไปจนกระทั่งวันที่มะห์ดี อีมามคนสุดท้ายของชีอะห์ปรากฏกายขึ้นมา ท่านจะมาพร้อมกับอัลกุรอานฉบับสมบูรณ์ที่บันทึกโดยท่านอะลี ร.ฎ. ตามที่พวกเขาเชื่อไว้ ดังที่มีบันทึกไว้ในหนังสือต่างๆของพวกเขา[1].... วัลอิยาซุบิลลาฮฺ

---

1 เนื้อหาส่วนหนึ่งจากหนังสือ อัล-อิฮติญาจ ได้เขียนไว้ว่า

فلما رأى علي عليه السلام غدرهم وقلة وفائهم لزم بيته واقبل على القرآن يؤلفه ويجمعه ، فلم يخرج حتى جمعه كله فكتبه على تنزيله والناسخ والمنسوخ ، فبعث إليه أبو بكر أن اخرج فبايع ، فبعث إليه إني مشغول فقد آليت بيمين أن لا أرتدى برداء إلا للصلاة حتى أؤلف القرآن وأجمعه ، فجمعه في ثوب وختمه ثم خرج إلى الناس وهم مجتمعون مع أبي بكر في مسجد رسول الله صلى الله عليه وآله فنادى عليه السلام بأعلى صوته : أيها الناس إني لم أزل منذ قبض رسول الله صلى الله عليه وآله مشغولاً بغسله ثم بالقرآن حتى جمعته كله في هذا الثوب ، فلم ينزل الله على نبيه آية من القرآن إلا وقد جمعتها كلها في هذا الثوب، وليست منه آية إلا وقد أقرأنيها رسول الله صلى عليه وآله و أعلمني تأويلها . فقالوا : لا حاجة لنا به عندنا مثله

“เมื่อท่านอะลีเห็นว่าผู้คนไม่ได้ให้ความสำคัญในการที่จะตอบสนองมัน ท่านจึงขังตัวเองอยู่ในบ้านแล้วหันไปจริงจังกับอัลกุรอาน นั่งเขียนและรวบรวมมัน ท่านอะลีไม่ได้ออกจากบ้านกระทั่งท่านได้รวบรวมไว้ทั้งหมด แล้วท่านก็ได้จดบันทึกเรียบเรียงลำดับตรงตามเหตุการณ์การประทานอัลกุรอาน (อะลา อัตตันซีล) และสิ่งที่เป็นนาซีคและ มันซูค, แล้วท่านอบูบักรก็ได้ส่งคนมาหาท่านอะลีเพื่อให้ท่านออกไปทำการบัยอะห์ แล้วท่านอะลีก็ส่งคนไปบอกท่านอบูบักรว่า ณ เวลานี้เขา (ท่านอะลี) ไม่สะดวกเนื่องจากท่านได้ทำการสาบานว่าท่านจะไม่สวมรองเท้าออกไปจากบ้านเว้นแต่เพื่อทำละหมาดเท่านั้นจนกว่าฉัน(ท่านอะลี) จะเขียนและรวบรวมอัลกุรอานจนเสร็จสมบูรณ์ แล้วท่านอะลีก็ได้ทำการรวบรวมมันจนเสร็จสิ้น แล้วท่านก็ได้ออกมาสู่ผู้คนขณะที่ผู้คนกำลังรวมตัวกันพร้อมกับท่าน อบูบักร ณ มัสยิดของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม แล้วท่านอะลีก็ได้ตะโกนด้วยเสียงอันดังลั่นว่า “โอ้ผู้คนทั้งหลายแท้จริง ตัวฉันนั้นไม่เคยได้ว่างเลยนับตั้งแต่วันที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมได้เสียชีวิต ด้วยกับการอาบญะนาซะห์ของท่านหลังจากนั้นก็(หมกมุ่นอยู่กับการ)รวบรวมอัลกุ

รอานกระทั่งฉัน(ท่านอะลี) สามารถรวบรวมมันได้ทั้งหมดด้วยกับชุด(ที่ฉันสวมใส่อยู่)นี้เพียงชุดเดียว และไม่มีอายะห์แม้เพียงอายะห์เดียว(ที่ฉันรวบรวมนี้)เว้นแต่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมได้อ่านให้ฉันฟังและได้สอนมันให้กับฉันรวมถึงการตะวีลของมัน" แล้วผู้คนต่างก็กล่าวออกไปว่า "พวกเราไม่มีความจำเป็น(ไม่ต้องการ)ต่อมัน (หมายถึงไม่ต้องการอัลกุรอานที่ท่านอะลีได้รวบรวมไว้-ผู้แปล) พวกเราก็มีอัลกุรอานเช่นเดียวกับเล่มนั้นแล้ว " ดู อัล-อิฮ์ติญาจ โดย อัลฏ็อบรอซีย์: 82

และในหนังสือ อัลมะนากิบได้เขียนทำนองเดียวกันนี้โดยอ้างจาก อิบนุ ชัฮร์ อาชูรเอาไว้ว่า

قال ابن شهر آشوب: وفي أخبار أهل البيت عليهم السلام أنه آلى أن لا يضع رداءه على عاتقه إلا للصلاة حتى يؤلف القرآن ويجمعه ، فانقطع عنهم مدة إلى أن جمعه ثم خرج إليهم به في إزار يحمله وهم مجتمعون في المسجد فأنكروا مصيره بعد انقطاع مع البته قالوا : لأمر ما جاء به أبو الحسن ، فلما توسطهم وضع الكتاب بينهم ، ثم قال : إن رسول الله قال : إني مخلف فيكم ما إن تمسكتم به لن تضلوا كتاب الله وعترتي أهل بيتي . وهذا الكتاب وأنا العترة ، فقام إليه الثاني فقال له : إن يكنعندك قرآن فعندنا مثله فلا حاجة لنا فيكما ، فحمل عليه السلام الكتاب وعاد بعد أن الزمهم الحجة . وفي خبر طويل عن الصادق (ع) أنه حمله وولى راجعاً نحو حجرته وهو يقول :(فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَوْا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلاً فَبِئْسَ مَا يَشْتَرُونَ) آل عمران/187.

อิบนุ ชัฮร์ อาชูร ได้กล่าวว่า: และในรายงานต่างๆจากบรรดาอะห์ลุลบัยติได้บอกไว้ว่า เขา(หมายถึงท่านอะลี)ได้สาบานกับตัวเองว่าจะไม่ยอมสวมใส่(หมายถึงเปลี่ยน)ชุดใหม่เว้นแต่เวลาละหมาดเท่านั้นจนกว่าเขา(หมายถึงท่านอะลี)จะเขียนและบันทึกอัลกุรอานจนเสร็จ เขาจึงตัดขาดจากสังคมไปช่วงเวลาหนึ่งกระทั่งเขา(หมายถึงท่านอะลี)รวบรวมอัลกุอานเสร็จ เขาจึงถืออัลกุรอานเล่มดังกล่าวออกมาหาผู้คนเพื่อให้รับรู้ ณ เวลานั้นผู้คนต่างรวมตัวกันอยู่ที่มัสยิดแล้วผู้คนก็ขัดขวางมิให้เขาเดินเข้าไป(ในมัสยิด)หลังจากที่เขาได้ห่างหายไปนาน พวกเขากล่าวว่า "อบุล ฮะซัน ต้องมีอะไรบางอย่างมาแน่ๆเขาถึงได้มาที่นี่" เมื่อเขา(ท่านอะลี)เดินเข้ามาอยู่กลางผู้คนเขา(ท่านอะลี)จึงนำเอาอัลกุรอาน(ที่ได้รวบรวม)มาวางเอาไว้ต่อหน้าพวกเขา แล้วท่านอะลีก็กล่าวว่า "ท่านรอซูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ได้กล่าวว่า:แท้จริงฉัน(หมายถึงท่านนบี)ได้ทิ้งให้กับพวกเจ้าไว้ซึ่งตราบใดที่พวกเจ้ายึดมั่นกับมันไว้พวกท่านก็จะไม่มีวันหลง นั่นคือ กีตาบุลลอฮฺ(หมายถึงอัลกุรอาน) และเครือญาติอะห์ลุลบัยติของฉัน" (แล้วท่านอะลีก็กล่าวต่อว่า) "และนี่คือ อัลกีตาบ(หมายถึงอัลกุรอานที่ท่านอะลีได้วางไว้ต่อหน้าพวกเขา) และฉันคือ อิตเราะห์" แล้วคนที่สองจากพวกเขา(หมายถึงท่านอุมัร)ก็ลุกขึ้นแล้วกล่าวต่อท่านอะลีว่า "หากท่านมีอัลกุรอานที่เป็นของท่าน พวกเราก็มีอัลกุรอานที่เป็นของเราที่เหมือนของท่านเช่นกันดังนั้นพวกเราจึงไม่มีความจำเป็นต่อท่านทั้งสอง (หมายถึงท่านอะลีและอัลกุรอานที่ท่านอะลีนำมา)" แล้วท่านอะลีก็นำเอาอัลกุรอาน ฉบับนั้นกลับมาหลังจากได้บีบขั้นพวกเขาด้วยกับฮุจญะห์(หลักฐานที่ได้กล่าวไว้)แล้ว. และมีรายงานที่ยาวจาก อัล-ศอดิกว่า ท่านอะลีถืออัลกุรอานฉบับที่ท่านรวบรวมไว้กลับบ้านพร้อมกับอ่าน

(فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَوْا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلاً فَبِئْسَ مَا يَشْتَرُونَ) : آل عمران/187.

การที่พวกเขาเชื่อว่ายังมีอัลกุรอานฉบับสมบูรณ์กว่าอยู่อีกเล่มหนึ่ง ซึ่งต่างจากฉบับปัจจุบันที่มีอยู่ในมือของท่านผู้อ่านนั้น ก็เพราะว่าพวกเขามีความเชื่อว่า อัลกุรอานนั้นไม่มีผู้ใดสามารถรวบรวมทั้งหมดได้อย่างสมบูรณ์เว้นแต่บรรดาอีมามทั้งสิบสองท่านของพวกเขา นับตั้งแต่คนแรกคือ ท่านอะลี บิน อบีฏอลิบ ร.ฎ. แล้วท่านอะลีก็ได้ส่งต่อไปให้ลูกหลานของท่านสืบทอดกันไปจนถึงอีมามคนสุดท้ายของพวกเขา ที่มีชื่อว่า มูฮำหมัด บิน ฮะซัน อัลอัสกะรีย์ ที่พวกเขาอ้างว่าคือ “อัล-มะห์ดี” ซึ่งได้หนีไปหลบซ่อนอยู่ในถ้ำมาเป็นระยะเวลาพันกว่าปีพร้อมๆ กับอัลกุรอานฉบับสมบูรณ์ที่มีอายะห์มากถึง หนึ่งหมื่นเจ็ดพัน อายะห์ ‼[1]

นี่คือเรื่องราวความเชื่อเกี่ยวกับการรวบรวมอัลกุรอานของคนกลุ่มนี้ที่เรียกตัวเองว่า ชีอะห์ อิษนาอัชรียะห์ หรือที่เรารู้จักกันในนามของ ชีอะห์สิบสองอีมามที่กำลังระบาดอยู่ในบ้านเรา ซึ่งต่อไปนี้ผู้เขียนขอนำเสนอเรื่องเหล่านี้จากตำราบางเล่มที่เขียนโดยอุลามาอฺ นักปราชญ์ที่ถูกให้การยอมรับว่าเป็นผู้อาวุโสและได้รับการยอมรับในหมู่ชีอะห์ทั้งมวลเพื่อเป็นตัวอย่างให้ท่านผู้อ่านได้สัมผัสและประจักษ์ด้วยตัวเอง อินชาอัลลอฮฺ

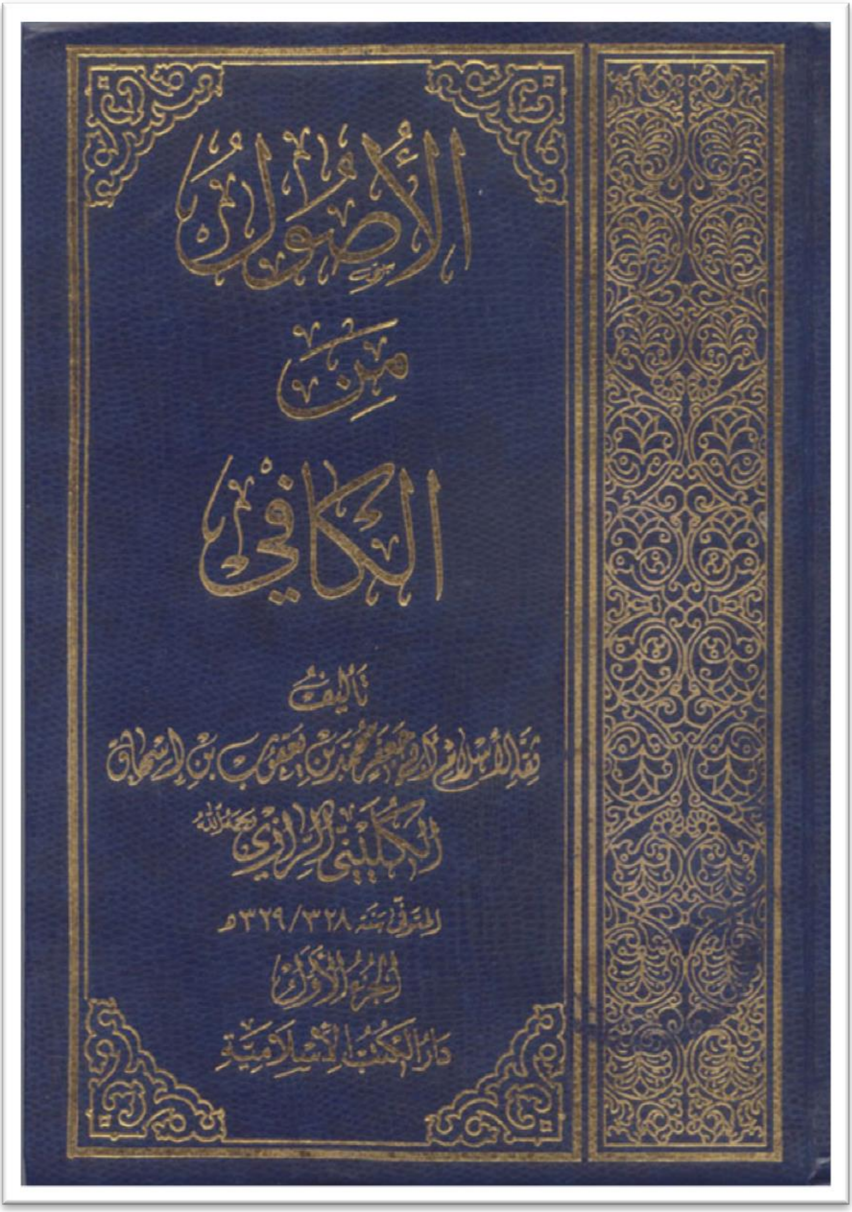
หนังสือ “อุศูล มิน อัล-กาฟีย์” เป็นหนังสือที่บันทึกและรวบรวมฮะดีษที่สำคัญอันดับต้นๆของชีอะห์ ซึ่งรวบรวมโดย อุลามาอฺที่เป็นที่รู้จักกันในนาม อัล-กุลัยนีย์ ท่านผู้นี้ได้รับการยอมรับจากบรรดาชีอะห์ทั้งหมด รวมถึงชีอะห์สิบสองอีมามที่ผู้เขียนกำลังกล่าวถึงในหนังสือเล่มนี้ อีกทั้งการรวบรวมฮะดีษของเขาผู้นี้ได้รับการยอมรับและรับรองโดยอีมามคนที่สิบสองหรือที่พวก

ดู อัลมะนากิบ 1/ 40-41, และหนังสืออื่นๆของพวกเขาที่กล่าวถึงเรื่องนี้เช่นตัฟซีร อัล-ซอฟีย์ 1/36 นะห์ญุล บะลาเฒาะห์ เป็นต้น

1ดู อุศูล หนังสือ อุศูลมินัลกาฟีย์เล่มหนึ่ง หน้า 228 และเล่มสอง หน้า 634

เขาเรียกกันว่า อัล-มะห์ดีตามที่พวกเขาได้อ้างไว้ ซึ่งมีบันทึกไว้ในส่วนของบนนำจากหนังสือเล่มนี้[1] โดยหากจะเทียบกับหนังสือที่รวบรวมฮะดีษซอฮีฮของเราแล้ว หนังสือเล่มดังกล่าวนี้มีความสำคัญเปรียบเสมือน หนังสือ อัลบุคอรีย์ และมุสลิม เลยทีเดียว ดังนั้นสมควรอย่างยิ่งที่เราต้องมาทำความรู้จักกับหนังสือที่สำคัญเล่มนี้ว่าเนื้อหาในหนังสือนี้มีเรื่องอะไรบ้างและพูดถึงอัลกุรอานว่าอย่างไร

1ดู อุศูล อัลกาฟีย์ เล่มหนึ่ง บทนำ หน้า 8

หนังสือ อุศูลมินัลกาฟีย์เล่มที่หนึ่ง โดย อัลกุลัยนีย์

ในหนังสือเล่มดังกล่าวนี้มีบทหนึ่ง อัล-กุลัยนีย์ได้เขียนไว้เป็นหัวข้อใหญ่ๆเน้นๆว่า

"แท้จริง ไม่มีผู้ใดสามารถรวบรวมอัลกุรอานได้ครบทั้งหมด เว้นแต่บรรดาอีมาม(ของชีอะห์)" และ"พวกเขา(บรรดาอีมาม) มีความรู้ทั้งหมด(ที่มีในอัลกุรอาน)"[1]

ท่านผู้อ่านไม่ควรลืมว่าหนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือรวบรวมฮะดีษเล่มหนึ่งที่สำคัญเป็นอันดับหนึ่งของชีอะห์ที่ได้รับการรับรองโดยอัลมะห์ดีตามคำบอกในบทนำของหนังสือดังกล่าว ซึ่งผู้เขียนจะไม่ขอยกมาในนี้เพราะไม่ได้เกี่ยวกับประเด็นเนื้อหาในหนังสือ ทว่าที่ผู้เขียนเกริ่นเช่นนี้เพื่อให้ผู้อ่านได้เข้าใจว่า สิ่งที่ถูกกล่าวในหนังสือเล่มนี้นั้นเดิมทีแล้วมันคือเสาหลักในการเป็นแหล่งอ้างอิงฮะดีษต่างๆของชีอะห์ และคิดว่าผู้อ่านน่าจะเข้าใจได้ดีว่า การที่เจ้าของตำราเขียนหัวข้อใหญ่ๆเน้นๆเป็นบทต่างๆนั้น จุดประสงค์ก็เพื่อให้คนอ่านได้ทราบว่าสิ่งที่จะตามมาหลังจากนี้คือเนื้อหาที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับหัวข้อล้วนๆและสามารถสื่อถึงความเชื่อของเจ้าของหนังสือได้ส่วนหนึ่ง ดังที่ผู้อ่านจะได้เห็นและได้อ่านหลังจากนี้ต่อไปในหน้าที่ 228 ของหนังสือดังกล่าว อินชาอัลลอฮฺ

1หนังสือ อุศูลมินัลกาฟีย์เล่มหนึ่ง หน้า 228

ج١ كتاب الحجّة ـ٢٢٨ـ

فقلت كما كان يقول في سجوده ، ثمّ اندفع فيه بالسريانيّة فلا والله [١] ما رأينا قسّاً ولاجاثليقاً أفصح لهجة منه به[٢] ثمّ فسّره لنا بالعربيّة ، فقال : كان يقول في سجوده : «أتراك معذّبي وقد أظمأت لك هواجري[٣] ، أتراك معذّبي وقد عفّرت لك في التراب وجهي ، أتراك معذّبي وقد اجتنبت لك المعاصي ، أتراك معذّبي وقد أسهرت لك ليلي»

قال : فأوحى الله إليه أن ارفع رأسك فانّي غير معذّبك ، قال : فقال : إن قلت : لاأعذّبك ثمّ عذّبتني ماذا ؟ ألست عبدك وأنت ربّي ؟ [قال] : فأوحى الله إليه أن ارفع رأسك ، فانّي غير معذّبك ، إنّي إذا وعدت وعداً وفيت به .

﴿ باب ﴾

(انه لم يجمع القرآن كله الا الائمة عليهم السلام وانهم) (يعلمون علمه كله)

١ ـ محمّد بن يحيى ، عن أحمد بن محمّد ، عن ابن محبوب ، عن عمرو بن أبي المقدام عن جابر قال : سمعت أباجعفر عليه السلام يقول : ما ادّعى أحدٌ من الناس أنّه جمع القرآن كلّه كما اُنزل إلّا كذّاب ، وماجمعه وحفظه كما نزّله الله تعالى إلّا عليّ بن أبي طالب عليه السلام والأئمّة من بعده عليهم السلام .

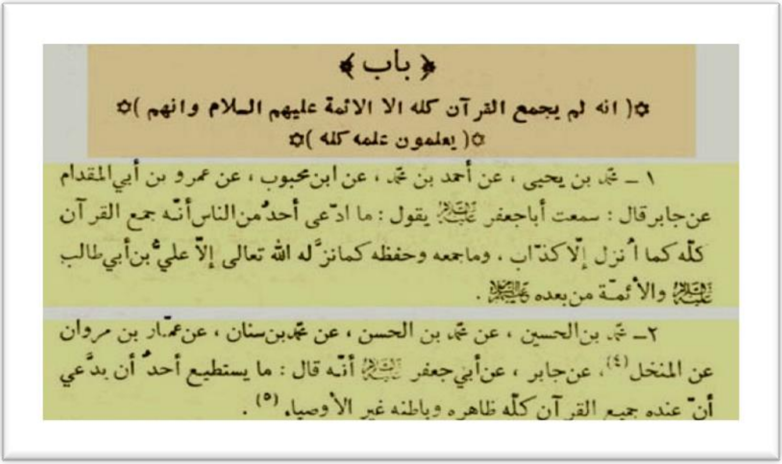
٢ ـ محمّد بن الحسين ، عن محمّد بن الحسن ، عن محمّد بن سنان ، عن عمّار بن مروان عن المنخّل[٤] ، عن جابر ، عن أبي جعفر عليه السلام أنّه قال : ما يستطيع أحدٌ أن يدّعي أنّ عنده جميع القرآن كلّه ظاهره وباطنه غير الأوصياء[٥] .

---

(١) اندفع فيه أى شرع. « فلا والله » فى بعض النسخ [فوالله] .
(٢) القس بالفتح رئيس النصارى فى العلم كالقسيس . والجاثليق يكون فوقه و يطلق على قاضيهم . (فى) .
(٣) الهاجرة : نصف النهار حين يستكن الناس فى بيوتهم كأنهم قد تهاجروا شدة الحر . (فى)
(٤) المنخل بضم الميم وفتح النون وتشديد المعجمة المفتوحة وربما يقرء منخل بسكون النون وتخفيف الخاء . (آت)
(٥) قوله عليه السلام « ان عنده القرآن كله الخ » الجملة وإن كانت ظاهرة فى لفظ القرآن و مشعرة بوقوع التحريف فيه لكن تقييدها بقوله : ظاهره و باطنه يفيد أن المراد هو العلم بجميع القرآن من حيث معانيه الظاهرة على الفهم العادى و معانيه المستبطنة على الفهم العادى وكذا قوله فى الرواية السابقة : « وماجمعه وحفظه الخ » حيث قيد الجمع بالحفظ فافهم (الطباطبائى) .

ให้สังเกตส่วนที่ได้มีการทาสีเอาไว้และนี่เป็นหน้าหนังสือทั้งหน้าไม่มีการตัดต่อหรือตกแต่งใดๆทั้งสิ้น

ถัดมาจากหัวข้อเรื่องแล้วก็ตามด้วยฮะดีษที่หนึ่ง (ขอนำเอาเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องมาอีกซักครั้งนะครับ) ดังนี้

﴿ باب ﴾

(انه لم يجمع القرآن كله الا الائمة عليهم السلام وانهم) (يعلمون علمه كله)

١ ـ محمد بن يحيى ، عن أحمد بن محمد ، عن ابن محبوب ، عن عمرو بن أبي المقدام عن جابر قال : سمعت أبا جعفر عليه السلام يقول : ما ادّعى أحدٌ من الناس أنّه جمع القرآن كلّه كما اُنزل إلّا كذّاب ، وما جمعه وحفظه كما نزّله الله تعالى إلّا عليّ بن أبي طالب عليه السلام والأئمّة من بعده عليهم السلام .

٢ ـ محمد بن الحسين ، عن محمد بن الحسن ، عن محمد بن سنان ، عن عمّار بن مروان عن المنخل(٤) ، عن جابر ، عن أبي جعفر عليه السلام أنّه قال : ما يستطيع أحدٌ أن يدّعي أنّ عنده جميع القرآن كلّه ظاهره وباطنه غير الأوصياء(٥) .

1 มุฮำหมัด บิน ยะห์ยา จาก อะหมัด บิน มุฮำหมัด จาก อิบนุมัฮบูบ จาก อัมรุ บิน อะบี อัลมิกดาม จากท่านญาบิร กล่าวว่า “ฉันได้ยิน อะบา ญะฟัร อ. ได้กล่าวว่า “***ไม่มีผู้ใดที่อ้างว่าเขาได้รวบรวมอัลกุรอานไว้ทั้งหมดดังเช่นที่ถูกประทานลงมาเว้นเสียแต่ว่าเขาผู้นั้นเป็นผู้มดเท็จ และไม่มีผู้ใดได้รวบรวมและจดจำมันไว้ดังเช่นที่อัลลอฮได้ประทานลงมาเว้นแต่ อะลี บิน อะบีฏอลิบและบรรดาอีมามหลังจากท่านเท่านั้น***”[1]

ถัดมาตามด้วยฮะดีษบทที่สองของพวกเขาตอกย้ำความเชื่อและยืนยันถึงความถูกต้องของฮะดีษบทแรกไว้ดังนี้

2 มุฮำหมัด บิน อัลฮุเซน จาก มุฮำหมัด บิน อัลฮะซัน จาก มุฮำหมัด บิน สินาน จาก อัมมาร บิน มัรวาน อัลมุนัคค็อล จากท่านญาบิร จาก อะบีญะฟัร เขาได้

1 หนังสือ อุศูลมินัลกาฟีย์เล่มที่หนึ่ง หน้า 228

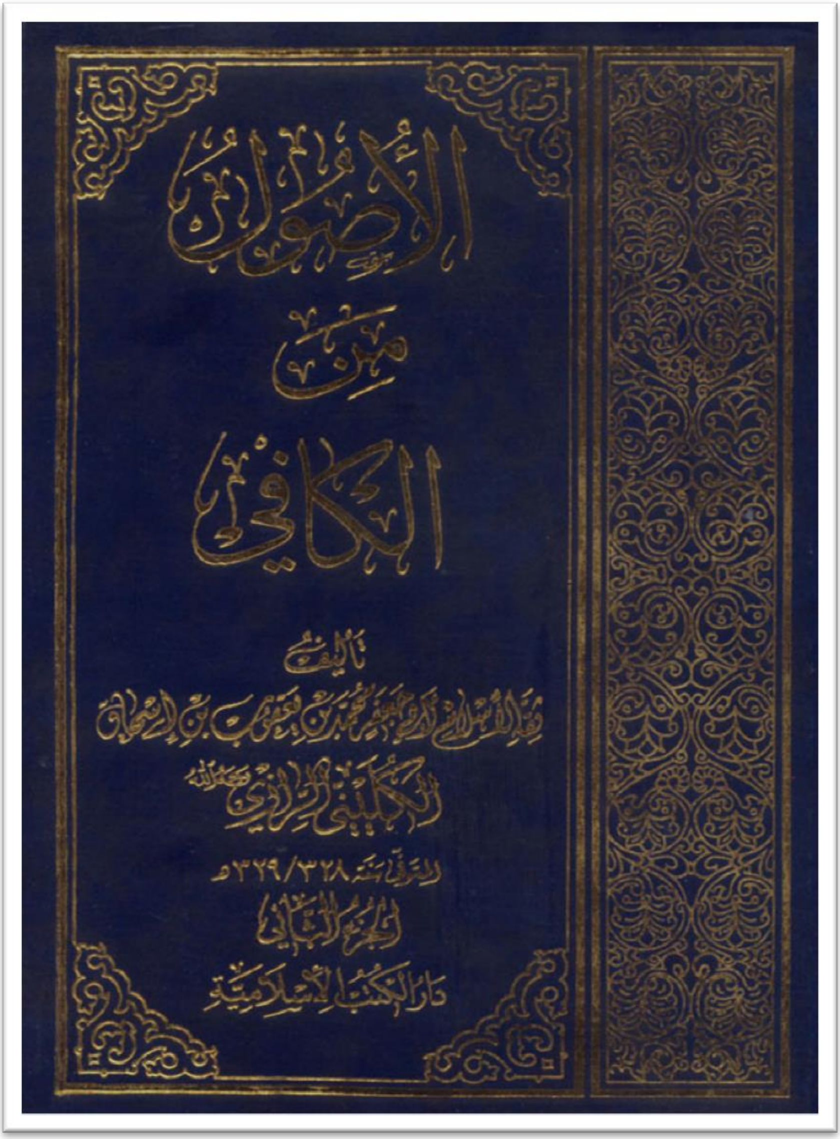
กล่าวว่า "***ไม่มีผู้ใดที่สามารถอ้างได้ว่าแท้จริงเขามีอัลกุรอานทั้งหมดทั้งที่เป็นเนื้อหา (ปกติ) และสิ่งที่อยู่ภายใน (บาฏิน) ของอัลกุรอานไว้ในครอบครอง นอกเสียจากบรรดา เอาซิยาอฺ (อีมามชีอะห์-ผู้แปล) เท่านั้น***"[1]

ฮะดีษทั้งสองบทนี้ของชีอะห์ ผู้เขียนคงไม่จำเป็นต้องอธิบายอะไรมากมาย เพราะเนื้อหาของฮะดีษทั้งสองบทไม่มีอะไรซับซ้อนหรือเข้าใจยากเกินปัญญาของผู้อ่านอย่างแน่นอน..แต่ถ้าผู้อ่านไปถามผู้รู้หรือผู้นับถือชีอะห์ก็จะได้คำตอบว่าฮะดีษเหล่านี้มีความหมายแอบแฝงซับซ้อนซึ่งคนธรรมดาไม่สามารถที่จะเข้าใจอย่างลึกซึ้งได้ยกเว้นต้องผ่านอะห์ลุลบัยติเท่านั้น ก็ไม่รู้ว่าจะซับซ้อนอะไรมากมายในคำพูดที่ตรงๆแบบนี้ เอาเป็นว่าท่านผู้อ่าน อ่านแล้วก็ไตร่ตรองเอาก็แล้วกันครับว่าคำพูดเหล่านี้มีตรงไหนที่เข้าใจยากและไม่สามารถเข้าใจขนาดนั้นเลยจริงหรือเปล่า?

ทั้งสองฮะดีษนี้ของชีอะห์ อยู่ในหนังสือเล่มเดียวกันคือ หนังสืออัลอุศูลมินัลกาฟีย์ เล่มที่หนึ่ง และหน้าเดียวกันคือ หน้า 228 ซึ่งผู้เขียนได้นำเสนอไปก่อนหน้านี้ทั้งหน้าปกและหน้าหนังสือแบบเต็มๆ ผู้อ่านสามารถย้อนกลับไปอ่านดูอีกซักครั้งหรือหากท่านผู้อ่านมีหนังสือเล่มดังกล่าวนี้ก็เปิดไปดูในหัวข้อดังกล่าวได้แล้วพิจารณาอย่างรอบคอบว่าสิ่งที่ผู้เขียนยกมานี้เป็นการตัดต่อใส่ร้าย กล่าวหาพวกเขาอย่างที่พวกเขาชอบอ้างหรือไม่อย่างไร

ในหนังสือเล่มเดียวกันนี้โดย อัลกุลัยนีย์ ในเล่มที่สอง ในหมวดของ **ฟะฎออิล อัลกุรอาน** (ความประเสริฐของอัลกุรอาน) อัลกุลัยนีย์ได้ตอกย้ำความเชื่อของเขาให้เราเข้าใจได้อีกว่า อัลกุรอานฉบับที่มีอยู่ในมือของเรา ณ ปัจจุบันนี้ไม่ใช่ฉบับสมบูรณ์ในความเชื่อของชีอะห์ ด้วยกับฮะดีษบทหนึ่งที่ผู้เขียนจะนำเสนอให้กับท่านผู้อ่านได้ทราบเอาไว้ในหน้าถัดไปโดยฮะดีษบทดังกล่าวนั้นได้กล่าวถึงจำนวนอายะห์ในอัลกุรอานทั้งสิ้นว่ามีมากกว่าหมื่นอายะห์!

1หนังสือ อุศูลมินัลกาฟีย์เล่มที่หนึ่ง หน้า 228

ปกหนังสือ อุศูล มินัลกาฟีย์ เล่มที่สองที่บอกเอาไว้ว่าอัลกุรอานฉบับสมบูรณ์ที่พวกเขาเชื่อนั้นมีทั้งสิ้น หนึ่งหมื่นเจ็ดพัน อายะห์

-٦٣٤- كتاب فضل القرآن ج٢

٢٧ ـ محمد بن يحيى ، عن أحمد بن محمد ، عن عليّ بن الحكم ، عن عبد الله بن فرقد والمعلّى بن خنيس قالا : كنّا عند أبي عبدالله عليه السلام ومعنا ربيعة الرّأي فذكرنا فضل القرآن فقال أبو عبد الله عليه السلام : إن كان ابن مسعود لا يقرأ على قراءتنا فهو ضالّ ، فقال ربيعة: ضالّ ؟ فقال : نعم ضالّ ، ثمّ قال أبو عبدالله عليه السلام : أمّا نحن فنقرأ على قراءة اُبيّ (١).

٢٨ ـ عليّ بن الحكم ، عن هشام بن سالم (٢) ، عن أبي عبدالله عليه السلام قال : إنّ القرآن الّذي جاء به جبرئيل عليه السلام إلى محمد صلى الله عليه وآله سبعة عشر ألف آية (٣) .

تم كتاب فضل القرآن بمنه وجوده

[ويتلوه كتاب العشرة]

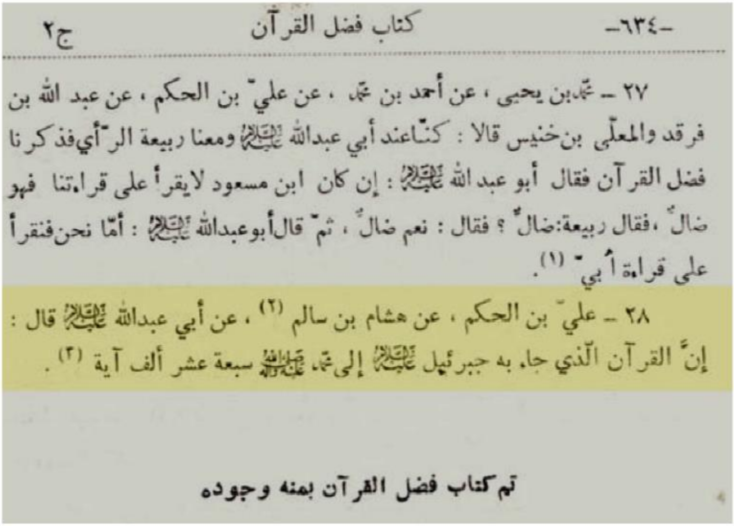
(١) يدل على أن قراءة ابى بن كعب أصح القراءات عندهم عليهم السلام .

(٢) فى بعض النسخ [هارون بن مسلم] مكان هشام .

(٣) قد اشتهر اليوم بين الناس أن القرآن ستة آلاف وستمائة وست وستون آية و روى الطبرسى (ره) فى المجمع عن النبى صلى الله عليه و آله أن القرآن ستة آلاف و مائتان و ثلاث وستون آية . ولعل الاختلاف من قبل تحديد الايات .

หน้าหนังสือเต็มๆที่กล่าวถึงฮะดีษบทดังกล่าวของชีอะห์ สิบสองอีมาม.

ผู้เขียนขอนำเอาส่วนที่เป็นเนื้อหามาใส่ไว้และแปลให้ท่านผู้อ่านได้ทำความเข้าใจในฮะดีษบทนี้ที่บันทึกโดย อุลามาอฺผู้อาวุโสของชีอะห์สิบสองอีมามท่านนี้อีกครั้งนะครับตามเนื้อหาในหนังสือต่อไปนี้

-٦٣٤- كتاب فضل القرآن ج٢

٢٧ - محمّد بن يحيى ، عن أحمد بن محمّد ، عن عليّ بن الحكم ، عن عبد الله بن فرقد والمعلّى بن خنيس قالا : كنّا عند أبي عبدالله عليه السلام ومعنا ربيعة الرّأي فذكرنا فضل القرآن فقال أبو عبد الله عليه السلام : إن كان ابن مسعود لايقرأ على قراءتنا فهو ضالّ ، فقال ربيعة: ضالّ ؟ فقال : نعم ضالّ ، ثمّ قال أبو عبدالله عليه السلام : أمّا نحن فنقرأ على قراءة أُبيّ (١).

٢٨ - عليّ بن الحكم ، عن هشام بن سالم (٢) ، عن أبي عبدالله عليه السلام قال : إنّ القرآن الّذي جاء به جبرئيل عليه السلام إلى محمّد صلّى الله عليه وآله سبعة عشر ألف آية (٣) .

تم كتاب فضل القرآن بمنه وجوده

ส่วนที่ได้ทาสีเอาไว้คือตัวบทภาษาอาหรับ ผู้เขียนขอเขียนคำแปลไว้ด้านล้างนี้ผู้อ่านลองอ่านคำแปลดูแล้วไตร่ตรองว่าฮะดีษดังกล่าวนี้มีสิ่งที่ซับซ้อนไม่สามารถเข้าใจได้ยกเว้นอะห์ลุลบัยติอย่างที่ชีอะห์ชอบอ้างกันจริงหรือเปล่า ดังนี้

28 อะลี บิน อัลฮะกัม จากฮิชาม บิน ซาลิม จาก อะบีอับดิลลาฮฺ กล่าวว่า “***แท้จริงอายะฮฺอัลกุรอานที่ได้นำพาโดยญิบรีล อ. มายังท่านนบีมูฮำหมัด ซ.ล.นั้นมีจำนวนหนึ่งหมื่นเจ็ดพันอายะห์***”[1]

ผู้เขียนก็ไม่ขออธิบายอะไรมากมายเพราะอ่านตัวบทฮะดีษแล้วคิดว่าไม่มีอะไรที่ไม่สามารถเข้าใจได้หรือซับซ้อนเกินกว่าที่จะเข้าใจได้ ไม่ทราบว่าผู้อ่านคิดเช่นไร แต่คิดว่าไม่น่าจะเกินปัญญาของผู้อ่านที่จะทำความเข้าใจกับฮะดีษบทนี้อินชาอัลลอฮฺ สิ่งเดียวที่ผู้เขียนต้องการจะบอกคือ อัลกุรอานฉบับปัจจุบัน ที่เราอ่านกันอยู่ทุกวันนี้และเราเชื่อว่ามีความสมบูรณ์ทุกอย่างนั้น มีเพียงหกพันสองร้อยกว่าอายะห์เท่านั้น และหากเทียบกับฮะดีษบทนี้ของชีอะห์เท่ากับว่า ตามความเชื่อของชีอะห์นั้นอัลกุรอานยังขาดหายไปมากกว่าหมื่นอายะห์...หายไปมากกว่าครึ่งของอัลกุรอานที่มีอยู่ ณ ปัจจุบัน !! วัลอิยาซุบิลลาฮฺ

ก็คงต้องกลับไปถามอุลามาอฺชีอะห์แล้วล่ะครับว่า อีกหมื่นกว่าอายะห์อยู่ที่ไหน ซึ่งผู้เขียนคิดว่าชีอะห์ต้องตอบว่าทั้งหมดนั้นก็ต้องอยู่กับอะห์ลุลบัยติของท่านนบี ซ.ล. ตามการรายงานของฮะดีษชีอะห์สองบทที่ได้ยกไป ณ ปัจจุบันก็ยังคงอยู่กับอีมามมะห์ดีของชีอะห์ ที่หลบอำพรางตัวเองอยู่ในถ้ำมาพันกว่าปี ไม่ยอมออกมาชี้นำอุมมะห์ซักทีและเมื่อนับจากวันที่ท่านอะลีได้ทำการซ่อนอัลกุรอานฉบับสมบูรณ์ตามการอ้างของชีอะห์ มาจนกระทั่งวันที่อีมาม อัล-มะห์ดีของพวกเขาจะนำอัลกุรอานที่เหลือมาให้อุมมะห์แสดงว่าตลอดระยะเวลาพันกว่าปีอุมมะห์ของนบีมุฮำหมัด ศ็อลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมก็ยังคงอยู่แต่ในความมืดมนหลงผิดเพราะไม่เคยได้สัมผัสกับอัลกุรอานฉบับสมบูรณ์จริงๆซักที หรือแม้กระทั่งบรรดาชีอะห์เองก็ยังคงอยู่แต่ในความหลงผิดเพราะอีมามแต่ล่ะท่านของพวกเขา

1อุศูล มินัลกาฟีย์ เล่มที่สอง หน้า 634

ไม่ยอมนำเอาอัลกุรอานที่เป็นแสงสว่างและชี้นำอุมมะห์ออกมาซักที และถ้าหากเราตายไปก่อนที่จะได้เจอกับอีมามอัล-มะห์ดีก็เท่ากับว่าเราได้ตายไปบนความหลงผิดเนื่องจากไม่สามารถปฏิบัติตามอัลกุรอานฉบับที่สมบูรณ์ (ตามการอ้างของชีอะห์) ได้ วัลอิยาซุบิลลาฮฺ

ฮะดีษบทดังกล่าวนี้หากผู้อ่านนำไปถามผู้รู้ชีอะห์แล้วผู้อ่านอาจจะได้คำตอบกลับมาว่าฮะดีษบทนี้เป็นฮะดีษฎออีฟ นั่นก็เพราะว่าฮะดีษบทดังกล่าวนี้เป็นฮะดีษ “อาฮาด”และอัลกุลัยนีย์ได้จัดให้อยู่ในหมวดหัวข้อ “อันนะวาดิร” คำตอบแบบนี้ผู้เขียนเคยได้รับมาจากผู้รู้ของชีอะห์บางท่านผ่านการสนทนาแลกเปลี่ยนจึงนำมาให้ผู้อ่านได้ทราบเอาไว้ว่าหากผู้อ่านได้คำตอบเช่นนี้จากผู้รู้ชีอะห์จริงๆก็ให้ตั้งขอสังเกตุต่อไปนี้ นั่นคือ หนึ่ง ฮะดีษดังกล่าวอยู่ในหมวดฟะฎออิลิล กุรอาน (ความประเสริฐของอัลกุรอาน) ดังในภาพที่ผู้เขียนได้เสนอให้ผู้อ่านได้เห็นด้วยตาในหนังสือเล่มนี้ไม่ใช่ในหมวด “อัล-นะวาดิร”อย่างที่ได้อ้างไว้

และสอง นักปราชญ์ของพวกเขาอย่าง **อัล-มัจลีซีย์ บุรุษอีกคนที่ได้รับการยอมรับจากชีอะห์ทั่วโลกยืนยันว่าฮะดีษบทดังกล่าวนี้เป็นฮะดีษมุวัศศัก(น่าเชื่อถือ)**ในหนังสือของเขาชื่อ “**มิรอาติล อุกูล**” มาดูต้นฉบับของหนังสือเล่มนี้กันก่อนแล้วค่อยมาดูเนื้อหาที่ ”อัลมัจลีซีย์” อุลามาอฺ อาวุโสผู้นี้ได้ยืนยันเกี่ยวกับฮะดีษบทดังกล่าวนี้ว่า เป็นฮะดีษที่ซอฮีฮและเรื่องราวการรายงานเกี่ยวกับเรื่องนี้นั้นอยู่ในระดับ “มุตะวาติร มะอ์นา”ยังไงนั้นผู้อ่านก็อ่านต่อไปเลยล่ะกันพร้อมกับวางใจให้เป็นกลางไตร่ตรองขอฮิดายะห์จากอัลลอฮฺแล้วหลังจากนั้นก็ตัดสินกันไปว่าอะไรเป็นอะไร อะไรจริงและอะไรเท็จ อินชาอัลลอฮฺ ดังนี้...

ปกหนังสือ “มิรอาติลอุกูล” โดย อัลมัจลีซีย์

ج١٢ — باب النوادر — ـ٥٢٥ـ

قراءة أُبيّ .

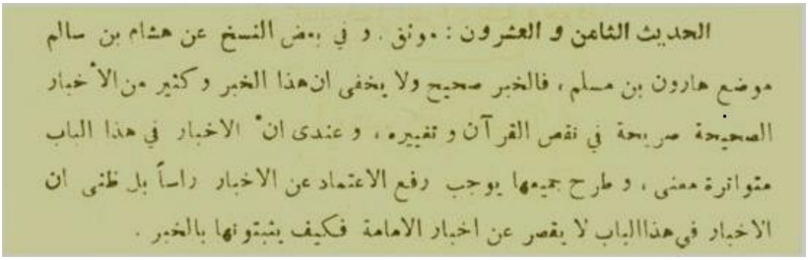
٢٨ ـ عليّ بن الحكم ، عن هشام بن سالم ، عن ابي عبدالله عليه السلام قال : إنّ

الحديث الثامن و العشرون : موثق . و في بعض النسخ عن هشام بن سالم موضع هارون بن مسلم ، فالخبر صحيح ولا يخفى انّ هذا الخبر و كثير من الأخبار الصحيحة صريحة في نقص القرآن و تغييره ، و عندى انّ الاخبار في هذا الباب متواترة معنى ، و طرح جميعها يوجب رفع الاعتماد عن الاخبار راساً بل ظنّى ان الاخبار في هذاالباب لا يقصر عن اخبار الامامة فكيف يثبتونها بالخبر .

فان قيل : انّه يوجب رفع الاعتماد على القرآن لانّه إذا ثبت تحريفه ففى كلّ اية يحتمل ذلك و تجويزهم عليهم السلام على قراءة هذا القرآن و العمل به متواتر معلوم اذ لم ينقل من أحد من الاصحاب ان أحداً من ائمتنا اعطاه قرانا أو علّمه قراءة ، و هذا ظاهر لمن تتبع الاخبار ، و لعمرى كيف يجترؤن على التكلفات الركيكة في تلك الأخبار مثل ما قيل في هذا الخبر ان الايات الزايدة عبارة عن الاخبار القدسية أو كانت التجزية بالايات اكثر و في خبر لم يكن ان الاسماء كانت مكتوبة على الهامش على سبيل التفسير والله تعالى يعلم و قال السيّد حيدر الاملى في تفسيره اكثر القراء ذهبوا إلى انّ سور القرآن بأسرها ماة و أربعة عشر سورة و إلى انّ آياته ستة الاف و ستماءة و ست و ستون اية و الى انّ كلماته سبعة و سبعون الفا و اربعماءة و سبع و ثلاثون كلمة ، و الى ان حروفه ثلاثماءة الاف و اثنان و عشرون الفا و ستماءة و سبعون حرفا و الى ان فتحاته ثلاثة و تسعون الفا و ماءتان و ثلاثة و اربعون فتحة ، و الى ان ضمّاته اربعون الفا و ثمان ماءة و أربع ضمّات و الى ان كسراته تسع و ثلاثون الفاً و خمسماءة و ستة و ثمانون كسرة ، و الى ان تشديداته تسعة عشر الفا و مائتان و ثلاثه و خمسون تشديدة ، و الى انّ مدّاته الف و سبعمأة و أحد و سبعون مدّة ، و الى انّ همزاته ثلاث الاف و مائتان و ثلاث و سبعون همزة

ให้ดูส่วนที่ได้ทาสีเอาไว้ว่า อัล-มัจลีซีย์ ได้กล่าวเช่นไร

ในหนังสือเล่มนี้ อัลมัจลีซีย์ได้กล่าวเกี่ยวกับ ฮะดีษที่บอกว่า อัลกุรอานมีถึงหนึ่งหมื่นเจ็ดพันอายะห์ซึ่งอัลกุลัยนีย์ได้บันทึกเอาไว้ว่า

الحديث الثامن و العشرون : موثق . و في بعض النسخ عن هشام بن سالم
موضع هارون بن مسلم ، فالخبر صحيح ولا يخفى ان هذا الخبر و كثير من الأخبار
الصحيحة صريحة في نقص القرآن و تغييره ، و عندي ان الاخبار في هذا الباب
متواترة معنى ، و طرح جميعها يوجب رفع الاعتماد عن الاخبار رأساً بل ظني ان
الاخبار في هذا الباب لا يقصر عن اخبار الامامة فكيف يثبتونها بالخبر .

ฮะดีษลำดับที่ยี่สิบแปด: มุวัศศัก และในบางเล่มจากฮิชาม บิน ซาลิม แทนที่ ฮารูน บิน มุสลิม เช่นนี้แล้วฮะดีษดังกล่าวจึงเป็นฮะดีษ ซอฮีฮ และเป็นที่รู้กันเกี่ยวกับฮะดีษบทนี้และฮะดีษบทอื่นๆอีกมากมายทั้งที่เป็นฮะดีษซอฮีฮและซอรีฮ (หมายถึงระบุตรงๆชัดๆโดยไม่อ้อมค้อม) เกี่ยวกับความไม่สมบูรณ์ของอัลกุรอานและการถูกเปลี่ยนแปลง และสำหรับฉันแล้วข่าวคราวต่างๆที่มีรายงานเกี่ยวกับเรื่องนี้มีความน่าเชื่อถืออยู่ในระดับ “มุตะวาติร มะอนา”ซึ่งการปฏิเสธทั้งหมดของรายงานเหล่านี้เท่ากับว่าวาญิบที่จะต้องไม่ยึดมั่นกับ ฮะดีษต่างๆเหล่านี้ ทว่าฉัน (อัลมัจลีซีย์) คิดว่าเรื่องราวต่างๆที่มีความเกี่ยวข้องกับเรืองนี้ (อัลกุรอานไม่สมบูรณ์) มีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าเรื่องราวที่เกี่ยวกับ อีมามะห์ อีกทั้งมีการยืนยันเรื่องราวเหล่านี้ (อัลกุรอานไม่สมบูรณ์) ด้วยกับฮะดีษเช่นนี้ด้วยแล้ว?[1]

ผู้เขียนขออธิบายสรุปและให้ผู้อ่านทำความเข้าใจอย่างนี้นะครับว่า เริ่มต้น อัล-มัจลีซีย์ประเดิมด้วยการบอกว่า ฮะดีษบทนี้ ที่กล่าวถึงอายะห์

1หนังสือ มิรอาติลอุกูลเล่ม12 หน้า 525

อัลกุรอานว่ามี เจ็ดหมื่นอายะห์นั้น “มุวัศศัก” หรือก็คือ ผู้รายงานฮะดีษบทนี้มีความน่าเชื่อถืออยู่ในระดับ “มุวัศศัก” หรือก็คือ “ศิเกาะห์” นั่นเอง แล้วก็ต่อด้วยการบอกว่า “فالخبر صحيح” “ดังนั้นข่าวคราวนี้หรือฮะดีษบทนี้เป็นฮะดีษที่ ศอฮีฮ” แล้วก็บอกต่อไปอีกว่า “และเป็นที่รู้กันอย่างแพร่หลายเกี่ยวกับฮะดีษบทนี้และฮะดีษอื่นๆมากมายทั้งซอฮีฮและซอรีฮ (หมายถึงระบุตรงๆไม่อ้อมค้อม) เกี่ยวกับความไม่สมบูรณ์ของอัลกุรอานและมีการบิดเบือนมัน...

หลังจากนั้นเขาก็ยืนยันถึงจุดยืนของเขาว่า “สำหรับฉันข่าวคราวต่างๆที่รายงานเกี่ยวกับประเด็นนี้มีความน่าเชื่อถืออยู่ในระดับ “มุตะวาติร มะอนา”[1] หมายความว่า แม้เนื้อหาตัวบทจะไม่ตรงกันในบรรดาฮะดีษทั้งหลายแต่ในเชิงความหมายนั้นบ่งบอกถึงสิ่งเดียวกัน ก็เลยกลายเป็น มุตะวาติรในด้านความหมายของเนื้อหาไป และปิดท้ายด้วยการบอกว่า เรื่องนี้มีความสำคัญที่ต้องเชื่อเทียบเท่ากับฮะดีษที่กล่าวถึงอีมามะห์...วัลอิยาซุบิลลาฮฺ

นี่คือบทสรุปคร่าวๆเกี่ยวกับการอธิบายและยืนยันถึงความถูกต้องของอัลมัจลีซีย์ต่อฮะดีษบทที่ว่าด้วย อัลกุรอานมีมากถึงหนึ่งหมื่นเจ็ดพันอายะห์... วัลอิยาซุบิลลาฮฺ

จากที่ผู้เขียนได้นำเสนอไปทั้งหมดในบทนี้นั้น หากท่านผู้อ่านได้อ่านอย่างไตร่ตรองและลองนึกคิดตามที่ชีอะห์ได้บอกไว้ในหนังสือของเขาทั้งหมดเกี่ยวกับความไม่สมบูรณ์ การถูกบิดเบือน เปลี่ยนแปลงของอัลกุรอานฉบับปัจจุบันนี้ พี่น้องก็จะได้ข้อสรุปเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ ดังนี้ คือ

---

1 หนังสือ มิรอาติลอุกูล เล่ม12 หน้า 525

กลุ่มเดียวที่จะได้รับทางนำอย่างสมบูรณ์แบบและประสบความสำเร็จอย่างแท้จริง นั้นคือกลุ่มคนที่มีชีวิตและทันได้พบและติดตามท่านอีมามมะห์ดีของชีอะห์ในยุคสุดท้ายเท่านั้น ส่วนมนุษย์ก่อนหน้านั้นทั้งหมดนับตั้งแต่ที่ท่านอะลีรอฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้นำอัลกุรอานไปซ่อนไว้และสาบานว่าผู้คนจะไม่ได้เห็นมันกระทั่งอีมามมะห์ดีปรากฏ (ตามความเชื่อของชีอะห์) ไปจนถึงยุคก่อนปรากฏตัวของอัล-มะห์ดี ล้วนแต่อยู่ในความหลงผิดทั้งสิ้น เพราะอัลกุรอานฉบับปัจจุบันที่เราอ่านและปฏิบัติกันมาตลอดทั้งชีวิตนั้น (ตามความเชื่อของชีอะห์แล้ว) มันเต็มไปด้วยความบิดเบือน เปลี่ยนแปลง ไม่ครบสมบูรณ์และขาดหายไปมากกว่าหมื่นอายะห์ ...วัลอิยาซุบิลลาฮฺ

ท้ายที่สุดแล้วแม้กระทั่งชีอะห์ปัจจุบันเองก็ยังคงไม่ได้รับทางนำจากอัลกุรอานฉบับสมบูรณ์ของพวกเขา และก็ไม่ได้รับทางนำจากอัลกุรอานฉบับปัจจุบันนี้เหมือนกันเพราะพวกเขาไม่ได้มีความเชื่อต่ออัลกุรอานฉบับปัจจุบันนี้นอกจากเพียงเพื่อให้มุสลิมตกหลุมคล้อยตามพวกเขาและพวกเขาสามารถแอบแฝงเข้ามาในสังคมมุสลิมในฐานะที่อ้างว่าเป็นมุสลิมคนหนึ่งเท่านั้นเอง ...

....

บทที่สอง

“พวกท่านจงอ่านอัลกุรอาน (ฉบับปัจจุบัน) นี้ ดังเช่นที่พวกเขา (ชาวซุนนี) อ่าน จนกว่าฉบับสมบูรณ์จะถูกนำมาให้พวกท่าน!!”[1]

เป็นที่น่าแปลกใจขณะที่เราพบว่าในหนังสือของชีอะห์มากมายยืนยันถึงความไม่สมบูรณ์ของอัลกุรอานฉบับที่อยู่ในมือของพี่น้อง ณ ปัจจุบัน แต่เรากลับพบว่าชีอะห์เกือบจะทุกคนต่างก็อ้างว่าเชื่อและยังคงอ่านอัลกุรอานฉบับนี้และถกเถียงกันปางตายว่าเรื่องที่เรากล่าวไปนั้นเป็นเรื่องเท็จ ไม่จริง อีกทั้งพวกเขาก็ยังท้าทายเราว่า ไม่เชื่อก็ลองไปดูที่บ้านของชีอะห์หรือที่ฮูซัยนิยะห์ของชีอะห์ดูสิว่าชีอะห์ใช้อัลกุรอานฉบับเล่มเดียวกับที่เราใช้หรือมีฉบับใหม่อย่างที่ถูกกล่าวหาหรือเปล่า แค่นี้ก็สามารถพิสูจน์ได้แล้วว่าข้อกล่าวหาที่บอกว่าชีอะห์เชื่อว่าอัลกุรอานฉบับ ณ ปัจจุบันถูกบิดเบือน หรือไม่สมบูรณ์นั้นไม่เป็นความจริง !

และแน่นอนว่าเมื่อพี่น้องไปหาพิสูจน์ตามคำเชิญชวนของพวกเขา พี่น้องก็จะพบว่าอัลกุรอานที่พวกเขาใช้อยู่ก็คืออัลกุรอานเล่มเดียวกับที่เราใช้อยู่ ณ ปัจจุบันจริงๆ ซึ่งทำให้พี่น้องหลายๆคนเข้าใจว่า สิ่งที่เรานำเสนอไปนั้นเป็นการกล่าวหาและใส่ร้ายพวกเขาจริงๆ เพราะไปดูมาแล้วพบว่า เป็นไปตามที่พวกเขาชีอะห์กล่าวไว้ทุกอย่าง อัลกุรอานที่พวกเขาใช้อยู่เป็นเล่มเดียวกัน ฉบับเดียวกันกับของเราอย่างไม่มีความแตกต่างจริงๆ อีกทั้งมีการยกอุลามาอฺชีอะห์มากกว่า 30 คนยืนยันว่าอัลกุรอานฉบับนี้มีความสมบูรณ์ และห่างไกลจากบิดเบือน ตามที่ชีอะห์ได้ยกมาหักล้าง สิ่งที่บรรดาอุลามาอฺได้นำเสนอไป!

---

1 อุศูล อัล-กาฟีย์เล่มสอง หน้าที่ 816-817

ตกลงข้อเท็จจริงในเรื่องนี้มันเป็นยังไงกันแน่ ซึ่งได้ทำให้พี่น้องมุสลิมมากมายสับสนและตกหลุมพรางของชีอะห์ไปเต็มๆด้วยความไม่รู้ถึงหลักการสอนและการปฏิบัติเพื่อกลบเกลือนความเชื่อของพวกเขาโดยเฉพาะกับพี่น้องชาวซุนนีและชีอะห์เอาวามทั่วๆไปที่เริ่มจะมีใจเอนเอียงและเข้าชีอะห์สดๆร้อนๆ

บทที่สองนี้ท่านผู้อ่านจะได้ทราบถึงขอเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องที่ว่าทำไมในเมื่อตามหลักการของชีอะห์ได้ชี้ให้เห็นถึงความเชื่อของพวกเขาเกี่ยวกับอัลกุรอานไว้ว่าอัลกุรอานฉบับนี้นั้นไม่สมบูรณ์และได้ถูกบิดเบือน แต่การปฏิบัติของพวกเขานั้นกลับต่างออกไปจากคำสอนหรือนั้นเป็นเพียงการใส่ร้ายของบรรดาอุลามาอฺต่อพวกเขาจริง? ความจริงเป็นเช่นไร บทนี้จะไขข้อสงสัยของพี่น้องให้กระจ่างชัดขึ้นไปอีกอินชาอัลลอฮฺ

ท่านผู้อ่านที่รักของอัลลอฮฺครับ.... ความจริงแล้ว เกี่ยวกับประเด็นความเชื่อต่ออัลกุรอานนี้ของชีอะห์นั้น พวกเขายังคงมีความเชื่อเกี่ยวกับอัลกุรอานเช่นเดิมอย่างไม่เปลี่ยนแปลงแต่เนื่องจากมีการเปิดโปงความเชื่อนี้ของพวกเขาอย่างหนักต่อสังคมมุสลิมทำให้เกิดความเสียหายต่อพวกเขาอย่างร้ายแรง จึงมีอุลามาอฺชีอะห์ส่วนหนึ่งลุกขึ้นมาแก้ไขปัญหาตรงนี้ด้วยวิธีการกลบกลืนความเชื่อเดิมด้วยกับความเชื่อใหม่ให้เหมือนกับมุสลิมทั่วโลกนั้นคือการพยายามทำให้ผู้คนเข้าใจว่าพวกเขาก็เชื่อว่าอัลกุรอานมีความสมบูรณ์ทุกอย่าง ปราศจากการถูกบิดเบือนใดๆเช่นเดียวกับมุสลิมทั่วโลกซึ่งในศัพท์ของชีอะห์เรียกว่า “อัล-อาม” หมายถึงมุสลิมที่ไม่ได้เป็นชีอะห์นั่นเอง เราจึงเห็นว่าแม้นอุลามาอฺของชีอะห์บางส่วนพยายามที่จะทำให้คนเข้าใจว่าพวกเขาไม่ได้เชื่อเช่นเดียวกับ อัล-กุลัยนีย์ หรือ อัล-มัจลีซีย์ หรือ อัล-มุฟิด ที่เชื่อว่าอัลกุรอานถูกบิดเบือน ทว่าพวกเขาเชื่อว่าอัลกุรอานเล่มปัจจุบันนี้มีความสมบูรณ์เช่นเดียวกับที่เราเชื่อทุกอย่าง

แต่ในความเป็นจริงนั้น ท่านผู้อ่านทราบหรือไม่ว่า ไม่เคยปรากฏจากพวกเขาเหล่านี้ในการที่จะตำหนิหรือตอบโต้หนังสือที่พูดถึงความไม่สมบูรณ์ของอัลกุรอานที่เขียนโดยอุลามาอฺเหล่านี้เลยตรงกันข้ามพวกเขายังคงเชิดชูให้เกียรติอุลามาอฺเหล่านี้ว่าเป็นอุลามาอฺที่ได้รับการยอมรับในหมู่ชีอะห์ อีกทั้งหนังสือของพวกเขาเหล่านี้ก็ยังเป็นแหล่งอ้างอิงทางศาสนาของพวกเขาจนถึงทุกวันนี้ เหมือนกับว่า ไม่เชื่อว่าอัลกุรอานไม่สมบูรณ์ในขณะเดียวกันก็ไม่ปฏิเสธและยังสนับสนุน ปกป้องอุลามาอฺที่กล่าวว่าอัลกุรอานไม่สมบูรณ์ แบบนี้ถ้าตามหลักของชีอะห์ไม่เรียกว่าตะกียะห์ (หลอกผู้คนทั่วโลกให้หลงกลว่าเขามีความเชื่อเหมือนกับเราในขณะที่ความจริงนั้นเขามีความเชื่ออีกอย่างแฝงอยู่) ก็ไม่รู้ว่าจะเรียกว่าอะไร.....วัลอิยาซุบิลลาฮฺ

ที่สำคัญกว่านั้นเหตุที่พวกเขายังใช้อัลกุรอานเล่มนี้อยู่นั้นเพราะเชื่อว่ามันเป็นคำสั่งของอีมามของพวกเขา (ตามความเชื่อของเขาซึ่งมีบันทึกในหนังสือชีอะห์)ที่สั่งให้อ่านและปฏิบัติตามอัลกุรอานเล่มปัจจุบันนี้ให้เหมือนกับชาวซุนนะห์ปฏิบัติไปก่อนจนกว่าอัลกุรอานฉบับสมบูรณ์จะปรากฏออกมาพร้อมๆกับอัลมะห์ดีเมื่อนั้นอัลกุรอานฉบับปัจจุบันนี้ก็จะไม่ใช่ฉบับที่มีความน่าเชื่อถืออีกต่อไปสำหรับพวกเขา[1] เหล่านี่คือสิ่งที่บันทึกในหนังสือของพวกเขาที่ผู้อ่านจะได้เห็นกับตาตัวเองว่า พวกเขามีการสอนเช่นไรเพื่อตบตาชาวบ้านที่ไม่ทันเล่ห์เลี่ยมพวกเขาให้หลงเชื่อว่าพวกเขาถูกอธรรมจากนักปราชญ์และอุลามาอที่เปิดโปงพฤติกรรมนี้

สิ่งที่ผู้เขียนได้กล่าวมาทั้งหมดนั้นท่านผู้อ่านอย่าเพิ่งด่วนสรุปว่าเป็นเช่นที่ผู้เขียนได้กล่าวไว้จริงหรือไม่จนกว่าท่านผู้อ่านจะได้อ่านจากหนังสือที่เขียนโดยอุลามาอฺผู้ที่ได้รับการยอมรับจากพวกเขาเหล่าชีอะห์ด้วยตัวเองซึ่งผู้เขียนได้เตรียมหน้าหนังสือเล่มดังกล่าวพร้อมหน้าปกเพื่อเป็นข้อพิสูจน์ว่านี่ไม่ใช่เป็นการแอบอ้าง

1*อัลอันวาร อัล-นุมานียะห์* หน้า 363-364

หรือกล่าวหาอย่างไร้ที่มาที่ไปดังเช่นที่พวกเขาได้ใช้วิธีการแบบนี้ในการเรียกร้องความเห็นใจจากมุสลิมที่รู้ไม่เท่าทันตลอดมา อ่านแล้วก็ให้ท่านผู้อ่านตัดสินกันเอานะครับว่าเป็นจริงอย่างที่ผู้เขียนได้บอกเอาไว้หรือเป็นเพียงข้อกล่าวหาที่ผู้เขียนได้กล่าวอย่างไม่มีหลักฐานใดๆหรือเป็นการเข้าใจผิดของผู้เขียนเสียเองซึ่งหากเป็นเช่นนั้นจริงผู้เขียนก็พร้อมที่จะน้อมรับคำชี้แนะ ตักเตือนพร้อมกับกล่าวคำขอโทษอย่างไม่ลังเลเลยเช่นกัน และขอกล่าวว่าญะซากุมุลลอฮุคอยรอนที่ชี้แนะข้อผิดพลาดในครั้งนี้.

ในหนังสืออุศูล อัล-กาฟีย์เล่มสอง หน้าที่ 816 ภายใต้หัวข้อ

أن القرآن يرفع كما أنزل

“แท้จริงอัลกุรอาน (ฉบับนี้) จะถูกยกขึ้นไปดังเช่นที่ถูกประทานลงมา”[1]

อัล-กุลัยนีย์ได้บันทึกฮะดีษบทหนึ่งอ้างว่าจาก อะบี อัล-ฮะซัน เขาได้กล่าวแก่สาวกของเขาส่วนหนึ่งไว้ดังนี้

2. عُدّةٌ مِن أَصْحَابِنَا، عَن سَهْل بن زِيَاد عن محمّد بن سُلَيْمان، عن بَعْض أَصْحَابِهِ، عَن أَبِي الحَسَن قَال: قُلْتُ لَهُ: جُعِلْتُ فِدَاك، إِنّا نَسْمَعُ الآيَات فِي القُرآن لَيْسَ هُوَ عِنْدَنَا كَمَا نَسْمَعُهَا، وَلَا نُحْسِن أَنْ نَقْرَأَهَا كَمَا بَلَغنا عَنْكُم، فَهَل نَأْثَم، فَقَال: لَا، إقْرَؤُوا كَمَا تَعَلّمْتُم فَسَيَجِيئكُم مَن يُعلِّمكُم.

“2 จากบรรดาสหายของเรา จาก ซะฮัล บิน ซียาด จาก มูฮำหมัด บิน สุไลมาน จากสหายบางคนของเขา จาก อบุล ฮะซัน กล่าวว่า ฉันได้กล่าวแก่เขาว่า “พวกเราได้ฟังอายะห์ในอัลกุรอานซึ่ง (อายะห์ดังกล่าวนั้น) ไม่มีในอัลกุรอานที่

1อุศูล อัล-กาฟีย์เล่มสอง หน้าที่ 816-817

พวกเรามีอยู่นี้ตามที่เราได้ฟัง และเราไม่อาจที่จะอ่านมันได้ดีดังเช่นที่เราได้รับฟังมาจากท่าน เช่นนี้แล้วเราจะบาปหรือไม่? เขาตอบว่า “ไม่ พวกท่านจงอ่านดังเช่นที่พวกท่านได้ร่ำเรียนไปเถอะ แล้วสักวันจะมีคนที่มาสอนพวกท่าน (ในอายะห์ที่พวกท่านได้ฟังไป) [1]

ต่อไปนี้คือสิ่งที่บันทึกอยู่ในหนังสือ อูศูลอัล-กาฟีย์ โดย อัลกุลัยนีย์ซึ่งผู้เขียนก็ได้ถ่ายหน้าหนังสือดังกล่าวนี้ให้ผู้อ่านได้เห็นเนื้อหาจริงๆที่ผู้เขียนได้นำเสนอไปด้วยตัวเองดังนี้

1ดู อุศูล อัล-กาฟีย์เล่มสอง หน้าที่ 816-817

หนังสือ อุศูล –อัลกาฟีย์โดย อัลกุลัยนีย์

أَبَا مُحَمَّدٍ إِنَّ لِرَمَضَانَ حَقّاً وحُرْمَةً لَا يُشْبِهُهُ شَيْءٌ مِنَ الشُّهُورِ، وكَانَ أَصْحَابُ مُحَمَّدٍ ﷺ يَقْرَأُ أَحَدُهُمُ الْقُرْآنَ فِي شَهْرٍ أَوْ أَقَلَّ، إِنَّ الْقُرْآنَ لَا يُقْرَأُ هَذْرَمَةً ولَكِنْ يُرَتَّلُ تَرْتِيلًا، فَإِذَا مَرَرْتَ بِآيَةٍ فِيهَا ذِكْرُ الْجَنَّةِ فَقِفْ عِنْدَهَا وسَلِ اللهَ عَزَّ وجَلَّ الْجَنَّةَ، وإِذَا مَرَرْتَ بِآيَةٍ فِيهَا ذِكْرُ النَّارِ فَقِفْ عِنْدَهَا وتَعَوَّذْ بِاللهِ مِنَ النَّارِ.

٣ - مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْحُسَيْنِ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ النُّعْمَانِ، عَنْ يَعْقُوبَ بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ حُسَيْنِ بْنِ خَالِدٍ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ عليه السلام قَالَ: قُلْتُ لَهُ: فِي كَمْ أَقْرَأُ الْقُرْآنَ؟ فَقَالَ: اقْرَأْهُ أَخْمَاساً، اقْرَأْهُ أَسْبَاعاً، أَمَا إِنَّ عِنْدِي مُصْحَفاً مُجَزًّى أَرْبَعَةَ عَشَرَ جُزْءاً.

٤ - عِدَّةٌ مِنْ أَصْحَابِنَا، عَنْ أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ خَالِدٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ إِبْرَاهِيمَ بْنِ أَبِي الْبِلَادِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ الْمُغِيرَةِ، عَنْ أَبِي الْحَسَنِ عليه السلام قَالَ: قُلْتُ لَهُ: إِنَّ أَبِي سَأَلَ جَدَّكَ عَنْ خَتْمِ الْقُرْآنِ فِي كُلِّ لَيْلَةٍ، فَقَالَ لَهُ جَدُّكَ: كُلَّ لَيْلَةٍ، فَقَالَ لَهُ: فِي شَهْرِ رَمَضَانَ، فَقَالَ لَهُ جَدُّكَ: فِي شَهْرِ رَمَضَانَ، فَقَالَ لَهُ أَبِي: نَعَمْ مَا اسْتَطَعْتُ. فَكَانَ أَبِي يَخْتِمُهُ أَرْبَعِينَ خَتْمَةً فِي شَهْرِ رَمَضَانَ، ثُمَّ خَتَمْتُهُ بَعْدَ أَبِي فَرُبَّمَا زِدْتُ ورُبَّمَا نَقَصْتُ عَلَى قَدْرِ فَرَاغِي وشُغُلِي ونَشَاطِي وكَسَلِي، فَإِذَا كَانَ فِي يَوْمِ الْفِطْرِ جَعَلْتُ لِرَسُولِ اللهِ ﷺ خَتْمَةً، ولِعَلِيٍّ عليه السلام أُخْرَى، ولِفَاطِمَةَ عليها السلام أُخْرَى، ثُمَّ لِلْأَئِمَّةِ عليهم السلام حَتَّى انْتَهَيْتُ إِلَيْكَ فَصَيَّرْتُ لَكَ وَاحِدَةً مُنْذُ صِرْتُ فِي هَذَا الْحَالِ فَأَيُّ شَيْءٍ لِي بِذَلِكَ؟ قَالَ: لَكَ بِذَلِكَ أَنْ تَكُونَ مَعَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، قُلْتُ: اللهُ أَكْبَرُ فَلِي بِذَلِكَ؟! قَالَ: نَعَمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ.

٥ - مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى، عَنْ أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ الْحَكَمِ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي حَمْزَةَ قَالَ: سَأَلَ أَبُو بَصِيرٍ أَبَا عَبْدِ اللهِ عليه السلام وأَنَا حَاضِرٌ فَقَالَ لَهُ: جُعِلْتُ فِدَاكَ أَقْرَأُ الْقُرْآنَ فِي لَيْلَةٍ؟ فَقَالَ: لَا، فَقَالَ: فِي لَيْلَتَيْنِ؟ فَقَالَ: لَا حَتَّى بَلَغَ سِتَّ لَيَالٍ فَأَشَارَ بِيَدِهِ فَقَالَ: هَا، ثُمَّ قَالَ أَبُو عَبْدِ اللهِ عليه السلام: يَا أَبَا مُحَمَّدٍ إِنَّ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ مِنْ أَصْحَابِ مُحَمَّدٍ ﷺ كَانَ يَقْرَأُ الْقُرْآنَ فِي شَهْرٍ وأَقَلَّ، إِنَّ الْقُرْآنَ لَا يُقْرَأُ هَذْرَمَةً ولَكِنْ يُرَتَّلُ تَرْتِيلًا إِذَا مَرَرْتَ بِآيَةٍ فِيهَا ذِكْرُ النَّارِ وَقَفْتَ عِنْدَهَا وتَعَوَّذْتَ بِاللهِ مِنَ النَّارِ، فَقَالَ أَبُو بَصِيرٍ: أَقْرَأُ الْقُرْآنَ فِي رَمَضَانَ فِي لَيْلَةٍ؟ فَقَالَ: لَا، فَقَالَ: فِي لَيْلَتَيْنِ؟ فَقَالَ: لَا، فَقَالَ: فِي ثَلَاثٍ؟ فَقَالَ: هَا - وأَوْمَأَ بِيَدِهِ - نَعَمْ شَهْرُ رَمَضَانَ لَا يُشْبِهُهُ شَيْءٌ مِنَ الشُّهُورِ، لَهُ حَقٌّ وحُرْمَةٌ، أَكْثِرْ مِنَ الصَّلَاةِ مَا اسْتَطَعْتَ.

٢٨١ - باب أَنَّ الْقُرْآنَ يُرْفَعُ كَمَا أُنْزِلَ

١ - عَلِيُّ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّوْفَلِيِّ، عَنِ السَّكُونِيِّ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ عليه السلام قَالَ: قَالَ

หน้าที่ระบุหัวขอซึ่งผู้เขียนได้กล่าวไปแล้วก่อนหน้านี้ (ย้อนกลับไปดู)

النَّبِيُّ ﷺ: إنَّ الرَّجُلَ الْأَعْجَمِيَّ مِنْ أُمَّتِي لَيَقْرَأُ الْقُرْآنَ بِعَجَمِيَّةٍ فَتَرْفَعُهُ الْمَلَائِكَةُ عَلَى عَرَبِيَّةٍ.

٢ - عِدَّةٌ مِنْ أَصْحَابِنَا، عَنْ سَهْلِ بْنِ زِيَادٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سُلَيْمَانَ، عَنْ بَعْضِ أَصْحَابِهِ، عَنْ أَبِي الْحَسَنِ (عليه السلام) قَالَ: قُلْتُ لَهُ: جُعِلْتُ فِدَاكَ، إِنَّا نَسْمَعُ الْآيَاتِ فِي الْقُرْآنِ لَيْسَ هِيَ عِنْدَنَا كَمَا نَسْمَعُهَا، وَلَا نُحْسِنُ أَنْ نَقْرَأَهَا كَمَا بَلَغَنَا عَنْكُمْ، فَهَلْ نَأْثَمُ؟ فَقَالَ: لَا، اقْرَؤُوا كَمَا تَعَلَّمْتُمْ فَسَيَجِيئُكُمْ مَنْ يُعَلِّمُكُمْ.

٢٨٢ - باب فَضْلِ الْقُرْآنِ

١ - مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى، عَنْ أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ عِيسَى، عَنْ بَكْرٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ مَرْوَانَ، عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ (عليه السلام) قَالَ: مَنْ قَرَأَ ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ [الإخلاص: ١] مَرَّةً بُورِكَ عَلَيْهِ، وَمَنْ قَرَأَهَا مَرَّتَيْنِ بُورِكَ عَلَيْهِ وَعَلَى أَهْلِهِ، وَمَنْ قَرَأَهَا ثَلَاثَ مَرَّاتٍ بُورِكَ عَلَيْهِ وَعَلَى أَهْلِهِ وَعَلَى جِيرَانِهِ، وَمَنْ قَرَأَهَا اثْنَتَيْ عَشْرَةَ مَرَّةً بَنَى اللهُ لَهُ اثْنَيْ عَشَرَ قَصْراً فِي الْجَنَّةِ فَيَقُولُ الْحَفَظَةُ: اذْهَبُوا بِنَا إِلَى قُصُورِ أَخِينَا فُلَانٍ فَنَنْظُرَ إِلَيْهَا. وَمَنْ قَرَأَهَا مِائَةَ مَرَّةٍ غُفِرَتْ لَهُ ذُنُوبُ خَمْسٍ وَعِشْرِينَ سَنَةً مَا خَلَا الدِّمَاءَ وَالْأَمْوَالَ وَمَنْ قَرَأَهَا أَرْبَعَمِائَةِ مَرَّةٍ كَانَ لَهُ أَجْرُ أَرْبَعِمِائَةِ شَهِيدٍ كُلُّهُمْ قَدْ عُقِرَ جَوَادُهُ وَأُرِيقَ دَمُهُ، وَمَنْ قَرَأَهَا أَلْفَ مَرَّةٍ فِي يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ لَمْ يَمُتْ حَتَّى يَرَى مَقْعَدَهُ فِي الْجَنَّةِ أَوْ يُرَى لَهُ.

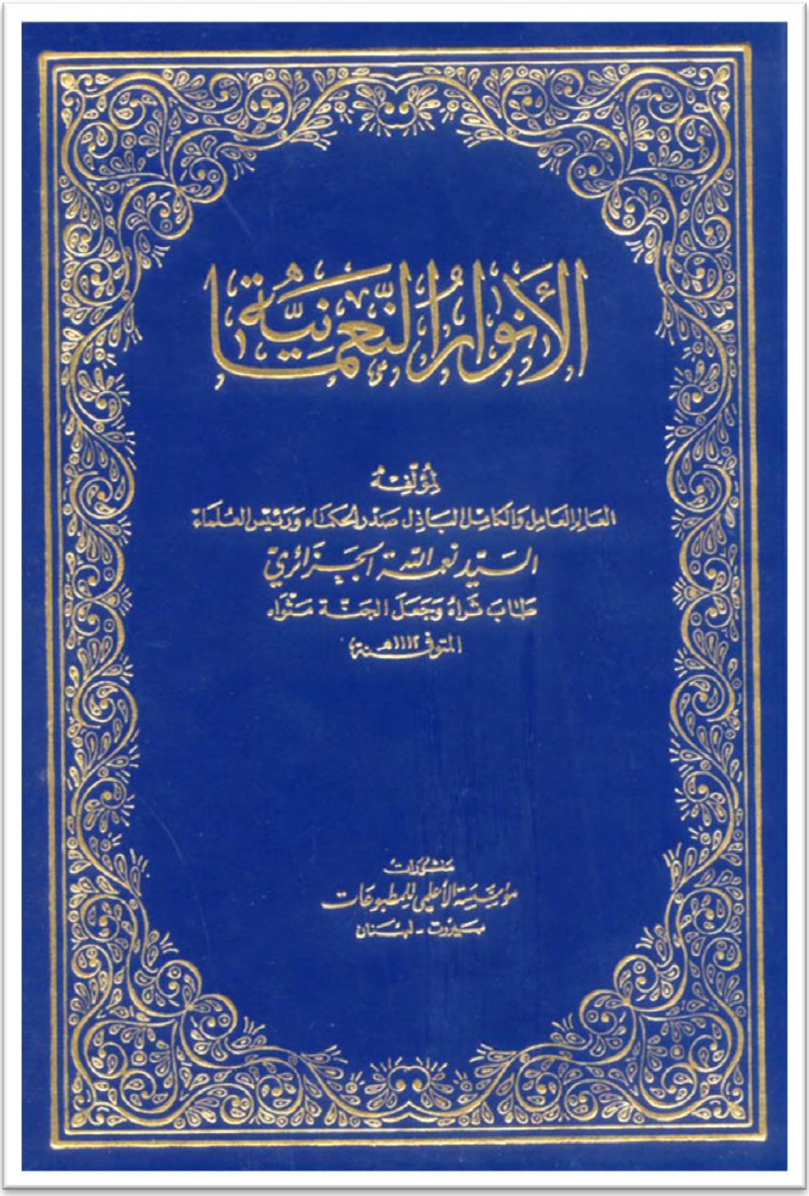
٢ - حُمَيْدُ بْنُ زِيَادٍ، عَنِ الْحُسَيْنِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ أَحْمَدَ بْنِ الْحَسَنِ الْمِيثَمِيِّ، عَنْ يَعْقُوبَ بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ (عليه السلام) قَالَ: لَمَّا أَمَرَ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ هَذِهِ الْآيَاتِ أَنْ يَهْبِطْنَ إِلَى الْأَرْضِ تَعَلَّقْنَ بِالْعَرْشِ وَقُلْنَ أَيْ رَبِّ، إِلَى أَيْنَ تُهْبِطُنَا إِلَى أَهْلِ الْخَطَايَا وَالذُّنُوبِ. فَأَوْحَى اللهُ عَزَّ وَجَلَّ إِلَيْهِنَّ: أَنِ اهْبِطْنَ فَوَ عِزَّتِي وَجَلَالِي لَا يَتْلُوكُنَّ أَحَدٌ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ وَشِيعَتِهِمْ فِي دُبُرِ مَا افْتَرَضْتُ عَلَيْهِ مِنَ الْمَكْتُوبَةِ فِي كُلِّ يَوْمٍ إِلَّا نَظَرْتُ إِلَيْهِ بِعَيْنِيَ الْمَكْنُونَةِ فِي كُلِّ يَوْمٍ سَبْعِينَ نَظْرَةً أَقْضِي لَهُ فِي كُلِّ نَظْرَةٍ سَبْعِينَ حَاجَةً، وَقَبِلْتُهُ عَلَى مَا فِيهِ مِنَ الْمَعَاصِي، وَهِيَ أُمُّ الْكِتَابِ وَ«شَهِدَ اللهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ» وَآيَةُ الْكُرْسِيِّ وَآيَةُ الْمُلْكِ.

٣ - أَبُو عَلِيٍّ الْأَشْعَرِيُّ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ حَسَّانَ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ مِهْرَانَ، عَنِ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيِّ ابْنِ أَبِي حَمْزَةَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سُكَيْنٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شِمْرٍ، عَنْ جَابِرٍ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا جَعْفَرٍ (عليه السلام) يَقُولُ: مَنْ قَرَأَ الْمُسَبِّحَاتِ كُلَّهَا قَبْلَ أَنْ يَنَامَ لَمْ يَمُتْ حَتَّى يُدْرِكَ الْقَائِمَ، وَإِنْ مَاتَ كَانَ فِي جِوَارِ مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ ﷺ.

٤ - مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْحُسَيْنِ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ النُّعْمَانِ، عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ طَلْحَةَ، عَنْ

หน้าต่อเนื่องจากหน้าที่แล้วที่มีเนื้อหาพูดถึงอัลกุรอานที่มีเนื้อหาต่าง
จากอัลกุรอานฉบับปัจจุบัน

หากท่านผู้อ่านไปถามผู้รู้ชีอะห์เกี่ยวกับฮะดีษบทนี้ท่านอาจจะได้คำตอบว่าฮะดีษบทนี้เป็นฮะดีษฎออีฟ ไม่สามารถเอามาอ้างเป็นหลักฐานเพื่อกล่าวหาชีอะห์ว่าอัลกุรอานไม่สมบูรณ์ได้เป็นลักษณะการตอบโต้ของชีอะห์เมื่อเรานำเสนอสิ่งที่เป็นความเชื่อของอุลามาอฺพวกเขาจากตำราของพวกเขาซึ่งหากชีอะห์กล่าวเช่นนี้จริงๆ ผู้เขียนก็ขอตอกย้ำความเชื่อนี้จากหนังสือของอุลามาอฺผู้โด่งดังอีกท่านของชีอะห์ที่ได้ปฏิบัติและมีความเชื่อเช่นที่ผู้เขียนได้กล่าวไว้ นั่นคือ ***นิอมะตุลลลอฮฺ อัลญะซาอีรีย์*** ในหนังสือ “**อัล-อันวาร อันนุอมานียะห์**” เขาได้พูดถึงความเชื่อเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวนี้ไว้อย่างชัดเจนโดย เขาได้อธิบายประเด็นดังกล่าวนี้ในหนังสือเล่มนี้ของเขาในเชิงถาม-ตอบ เกี่ยวกับความเชื่อที่ว่าอัลกุรอานไม่สมบูรณ์ไว้อย่างไร ผู้อ่านลองอ่านจากหน้าหนังสือที่ผู้เขียนจะนำเสนอต่อไปนี้ของเขาเพื่อใช้ในการพิจารณาเป็นคำตอบให้กับท่านผู้อ่านว่าสิ่งที่ผู้เขียนได้กล่าวไปนั้นจริงหรือเท็จอย่างไร ดังนี้

ปกหนังสือ “อัลอันวาร อัล-นุมานียะห์”โดย นิอมะตุลลลอฮฺ อัลญะซาอีรีย์

-٣٦٣- نورفي الصلوة ج ٢

اهل البيت عليهم السلام قسيمة لقرائة حفص وعاصم ونحوهما ؛ فيقولون تارة وقرائة علي هكذا ؛ ويقولون تارة أخرى وفى قرائة اهل البيت هكذا، فاذا كان كذلك كيف يكون قرائة علي واهل بيته عليهم السلام وقرائة غيرهم بمرتبة واحدة بالنسبة الى الوحى الا لهى وانّ جبرئيل عليه السلام نزل بالجميع، فلوكان هكذا كان ينبغى نسبة القرائة كلّها اليه عليه السلام لأنّه المعلّم الأوّل فى جميع الفنون كما تقدّم ، والّذى حداهم على مثل هذه التصرّفات وتصديق أصحابنا لهم هو ما روى عنه صلى الله عليه وآله انّه قال نزل القرآن على سبعة أحرف ؛ وفسّروها بالقراءات تارة ، وباللّغات أخرى مثل لغة قريش وهذيل وهوازن واليمن مع انّ الكلينى قدّس الله روحه قد روى فى الصحيح عن الفضيل بن يسار قال قلت لأبى عبدالله عليه السلام انّ النّاس يقولون انّ القرآن نزل على سبعة أحرف ؛ فقال كذبوا أعداء الله ولكنّه أنزل على حرف واحد ، من عند الواحد

فان قلت كيف جاز القرائة فى هذا القرائة مع مالحقه من التغيير ، قلت قد روى فى الأخبار انّهم عليهم السلام أمروا شيعتهم بقرائة هذا الموجود من القرآن فى الصلوة وغيرها ، والعمل بأحكامه حتّى يظهر مولانا صاحب الزمان فيرتفع هذا القرآن من

☆ والالداء من اعدائها (ا هـ)

ومن حقق الموضوع على نحو التحليل العلمى الصحيح هو العلامة المحقق الاصولى السيد محمد الشهشهانى (ره) صاحب كتاب انوار الرياض فى ثمان مجلدات فى شرح رياض المسائل المعروف بالشرح الكبير فى الفقه = مخطوط موجود فى مكتبتنا = وقد حقق ذلك فى كتابه غاية القصوى واجاب عن الاخبار التى زعموا دلالتها على التحريف ماهذا ملخصه : انها اخبار لاعبرة باسانيدها حتى ان المستدلين بها لم يصححوا واحداً منها وانها مهجورة بين معظم اصحابنا وهو من القوادح القوية حتى عدعدمه من شرائط العمل بها وكلما زادت عدداً كما ادعاه المستدل زادت قدحاً وبمثل هذا يقال فى تكاثر الاخبار فى الوجوب العينى لصلاة الجمعة وانها مشتمله على مالايقول به المستدلون بها حيث انهم معترفون بعدم تحقق شئ من ذلك فى الايات الاحكامية وربما يخل بالنظم والسوق وأين هذا من آية اليتامى وايضاً من جملتها آية الوضوء حيث قال ع هكذا تنزيلها من المرافق وفى حدث ومن النوم الى الصلاة فى آخر ويتفرع عليهما سيما الاخير احكام شئ وان ارادوا بالاحكام

หน้าหนังสือเต็มๆที่ไม่มีการตัดใดๆทั้งสิ้นเพื่อยืนยันว่าไม่ใช่การตกแต่งหรือหลอกลวงใดๆ

أيدى الناس الى السماء ويخرج القرآن الّذى ألّفه اميرالمؤمنين عليه السلام فيقرى ويعمل بأحكامه ؛ روى الكلينى باسناده الى سالم بن سلمة قال قرأ رجل على ابى عبدالله عليه السلام وأنا أستمع حروفا من القرآن ليس على ما يقرأها الناس فقال ابو عبدالله عليه السلام مه كفّ عن هذه القرائة واقرء كما يقرأ الناس حتّى يقوم القائم ، فاذا قام قرأ كتاب الله على حدّه وأخرج المصحف الّذى كتبه علىّ عليه السلام ؛ وفى هذا الحديث انّ عليّا عليه السلام لمّا فرغ من ذلك القرآن قال لهم هذا كتاب الله تعالى كما أنزل الله على محمد صلى الله عليه وآله وقد جمعته بين اللوحين ؛ فقالوا هو ذا عندنا مصحف جامع فيه القرآن لاحاجة لنا فيه ، فقال أما والله ماترونه بعد يومكم هذا أبداً ؛ إنّما كان علىّ ان أخبركم حين جمعته لتقرأوه ، والأخبار الواردة بهذا المضمون كثيرة جدّا ؛ وعليك بسلوك جادّة الانصاف وخلع ربقة العناد

☆ الاعم من الاصولية كما هو الظاهر فآيتا النذير والامة من جملتها وقال فى الهامش قوله سيما الاخير كاثبات الناقضية للوضوء للنوم وكأصالة قصد النيابة فى النية وكأصالة عدم الناقضية الا ما خرج الى غير ذلك (ا م) وقال ان تلك الاخبار معارضة باقوى منها من الحجج الاربع كتاباً بل وسنة وعقلا واجماعاً ومن جملتها القاطع كالاجماع المحقق والعقل (ا م) . هذا حال الاخبار التى جمعها ودونها العلامة المحدث النورى (ره) فى كتابه فصل الخطاب وقد يقال ان نظره فى تأليف ذلك الكتاب الى جمع تلك الاخبار والشواذ والنوادر ولم يكن غرضه اعتقاد التحريف وكيف كان ما اجاد فى تأليفه ولا وافق الصواب فى جمعه وليته لم يؤلفه وان ألفه لم ينشره وقد صار ضرره اكثر من نفعه بل لا نفع يتصور فى نشره

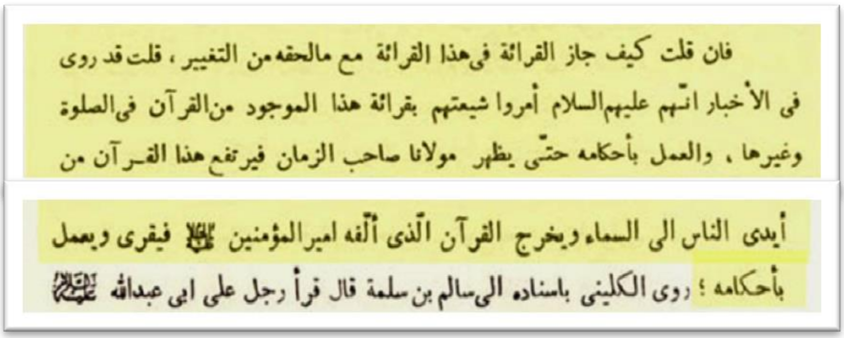
فانه جهز السلاح للعدو وهيأه واداه الى ايدى خصماء الاسلام ولذا اذا نظر العلامة الاكبر بطل العلم المتبحر فى العلوم الاسلامية آية الله الحاج ميرزه فتح الله الشهير ب(الشيخ الشريعة) الاصفهانى (ره) الى كتاب فصل الخطاب قال ما هذا لفظه الشريف: (كاش قلم مؤلفش مى‌شكست واين كتاب را تأليف نميكرد) كما نقل لنا ذلك جمع من مشايخنا واساتذتنا الثقات من تلامذته قدس سره ويقال ان بعض اعداء الدين وخصماء المذهب حرضه على تأليف ذلك الكتاب وهو رحمه الله لم يشعر بذلك الغرض الفاسد وليس هذا الحدس اوالنقل ببعيد والله العاصم

หน้าหนังสืออีกหน้าที่มีเนื้อหาต่อเนื่องจากหน้าที่แล้ว

ในหน้าที่ 363 -364 ของหนังสือเล่มนี้ ซึ่งผู้เขียนได้เอามาเสนอไว้ (ย้อนกลับไปดูก่อนหน้านี้) ได้เปิดเผยความจริงที่ผู้เขียนได้อธิบายเอาไว้ว่า “ทำไมในเมื่อชีอะห์สิบสองอีมามมีความเชื่อว่าอัลกุรอานฉบับปัจจุบันไม่สมบูรณ์ และถูกบิดเบือน แต่ปรากฏว่าการปฏิบัติของพวกเขานั้นต่างจากที่บรรดาอุลามาอฺได้บอกไว้อย่างสิ้นเชิง!”

ผู้อ่านที่เข้าใจภาษาอาหรับก็อ่านตัวบทภาษาอาหรับที่ได้นำมาให้และทาสีในส่วนที่เป็นประเด็นเอาไว้แล้วไตร่ตรองกันดู ส่วนผู้อ่านที่ไม่เข้าใจภาษาอาหรับผู้เขียนก็ขอนำเอาส่วนที่ได้ทาสีเอาไว้มาแปลอีกทีเพื่อให้ได้เข้าใจกันว่า อัลญะซาอีรีย์ อุลามาอฺชีอะห์ผู้นี้ได้บอกและอธิบายเอาไว้อย่างไรในหนังสือเล่มดังกล่าวนี้เกี่ยวกับการที่ชีอะห์นำเอาอัลกุรอานที่พวกเขามีความเชื่อว่าถูกบิดเบือน ไม่สมบูรณ์แต่ยังนำเอามาใช้ให้เราได้ประจักษ์ชัดขึ้น อินชาอัลลอฮฺ

นิอมะตุลลลอฮฺ อัลญะซาอีรีย์อุลามาอฺอาวุโสของชีอะห์สิบอีมามได้เขียนอธิบายในหนังสือเล่นนี้ของเขาดังที่ผู้เขียนได้นำมาให้พี่น้องนั้นตามข้อความในหนังสือที่ได้ทาสีเอาไว้นั้น เขาได้กล่าวไว้ว่า

فان قلت كيف جاز القرائة فى هذا القرائة مع مالحقه من التغيير ، قلت قد روى
فى الأخبار انّهم عليهم السلام أمروا شيعتهم بقرائة هذا الموجود من القرآن فى الصلوة
وغيرها ، والعمل بأحكامه حتّى يظهر مولانا صاحب الزمان فيرتفع هذا القرآن من
أيدى الناس الى السماء ويخرج القرآن الّذى ألّفه امير المؤمنين عليه السلام فيقرى ويعمل
بأحكامه ؛ روى الكلينى باسناده الى سالم بن سلمة قال قرأ رجل على ابى عبدالله عليه السلام

เขา (อัลญะซาอีรีย์) บอกว่า “หากท่านกล่าวว่า ทำไมถึงได้อนุญาตให้อ่านสิ่งนี้ (หมายถึงอัลกุรอานฉบับปัจจุบันนี้) ในเมื่อมันถูกปะปนอยู่กับเนื้อหาทีมีการบิดเบือน เปลี่ยนแปลง, ฉัน (หมายถึงอัลญะซาอีรีย์) ขอตอบว่า ได้มีรายงานจากบรรดาอีมาม อะลัยฮิสลาม สั่งให้บรรดาชีอะห์ของพวกเขาอ่านสิ่งที่มีอยู่นี้ (หมายถึงสิ่งที่ถูกบิดเบือน) ในอัลกุรอานทั้งในเวลาละหมาดและเวลาอื่นๆ พร้อมกับให้ปฏิบัติตามฮุกมที่ปรากฏในอัลกุรอาน (เล่มปัจจุบันนี้) ไปจนกว่าวันที่ซอฮิบซะมาน (หมายถึงมะห์ดีของพวกเขา) จะปรากฏตัว เมื่อนั้น อัลกุรอานเล่มที่อยู่ในมือผู้คนนี้ (ที่เขาอ้างว่าถูกบิดเบือน) จะถูกยกขึ้นไปยังฟากฟ้า และ (มะห์ดี) ก็จะนำเอาอัลกุรอานที่เขียนโดยอะมีรุลมุมินีน(หมายถึงท่านอะลี) แล้วท่านก็จะนำมันมาอ่านและปฏิบัติตามฮุกมที่มีอยู่ในอัลกุรอาน(เล่มใหม่นี้ของพวกเขา)”[1]

หลังจากนั้น อัลญะซาอีรีย์ก็ยกหลักฐานเพื่อสนับสนุนคำพูดของเขา โดยการยกฮะดีษที่บันทึกโดย อัลกุลัยนีย์ เกี่ยวกับเนื้อหาที่เขาได้กล่าวไว้อย่างต่อเนื่องในหน้าเดียวกันนี้เขาบอกว่า อัลกุลัยนีย์ ได้รายงานตามสายรายงานของเขาไปจนถึง ซาลิม บิน ซะละมะฮ์ เขาได้เล่าให้ฟังว่า

قَرَأَ رَجُلٌ عَلَى أَبِي عَبْدِ الله وأَنَا أَسْتَمِعُ حُرُوفاً مِنَ القُرآن لَيْسَ عَلَى مَا يَقْرَأهَا النَّاس فَقَالَ أَبُو عَبْد الله : مَهْ كَفّ عَنْ هَذِهِ القِرَاءَة وَاقْرَأْ كَمَا يَقْرَأ النّاسَ حَتّى يَقُومَ القَائِم، فَإِذَا قَامَ قَرَأَ كِتَابَ الله عَلَى حَدّه وَأَخْرَجَ المصْحَف الّذِي كَتَبَهُ عَلِي.

“ชายคนหนึ่งได้อ่าน(อัลกุรอาน)ต่อหน้า อะบีอับดิลลาฮฺ และฉันกำลังฟังตัวอักษรต่างๆจากอัลกุรอาน(ที่เขาอ่าน)มันไม่เหมือนกับที่ผู้คนทั้งหลายอ่าน แล้ว

1อัลอันวาร อัล-นุมานียะห์เล่ม 2 หน้า 363-364

อบูอับดุลลอฮฺก็กล่าวว่า “จงหยุดจากการอ่านนี้เถอะ และจงอ่านดังเช่นที่ผู้คนเขาอ่านไปจนกระทั่ง อัลกออิม (หมายถึงอัล-มะห์ดี) ปรากฏ และเมื่อ (อัลกออิม) ปรากฏเขาก็จะอ่านอัลกุรอานตามกรอบ(ขอบเขต)ของมันและเขาก็จะเอามุศฮัฟ (อัลกุรอาน) ที่เขียนโดยท่านอะลีออกมา.”[1]

นี่คือสิ่งที่เหล่าผู้รู้ชีอะห์ปกปิดไม่ให้พี่น้องที่ไม่รู้จักตัวตนจริงๆและไม่ทันเล่ห์เหลี่ยมของชีอะห์ได้รับรู้ในความเชื่อจริงๆของพวกเขาเกี่ยวกับอัลกุรอานว่าเป็นเช่นไรเพื่อให้ง่ายต่อการอ้างของพวกเขาต่อท่านผู้อ่านในการที่พยายามจะยัดเยียดให้ชีอะห์เป็นมัศฮับหนึ่งในอิสลาม อย่างไรก็ตามแม้พวกเขาพยายามจะปกปิดแค่ไหน ท้ายที่สุดแล้วความจริงนี้อัลลอฮฺ ซ.บ. ก็จะทำให้มันปรากฏต่อหน้าผู้ที่ใฝ่หาสัจธรรมด้วยใจที่บริสุทธิ์ตามที่พระองค์ประสงค์

1อัลอันวาร อัล-นุมานียะห์เล่ม 2 หน้า 364

บทที่สาม

คำยืนยันจากนักปราชญ์ชีอะห์ ว่าอัลกุรอานฉบับปัจจุบันนี้ ได้ผ่านการบิดเบือนและเปลี่ยนแปลง!!

หลังจากที่ผู้เขียนได้นำเสนอให้พี่น้องได้ทราบถึงหลักฐานต่างๆเกี่ยวกับความเชื่อของชีอะห์สิบสองอีมามต่ออัลกุรอานว่าเป็นเช่นไร ก่อนที่เราจะสรุปว่าหลักฐานต่างๆที่กล่าวไว้ข้างต้นบรรดานักปราชญ์ชีอะห์ทั้งหลายมีความเชื่อเช่นที่ได้กล่าวไว้จริงหรือไม่ หรือมันเป็นเพียงบทหลักฐานที่บรรดาชีอะห์ไม่ยอมรับ ปฏิเสธฮะดีษเหล่านี้ ดังนั้นผู้เขียนคิดว่าไม่เพียงพอหากเราจะเอาแค่ฮะดีษของชีอะห์เพียงหนึ่งบทหรือสองบทมาให้ผู้อ่านได้อ่านแล้วสรุปเลยว่าพวกเขาเชื่อว่าอัลกุรอานไม่สมบูรณ์จริงๆเพียงเพราะมีฮะดีษของเขาที่รายงานเช่นนั้น

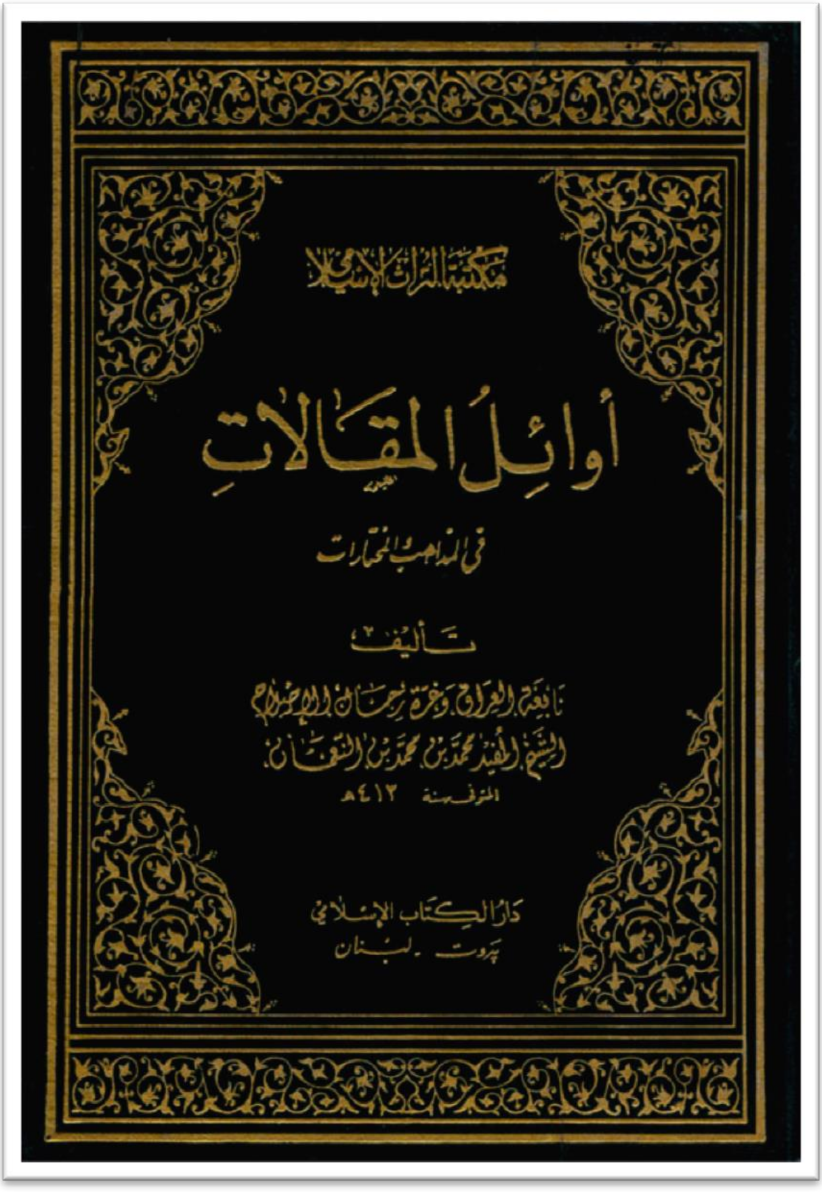
การนำหลักฐานเพียงแค่นี้ผู้เขียนคิดว่ายังไม่เพียงพอในการที่จะตัดสินว่าพวกเขาเชื่อเช่นที่ผู้เขียนได้กล่าวไว้เพียงเพราะฮะดีษบทสองบท เพราะหากการนำหลักฐานเพียงแค่นี้พวกเขาสามารถที่จะอ้างได้ว่า ฮะดีษบทนั้นไม่ถูกต้อง เราไม่ได้เชื่อฮะดีษเหล่านี้ หรือบอกว่า ฮะดีษที่กล่าวว่าอัลกุรอานไม่สมบูรณ์นั้นไม่ได้ถูกยอมรับจากชีอะห์แต่อย่างใด อย่างที่ผู้รู้ของเราได้เคยถูกอ้างเช่นนี้จากพวกเขามาแล้ว

ดังนั้นเพื่อให้หลักฐานที่ได้ยกมานั้นหนักแน่นเข้าไปอีกว่าพวกเขามีความเชื่อว่าอัลกุรอานถูกบิดเบือนและ ไม่สมบูรณ์จริงนั้น จำเป็นที่ต้องมีการยืนยันจากบรรดานักปราชญ์ของชีอะห์สิบสองอีมามเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่าพวกเขาได้มีความเชื่อเช่นนั้นจริงๆหรือเปล่า

บทนี้ผู้เขียนจึงอยากนำเสนอทัศนะของอุลามาอฺชีอะห์จากหนังสือของพวกเขาให้พี่น้องได้อ่านกันเอาเองว่าอุลามาอฺของพวกเขายืนยันหรือปฏิเสธเช่นไรเกี่ยวกับความเชื่อที่ว่าอัลกุรอานนั้นได้มีการตัดคำ บิดเบือนเปลี่ยนแปลงและไม่มีความสมบูรณ์อยู่จริงๆเพื่อให้พี่น้องได้ตระหนักและรับรู้ด้วยการอ่านจากหนังสือของชีอะห์เองไม่ใช่มาจากการบอกเล่าของใครต่อใครไม่ว่าจากฝั่งของชีอะห์หรือจากฝั่งของอุลามาอฺมุสลิมแต่อย่างใด หากแต่รับรู้จากการที่ข้อความในหนังสือที่เขียนโดยนักปราชญ์ของชีอะห์ได้ผ่านตาของพี่น้องจริงๆ อินชาอัลลอฮฺ

ต่อไปนี้คือคำยืนยันจากนักปราชญ์ของชีอะห์เกี่ยวกับความเชื่อของพวกเขาต่ออัลกุรอานว่าเป็นเช่นไร ผู้เขียนขอนำเอาส่วนหนึ่งมานำเสนอให้ได้รับรู้กันตามลำดับดังนี้

หนึ่ง....หนังสือ อะวาอิล อัล- มะกอลาต โดย เชค อัล-มุฟีด (มุฮำหมัด บิน มุฮำหมัด บิน อัล-นุอมาน) ในบทที่ว่าด้วย การ รอญอะห์ (คืนชีพ) และอัลบะดาอ์ และการจดบันทึกอัลกุรอาน

หนังสือ อะวาอิล อัล- มะกอลาต โดย เชคอัล-มุฟีดเสียชีวิต ปี 413

القــول

في آباء رسول الله (ص) وأمه وعمّه أبي طالب
رحمــة الله تـعـالى عليهم

واتفقت الإمامية على أنّ آباء رسول الله (ص) من لدن آدم إلى عبد الله بن عبد المطلب مؤمنون بالله عز وجل موحدون له ، واحتجوا في ذلك بالقرآن والأخبار ، قال عزّ وجل ﴿الذي يراك حين تقوم وتقلبك في الساجدين﴾ وقال رسول الله (ص) لم يزل ينقلني من أصلاب الطاهرين إلى أرحام المطهرات حتى أخرجني في عالمكم هذا ، وأجمعوا على أنّ عمّه أبا طالب رحمه الله مات مؤمناً(١) ، وأنّ آمنة بنت وهب كانت على التوحيد وأنّها تحشر في جملة المؤمنين .

وخالفهم على هذا القول جميع الفرق ممن سميناه بدءاً .

القــول

في الرجعة والبداء وتأليف القرآن

واتفقت الإمامية على وجوب رجعة كثير من الأموات إلى الدنيا قبل يوم القيامة وإن كان بينهم في معنى الرجعة اختلاف(٢) واتفقوا على إطلاق

---

(١) الدلائل من الآثار المروية والمأثورة على إيمانه رحمه الله وأنّه إنّما كان لا يظهر إيمانه على ملأ من الناس استعداداً لحفظ رسول الله (ص) ونصرته وتأييده وأن لا يجد قريش فيه مساغاً للقول والطعن ، والأبيات المنسوبة إليه مذكورة في كتب السير والأخبار لا ينكرها إلا معاند وللمصنف (قده) في هذا الباب رسالة مختصرة أورد فيها كثيراً منها مما يدل دلالة واضحة على إيمانه ، وقال في أولها إنّه قد أشبع الكلام في ذلك في كثير من كتبه وأماليه المشهورات .

(٢) الإختلاف الذي أشار إليه هو أنّ جماعة من الشيعة كانوا يؤولون الأخبار الواردة في الرجعة على طريق الإستفاضة إلى رجوع الدولة ورجوع الأمر والنهي إلى الأئمة (ع) وإلى شيعتهم وأخذهم بمجاري الأمور دون رجوع أعيان الأشخاص .

والباعث لهم على هذا التأويل هو عجزهم عن تصحيح القول بها نظراً واستدلالاً =

٤٨

หน้าที่ 48 ของหนังสือ อะวาอิลุล มะกอลาต โดยเชคมุฟิด

ในหน้าที่ 48 ของหนังสือเล่มนี้ในบทที่ว่าด้วย ***การรอญอะห์*** (الرجعة) ***อัล-บะดาอ์*** (البداء) ***และการจดบันทึกอัลกุรอาน*** (تأليف القرآن)

ที่ผู้เขียนนำหน้านี้มาให้ผู้อ่านได้รับทราบไว้นั้นเนื่องจากหน้าที่ 49 หลังจากนี้เชคมุฟีดจะกล่าวถึงทัศนะของอุลามาอฺชีอะห์เกี่ยวกับเรื่องราวการถูกบิดเบือนของอัลกุรอานตามหัวข้อในหน้าที่ 48 ซึ่งเขาบอกว่าเป็นทัศนะที่เห็นพ้องของอุลามาอฺชีอะห์ทั้งสิ้นในประเด็นดังกล่าวนี้รวมไปถึงการเห็นพ้องเชื่อกันว่าอัลกุรอานฉบับปัจจุบันนี้ได้ถูกบิดเบือนและเปลี่ยนแปลงไปจากดั้งเดิม ...วัลอิยาซุบิลลาฮฺ ซึ่งผู้อ่านจะได้รับทราบต่อจากนี้ในหน้าถัดไป อินชาอัลลอฮฺ

لفظ البداء في وصف الله تعالى وان كان (ذلك) من جهة السمع دون القياس واتفقوا على أن أئمة الضلال خالفوا في كثير من تأليف القرآن وعدلوا فيه عن موجب التنزيل وسنة النبي (ص) وأجمعت المعتزلة والخوارج والزيدية والمرجئة وأصحاب الحديث على خلاف الإمامية في جميع ما عددناه .

القــول

في الــوعــيــد

إتفقت الإمامية على أنّ الوعيد بالخلود في النار متوجه إلى الكفار خاصة دون مرتكبي الذنوب من أهل المعرفة بالله تعالى والإقرار بفرائضه من أهل الصلاة ، ووافقهم على هذا القول كافة المرجئة سوى محمد بن شبيب[1] وأصحاب الحديث قاطبة .

وأجمعت المعتزلة على خلاف ذلك وزعموا أنّ الوعيد بالخلود في النار عامّ في الكفار وجميع فساق أهل الصلاة .

= وإثبات عدم استحالتها عقلاً .

وحققوا الإمامية حيث صححوا هـذا المعنى وبينوا عـدم لزوم الحـال عقلاً في القـول بها لعموم قدرة الله على كل مقدور وعدم منافاتهـا للتكليف قبلوا الأخبار بـدون تأويـل لمضامينهـا وأجابوا عن الشبـه الواردة عليهـا ، والذي وقـع في عبارة الكتـاب من وجوب رجعـة كثير من الأموات ، لعل لفظ وجوب من زيادة النسـاخ إذ المراد تصحيح القول بالرجعـة نظراً إلى ورود تلك الأخبار المستفيضة لا إثبات وجوبها وقد تعرض المصنف لذلك بأبسط من هـذا المقام مـع عدم ذكر الوجوب كما هاهنا في فصل آخر .

(١) محمـد بن شـبيب متكلم بصري وافق المعتـزلـة في بعض الآراء والمـرجئـة في بعض آخر ، قال البغدادي : إنّه وقف في وعيد مرتكبي الكبائر وأجاز من الله مغفرة ذنـوبهم من غير توبة ، والشهرستاني عدّ محمد بن شبيب من أصحاب النظام وقال : إنّه خالفه في الـوعيد وفي المنزلة بين المنزلتين .

٤٩

หน้าที่ 49 ของหนังสือ อะวาอิล อัล-มะกอลาต ให้ดูส่วนที่ทาสีเข้ม

ผู้เขียนขอนำเอาเฉพาะส่วนที่ได้ทาสีเอาไว้มาอีกครั้งเพื่อให้ท่านผู้อ่านทำความเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนจะนำเสนอ นั่นคือประโยคส่วนที่ได้ทาสีเข้มในเนื้อหาดังนี้

لفظ البداء في وصف الله تعالى وان كان (ذلك) من جهة السمع دون القياس واتفقوا على أن أئمة الضلال خالفوا في كثير من تأليف القرآن وعدلوا فيه عن موجب التنزيل وسنة النبي (ص) وأجمعت المعتزلة والخوارج والزيدية والمرجئة وأصحاب الحديث على خلاف الإمامية في جميع ما عددناه .

เชคอัล-มุฟิด อุลามาอฺชีอะห์ผู้เป็นเจ้าของหนังสือเล่มดังกล่าวนี้ได้กล่าวถึงทัศนะของบรรดาอุลามาอฺชีอะห์เกี่ยวกับความเชื่อที่ว่าอัลกุรอานถูกบิดเบือนไว้ดังนี้

وَاتَّفَقُوا عَلَى أَنّ أَئِمّةَ الضَّلاَل خَالَفُوا فِي كَثِيرٍ مِن تَأْلِيفِ القُرآن
وَعَدَّلُوا فِيهِ عَن مُوجِبِ التَّنْزِيْل وسُنَّة النَّبِي (ص)

"และพวกเขา (หมายถึงบรรดาอุลามาอฺชีอะห์ทั้งหลาย-ผู้แปล) เห็นพ้องกันว่าบรรดาผู้นำที่หลง (หมายถึงคอลีฟะห์อบูบักร อุมัรและท่านอุษมาน รอฎิยัลลอฮุอันฮุม-ผู้แปล) ได้เปลี่ยนแปลงไว้อย่างมากมายในการจดบันทึกอัลกุรอานและทำการตัดแต่งเนื้อหาภายใน (อัลกุรอาน) จากดั้งเดิมที่ถูกประทานลงมาและจากแนวทางของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม" [1]

อ่านถึงบรรทัดนี้คิดว่าผู้อ่านน่าจะสามารถทำความเข้าใจได้ว่า นี่คือการอ้างถึงการเห็นพ้องและตรงกันของอุลามาอฺชีอะห์โดยเชค อัล-มุฟิดตามหนังสือเล่มนี้ในประเด็นที่ว่าด้วยอัลกุรอ่านได้ถูกบิดเบือน โดย บรรดาคอลีฟะห์ทั้งสาม

1หนังสือ อะวาอิล อัล-มะกอลาตหน้า 49

ท่าน ที่พวกเขาเรียกว่า ผู้นำที่หลง (أئمة الضلال) โดยหารู้ไม่ว่า พวกที่หลงทางจริงๆ คือพวกเขาเองนั่นแหละ...วัลอิยาซุบิลลาฮฺ

ในหนังสือเล่มเดียวกันนี้หน้าที่ 91 เชค อัล-มุฟิดก็ตอกย้ำความเชื่อของเขาเกี่ยวกับอัลกุรอานได้ถูกบิดเบือนอีกครั้ง เพื่อให้แน่ใจว่าสิ่งที่เขากล่าวไปก่อนหน้านั้นตัวเขาเองก็เชื่อเช่นเดียวกับบรรดาอุลามาอฺชีอะห์ทั้งหลายเหมือนกันโดยในหน้าดังกล่าวเขาได้กล่าวไว้เช่นนี้

القــول

في البداء والمشية

أقول : في معنى البداء ما يقوله المسلمون بأجمعهم في النسخ وأمثاله : من الإفقار بعد الإغناء والإمراض بعد الإعفاء والإماتة بعد الإحياء ، وما يذهب إليه أهل العدل خاصة من الزيادة في الآجال والأرزاق والنقصان منها بالأعمال ، فأما إطلاق لفظ البداء فإنّما صرت إليه بالسمع الوارد عن الوسائط بين العباد وبين الله عز وجل ، ولو لم يرد به سمع أعلم صحته ما استجزت إطلاقه كما أنّه لو لم يرد عليّ سمع بأنّ الله تعالى يغضب ويرضى ويحب ويعجب لما أطلقت ذلك عليه سبحانه ، ولكنّه لما جاء السمع به صرت إليه على المعاني التي لا تأباها العقول ، وليس بيني وبين كافة المسلمين في هذا الباب خلاف ، وإنّما خالف من خالفهم في اللفظ دون ما سواه ، وقد أوضحت من علتي في إطلاقه بما يقصر معه الكلام ، وهذا مذهب الإمامية بأسرها ، وكل من فارقها في المذهب ينكره على ما وصفت من الإسم دون المعنى ولا يرضاه .

القــول

في تأليف القرآن وما ذكر قوم من الزيادة فيه والنقصان

أقول : إنّ الأخبار قد جاءت مستفيضة عن أئمة الهدى من آل محمد (ص) باختلاف القرآن وما أحدثه بعض الظالمين فيه من الحذف والنقصان ، فأما القول في التأليف فالموجود يقضي فيه بتقديم المتأخر وتأخير المتقدّم ومن عرف الناسخ والمنسوخ والمكي والمدني لم يرتب بما ذكرناه .

وأما النقصان فإنّ العقول لا تحيله ولا تمنع من وقوعه ، وقد امتحنت مقالة من ادعاه وكلمت عليه المعتزلة وغيرهم طويلاً فلم أظفر منهم بحجة

٩١

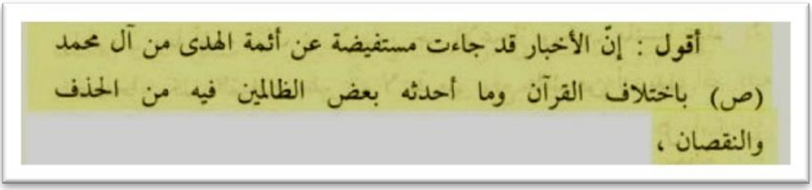
หน้าที่ 91ของหนังสือ อะวาอิล –อัลมะกอลาต โดยเชค อัล-มุฟีด

ในหน้าดังกล่าวนี้อัล-มุฟีดได้เขียนหัวข้อหนึ่งว่า

“บทว่าด้วยการจดบันทึกอัลกุรอานและสิ่งที่ชนกลุ่มหนึ่งได้กล่าวถึงการเพิ่มเติมและตัดทอนในอัลกุรอาน” [1]

แล้วได้เริ่มต้นด้วยทัศนะของเขาเกี่ยวกับประเด็นนี้ทันทีซึ่งผู้เขียนขออนุญาตนำเอาประโยคส่วนที่เกี่ยวข้องนี้มาอีกครั้งเพื่อแปลให้กับท่านผู้อ่านที่ไม่เข้าใจภาษาอาหรับดังนี้

เชค อัล-มุฟีด ได้กล่าวว่า

أقول : إنّ الأخبار قد جاءت مستفيضة عن أئمة الهدى من آل محمد
(ص) باختلاف القرآن وما أحدثه بعض الظالمين فيه من الحذف
والنقصان ،

“และฉัน (หมายถึง อัล-มุฟีด) ขอกล่าวว่า : แท้จริงข่าวคราวต่างๆได้มาถึงอย่างล้นหลามผ่านบรรดา อะอิมมะห์ อัลฮุดา (อีมามแห่งทางนำ) จากลูกหลานของท่านนบี มูฮำหมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ว่าด้วยความแตกต่างของอัลกุรอาน (จากเดิม-ผู้แปล) และได้มีการปรับเปลี่ยนเนื้อหาในอัลกุรอานส่วนหนึ่งขึ้นมาใหม่โดยหมู่บรรดาผู้ซอลิมทั้งเรื่องการลบทิ้ง (เนื้อหาบางส่วน-ผู้แปล) และทำให้มัน (อัลกุรอาน) ไม่สมบูรณ์” [2]

นี่คือหนึ่งในนักปราชญ์ของชีอะห์ที่ได้รับการยอมรับในวงนักวิชาการชีอะห์ว่าเป็นอุลามาอฺอาวุโสที่ยิ่งใหญ่คนหนึ่ง ยืนยันถึงความเชื่อเกี่ยวกับความไม่สมบูรณ์และถูกเปลี่ยนแปลงของอัลกุรอานโดยอ้างว่าเรื่องราวเหล่านี้มาจาก

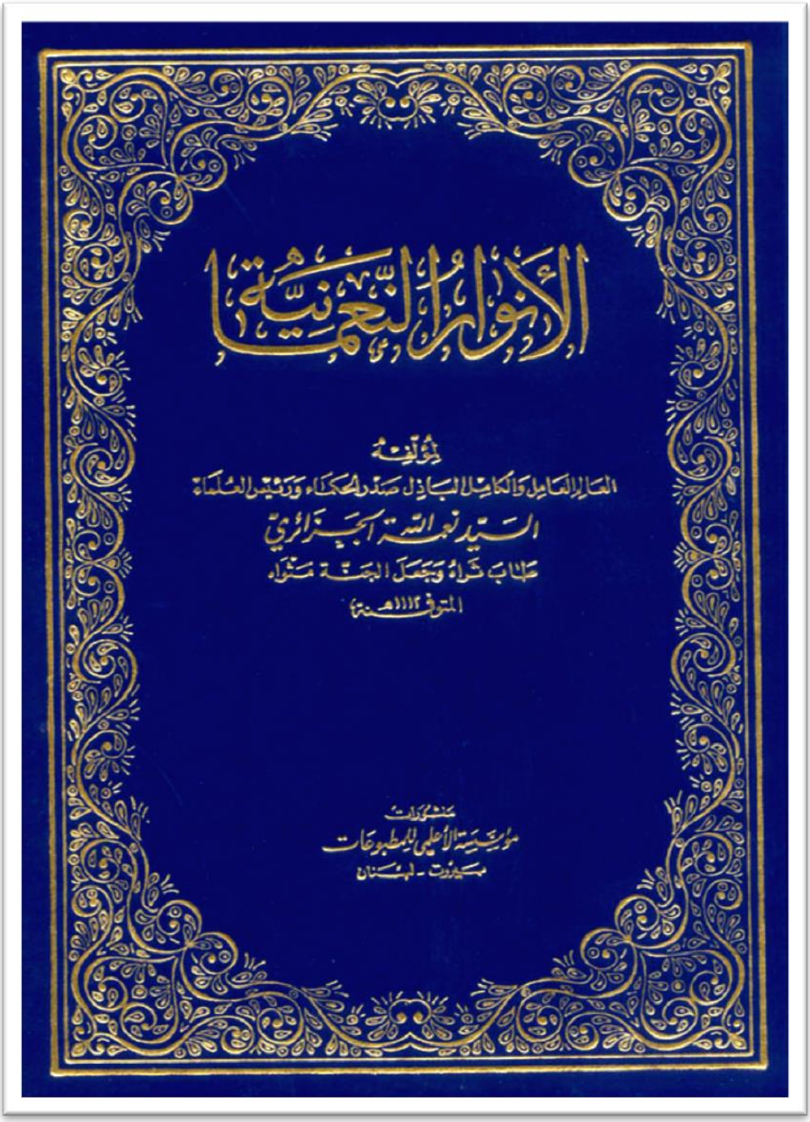
1 หนังสือ อะวาอิล อัล-มะกอลาตหน้า 91

2 หนังสือเล่มเดียวกัน

อะห์ลุลบัยติของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม! วัลอิยาซุบิลลาฮฺ (แน่นอนว่าอะห์ลุลบัยติไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องใดๆจากข้อกล่าวหาที่มดเท็จเหล่านี้)

ผู้เขียนขอยกมาจากหนังสือของอุลามาอฺชีอะห์อีกเล่มหนึ่งที่ได้ยืนยันถึงความเชื่อที่ว่าอัลกุรอานที่อยู่ในมือของเรานั้นไม่สมบูรณ์ได้ถูกบิดเบือน และที่สำคัญหนังสือเล่มที่ผู้เขียนจะกล่าวถึงนี้ยังเปิดเผยถึงความจริงบางอย่างที่ได้สร้างความคลุมเครือให้กับผู้คนมามากต่อมากแล้วเกี่ยวกับอุลามาอฺชีอะห์หลายๆท่านที่ได้แสดงจุดยืนปฏิเสธความเชื่อที่บอกว่าอัลกุรอานไม่สมบูรณ์นี้ หนังสือเล่มดังกล่าวนี้เปิดเผยความจริงเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า“**การปฏิเสธดังกล่าวของอุลามาอฺชีอะห์เหล่านี้นั้นเป็นเพียงการตะกียะห์(หลอกลวง) เพื่อให้รอดพ้นจากการถูกเปิดโปงและโจมตีของนักปราชญ์อิสลามเท่านั้น**”ผู้อ่านสามารถอ่านเนื้อหาดังกล่าวนี้จากหนังสือที่ชื่อ “***อัล-อันวาร อันนุอฺมานียะห์***” ที่เขียนโดยนักปราชญ์ของชีอะห์อีกท่านที่รู้จักกันในชื่อ “ นิอมะตุลลอฮฺ อัลญะซาอิรีย์”

ต่อไปนี้คือหนังสือที่เปิดเผยเรื่องดังกล่าวนี้...

ปกหนังสือ อัล-อันวาร อัล-นุอมานียะห์โดย นิอมาตุลลอฮฺ อัลญะซาอีรีย์

เสียชีวิต ปี 1112

مخالفينا قد استبدوا بهذه القرائة؛ وتصرّفوا فيها وجعلوها فنّا لهم ؛ كماجعل سيبويه و والخليل النحوفنّا لهما وتصرفوا فيه على مقتضى عقولهم ، وفرقوا فى مسائل المذاهب ومن هذا ترى القراء لم يسندوا قراءتهم الى اهل البيت عليهم السلام ، وربّما أسندوها فى بعض الأوقات اليهم لكن يكون من باب ان جاءكم فاسق بنبأ الآية

الثالث انّ تسليم تواترها عن الوحى الألهى وكون الكلّ قدنزل به الروح الامين يفضى الى طرح الأخبار المستفيضة بل المتواترة الدالّة بصريحها على وقوع التحريف فى القرآن كلاما ؛ ومادّة : وإعرابا ، مع انّ اصحابنا رضوان الله عليهم قد أطبقوا على صحّتها والتصديق بها(١) نعم قد خالف فيها المرتضى والصدوق والشيخ الطبرسى وحكموا

---

(١) هذا الكلام من السيد المصنف (ره) عجيب ومبنى على مسلك أصحاب الحديث وجرى على طريقة الاخباريين التى لايعبأ بها والعجب من قوله : ان أصحابنا (رض) قد اطبقوا على صحة تلك الروايات والتصديق بها الخ ليست شعرى متى اطبق اصحابنا على صحة تلك الروايات واين صدقوها ولا ادرى من هم المراد من قوله : (اصحابنا) هل المراد منهم جمع من اهل الجمود من الاخباريين ؟ او المراد منهم اصحابنا اهل النظر والتحقيق وكبراء الدين من الفقهاء والمجتهدين ؟ وحاشاهم ان يقولوا بمقالة المصنف (ره) وما ذكره .

المحقق القمى (ره) فى القوانين من نسبة القول بالزيادة فى القرآن الى اكثر الاخباريين ذهول وغفلة من ذلك الرجل العظيم فان القول بالزيادة فى القرآن مجمع على بطلانه ولانزاع فى عدم الزيادة اصلا كما صرح به المحقق الاصولى السيد محمد الشهشهانى رحمه الله فى كتابه (غاية القصوى) فى الجزء الثانى — مخطوط موجود فى مكتبتنا = وقال ما هذا لفظه : والظاهر ان الاول = اى الاختلال بالزيادة = مما لا نزاع فى عدمه وانه لم يقل بثبوته احد كما يرشد به ادلة المثبتين فما فى القوانين من رميه الى اكثر الاخباريين فهو غفلة اهـ

قال عمدة الاخباريين المحدث المتبحر شيخنا الحر العاملى صاحب الوسائل (ره) فى رسالة كتبها فى رد بعض معاصريه ماهذا لفظه الشريف بالفارسية : (هر كسى كه تتبع اخبار وتفحص تواريخ وآثار نموده بعلم يقينى ميداند كه قرآن درغايت وأعلى درجه تواتر بوده وآلاف صحابه حفظ ونقل ميكردند آن را ودر عهد رسول خدا صلى الله عليه وآله وسلم

หน้าที่ 357-358 ของหนังสือเล่มนี้ ตามรูปนี้และหลังจากนี้

หน้าที่ 357 ของหนังสือเล่มดังกล่าวนี้ (ย้อนกลับไปดูก่อนหน้านี้) อัลญะซาอีรีย์ได้ยืนยันไว้เช่นเดียวกันเกี่ยวกับความไม่สมบูรณ์ของอัลกุรอาน และได้ผ่านการเปลี่ยนแปลงและตัดคำออกไป!

-٣٥٨- نورفى الصلوة ج ٢

بأنّ ما بين دفتى هذا المصحف هوالقرآن المنزل لاغير ؛ولم يقع فيه تحريف ولا تبديل ومن هنا ضبط شيخنا الطبرسى ره آيات القرآن وأجزائه ؛ فروى عن النبى ﷺ ان جميع سورالقرآن مأة واربع عشرة سورة ،وجميع آيات القرآن ستّة آلاف آية ومائتا آية وستّة وثلاثون آية ؛وجميع حروف القرآن ثلثمأة ألف حرف وإحدى وعشرون الف حرف ومائتان وخمسون حرفا

والظاهر انّ هذا القول انّما صدر منهم لأجل مصالح كثيرة، منها سدّباب الطعن عليها بأنّه اذا جاز هذا فى القرآن فكيف جاز العمل بقواعده وأحكامه ؛مع جواز لحوق التحريف لها، وسيأتى الجواب عن هذا كيف وهؤلاء الاعلام رووا فى مؤلّفاتهم أخبارا كثيرة

☼ مجموع ومؤلف بود الخ

وهذا رئيس المحدثين الشيخ الصدوق المعروف بين الاماميه بالاعتناء بما يروى يقول فى كتاب اعتقادات الامامية : اعتقادنا ان القرآن الذى انزله الله على نبيه ص هو ما بين الدفتين وليس باكثر من ذلك ومن نسب الينا انا نقول انه اكثر من ذلك فهو كاذب ا هـ وحمل الروايات الواردة فى النقصان على وجوه اخر وهذا رئيس المذهب السيد المرتضى علم الهدى يصرح بعدم النقيصة وان من خالف فى ذلك من الامامية والحشوية لايعتد بخلافهم فان الخلاف مضاف الى قوم من اصحاب الحديث نقلوا اخباراً ضعيفة ظنوا صحتها وهذا شيخ الطائفة على الاطلاق (الطوسى) فى اول التبيان يصرح بعدم الزيادة والنقصان انظر ج ٤ ص ٣ ط النجف و اقتفى أثره امام المفسرين الشيخ الطبرسى فى مجمع البيان انظر ج ١ ص ١٥ ط صيدا وقال شيخ الاسلام والمسلمين الامام المحقق البهائى (ره) اختلفوا فى وقوع الزيادة والنقصان فيه والصحيح ان القرآن العظيم محفوظ عن ذلك زيادة كان او نقصاناً ويدل عليه قوله تعالى وانا له لحافظون وما اشتهر بين الناس من اسقاط اسم امير المؤمنين عليه السلام منه فى بعض المواضع مثل قوله تعالى :

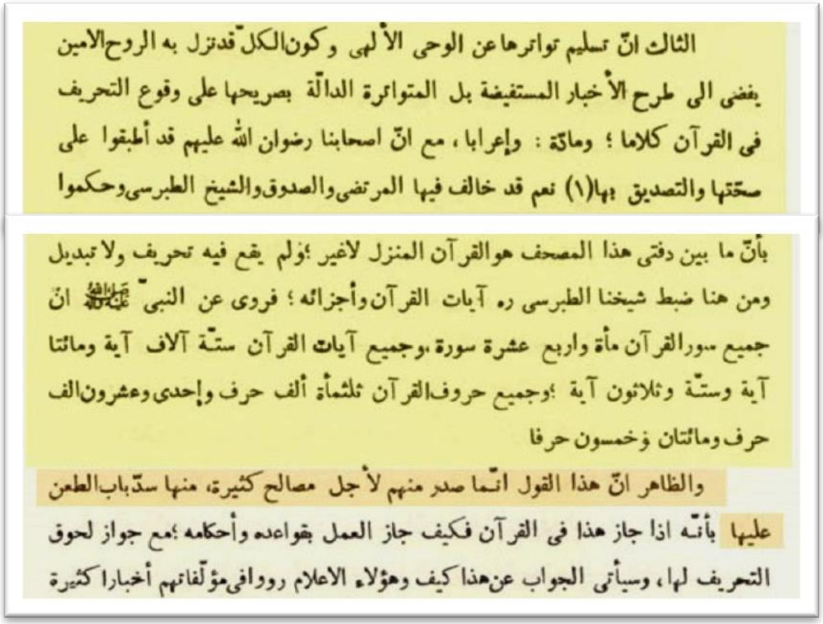
يا ايها الرسول بلغ ما انزل اليك فى على وغير ذلك فهو غير معتبر عند العلماء اه

وهذا الامام الاعرجى البغدادى (ره) صرح فى شرح الوافية بعدم وقوع التحريف فراجع وهذا امام الفقهاء العظام رئيس الاسلام الشيخ جعفر كاشف الغطاء (ره) يقول فى المبحث السابع من مباحث كتاب كشف الغطاء : لازيادة فى القرآن من سورة ولا آية من بسمله وغيرها ولا كلمة ولا حرف وجميع ما بين الدفتين مما يتلى كلام الله بالضرورة ☼

หน้าที่ 358 เนื้อหาต่อเนื่องจากหน้าที่357

อัล-ญูะซาอีรีย์ได้ยกทัศนะของบรรดาอุลามาอฺชีอะห์ที่ได้ปฏิเสธเรื่องนี้ซึ่งพวกเขาไม่ยอมรับว่าอัลกุรอานไม่สมบูรณ์ตามทัศนะของอุลามาอฺชีอะห์ส่วนใหญ่ พร้อมกับได้เปิดเผยถึงเหตุผลในการที่บรรดาอุลามาอฺชีอะห์ดังกล่าวได้ปฏิเสธเกี่ยวกับความเชื่อที่ว่าอัลกุรอานไม่สมบูรณ์ซึ่งผู้เขียนขอยกคำพูดดังกล่าวมาอีกครั้งพร้อมคำแปลเพื่อให้ผู้อ่านได้เข้าใจอย่างแจ่มแจ้งว่าทำไมและเพราะเหตุใดที่อุลามาอฺชีอะห์บางส่วนนี้ได้ปฏิเสธถึงความไม่สมบูรณ์ของอัลกุรอานเล่มนี้ตามความเชื่อของอุลามาอฺชีอะห์ท่านอื่นๆที่เป็นถึงทัศนะที่เห็นพ้องของพวกเขาตามที่อัล-มุฟีดได้อ้างไว้ (ย้อนกลับไปดู) ดังนี้ (ขอนำเอาเฉพาะส่วนของเนื้อหามาอีกครั้งเพื่อทำการแปลและทำความเข้าใจกับท่านผู้อ่านนะครับ)

ในหน้าที่357 ของหนังสือเล่มดังกล่าวนี้ อัลญะซาอีรีย์ได้บอกไว้ว่า

الثالث انّ تسليم تواترها عن الوحى الألهى وكون الكلّ قد نزل به الروح الامين
يفضى الى طرح الأخبار المستفيضة بل المتواترة الدالّة بصريحها على وقوع التحريف
فى القرآن كلاما ؛ ومادّة : وإعرابا ، مع انّ اصحابنا رضوان الله عليهم قد أطبقوا على
صحّتها والتصديق بها(١) نعم قد خالف فيها المرتضى والصدوق والشيخ الطبرسى وحكموا

بأنّ ما بين دفتى هذا المصحف هو القرآن المنزل لاغير ؛ ولم يقع فيه تحريف ولا تبديل
ومن هنا ضبط شيخنا الطبرسى ره آيات القرآن وأجزائه ؛ فروى عن النبىّ ﷺ انّ
جميع سور القرآن مأة واربع عشرة سورة ، وجميع آيات القرآن ستّة آلاف آية ومائتا
آية وستّة وثلاثون آية ؛ وجميع حروف القرآن ثلثمأة ألف حرف وإحدى وعشرون الف
حرف ومائتان وخمسون حرفا

والظاهر انّ هذا القول انّما صدر منهم لأجل مصالح كثيرة ، منها سدّ باب الطعن
عليها بأنّه اذا جاز هذا فى القرآن فكيف جاز العمل بقواعده وأحكامه ؛ مع جواز لحوق
التحريف لها ، وسيأتى الجواب عن هذا كيف وهؤلاء الاعلام رووا فى مؤلّفاتهم أخبارا كثيرة

“ข้อสาม การยอมรับในความต่อเนื่องของมัน (หมายถึงมุตะวาติรของอัลกุรอาน-ผู้แปล) จากการประทานวะห์ยีของอัลลอฮฺ ซ.บ. โดยการเหมารวมว่าทั้งหมด (ที่มีอยู่ในอัลกุรอานฉบับปัจจุบัน-ผู้แปล) นั้นได้ประทานลงมาโดย อัลรูฮุลอะมีน (หมายถึงญิบรีล อะลัยฮิสสลาม-ผู้แปล) ย่อมต้องนำไปสู่การปฏิเสธรายงานที่ปรากฏอยู่มากมายที่มีความน่าเชื่อถือในระดับมุตะวาติร ซึ่งได้ชี้ให้เห็นและบอกไว้อย่างชัดเจนถึงการถูกบิดเบือนของอัลกุรอานไม่ว่าจะเป็นเนื้อหา ศัพท์ต่างๆ รวมไปถึงการอิอฺร็อบ อีกทั้งพี่น้องของเรา (หมายถึงอุลามาอฺชีอะห์ทั้งหลาย –ผู้แปล) ต่างก็ได้ให้ความน่าเชื่อถือ (ต่อรายงานดังกล่าว) และปฏิบัติตาม (รายงานต่างๆที่ได้อ้างไว้-ผู้แปล) แม้นว่า ท่านอัลมุรตะฎอ และ อัลศอดูก และ เชคอัลฏอบรอซีย์ได้แสดงทัศนะที่เห็นต่างจากพวกเขาโดยทั้งสามท่านได้ตัดสินไว้ว่าเนื้อหาที่มี

อยู่ในมุศฮัฟเล่มนี้ ล้วนเป็นอัลกุรอานทั้งสิ้นไม่มีสิ่งใดปะปน อีกทั้งไม่ได้ถูกบิดเบือน และเปลี่ยนแปลงแต่อย่างใด และด้วยกับทัศนะของพวกเขาเหล่านี้ (ที่เห็นต่างนั้น) ทำให้ เชค อัลฏูอบรอซีย์ได้ทำการระบุจำนวนอายะห์และญุซอัลกุรอานไว้โดยเขาได้รายงานอ้างจากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมว่า แท้จริงอัลกุรอานทั้งหมดนั้นมีหนึ่งร้อยสิบสี่ ซูเราะห์ และมีหกพันสองร้อยสามสิบหกอายะห์และมีทั้งสิ้นสามแสนสองหมื่นหนึ่งพันสองร้อยห้าสิบตัวอักษร”

หลังจากที่อัลญะซาอีรีย์ได้ยกทัศนะเหล่านี้จบแล้ว อัลญะซาอีรีย์ก็ได้บอกเหตุผลที่ทั้งสามท่านเห็นต่างในเรื่องนี้ในหน้าถัดไปว่า

وَالظَّاهِر إِنّ هَذا القَوْل إِنّما صَدر مِنْهُم لِأَجْلِ مَصَالِح كَثِيْرَة، مِنْهَا سَدّ بَاب الطَّعن عَلَيهَا

“และสิ่งที่ปรากฏจากคำพูดของท่านเหล่านี้ (หมายถึงบรรดาอุลามาอฺชีอะห์ที่ปฏิเสธในเรื่องอัลกุรอานไม่สมบูรณ์ตามที่เขาได้ยกมานั้น) แท้จริงการกล่าวเช่นนั้นของท่านเหล่านี้นั้นเพียงเพื่อรักษาซึ่งผลประโยชน์ (ต่อชีอะห์) ที่มากมาย ส่วนหนึ่งคือ เพื่อปิดประตูช่องทางจากการถูกโจมตีในเรื่องดังกล่าวนี้ (หมายถึงเรื่องการเชื่อว่าอัลกุรอานไม่สมบูรณ์ – ผู้แปล)”[1]

นี่คือคำตอบจากการตั้งคำถามของบรรดาชีอะห์หลายๆคนที่ชอบยกมาอ้างว่า มีอุลามาอฺชีอะห์ผู้อาวุโสอย่างเช่นอัล-ศอดูก หรืออัตฏูอบรอซีย์ที่ไม่เชื่อว่าอัลกุรอานที่มีอยู่ ณ ปัจจุบันนั้นไม่สมบูรณ์ ทั้งหมดเป็นเพียงการแสดงละครเพื่อหลอกลวงให้ผู้คนตกหลุมและรักษาซึ่งผลประโยชน์ของพวกเขาเหล่าชีอะห์เท่านั้นเอง ดังที่อัลญะซาอีรีย์ได้กล่าวเอาไว้ในหนังสือเล่มนี้ของท่าน ต้องขอบคุณอัลญะซาอีรีย์ที่ช่วยไขข้อข้องใจของเราในเรื่องนี้ เพียงเท่านี้คิดว่าความจริงน่าจะประจักษ์ชัดแล้วสำหรับผู้ที่ใฝ่หาสัจธรรมอย่างแท้จริง .

1หนังสือ อัล-อันวาร อัล-นุอมานียะห์ เล่ม2หน้า 357-358

บทที่สี่
ส่วนหนึ่งที่ถูกลบทิ้งจากอัลกุรอานคือคำว่า
“วิลายะห์ อีมามะห์ และ ชื่อ ของอีมาม อะลี”[1]

หลังจากได้นำเสนอไปสามบทให้ท่านผู้อ่านได้รับทราบเกี่ยวกับความเชื่อของชีอะห์ในเรื่องความไม่สมบูรณ์ของอัลกุรอานจากหลักฐานที่ปรากฏในหนังสือของพวกเขาไม่ว่าจะเป็นฮะดีษ (ตามคำอ้างของพวกเขา) หรือคำยืนยันจากนักปราชญ์ที่เลื่องลือหรือแม้กระทั่งความจริงเกี่ยวกับอุลามาอฺที่ปฏิเสธความเชื่อนี้ของพวกเขาคิดว่าสามารถเป็นข้อมูลระดับหนึ่งในการที่ท่านผู้อ่านจะนำไปพิจารณา ไตร่ตรองและทบทวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่าเป็นเรื่องจริงหรือเป็นเพียงการใส่ความเท่านั้นอินชาอัลลอฮฺ

อย่างไรก็ตาม ในบทนี้ผู้เขียนก็ขอนำเสนอรายละเอียดเพิ่มเติมเพื่อตอกย้ำความเชื่อดังกล่าวของชีอะห์สิบสองอีมามว่าเป็นความเชื่อของพวกเขาจริงๆ ไม่ใช่การใส่ร้ายหรือกล่าวหาโดยใช้หลักการเดิมเดียวกันกับบทที่ผ่านๆมานั้นคือการนำเสนอจากหนังสือของพวกเขาล้วนๆ (ไม่ใช่จากการเข้าใจไปเองแล้วใส่ความ) โดยในบทนี้จะพูดถึงสิ่งที่พวกเขาอ้างว่าถูกตัดออกไปจากอัลกุรอาน ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดสำหรับชีอะห์ นั้นคือ คำว่า วิลายะห์ อีมามะห์และ ชื่อของ อีมาม อะลี รอฎิยัลลอฮุอันฮุ ผู้ที่กล่าวเช่นนี้ไม่ใช่ผู้เขียนหรือใครที่ไหนแต่เป็นสิ่งที่ปรากฏในหนังสือของอุลามาอฺ หรือนักปราชญ์ของชีอะห์เองตามที่ผู้เขียนจะนำเสนอให้กับท่านผู้อ่านต่อไปนี้

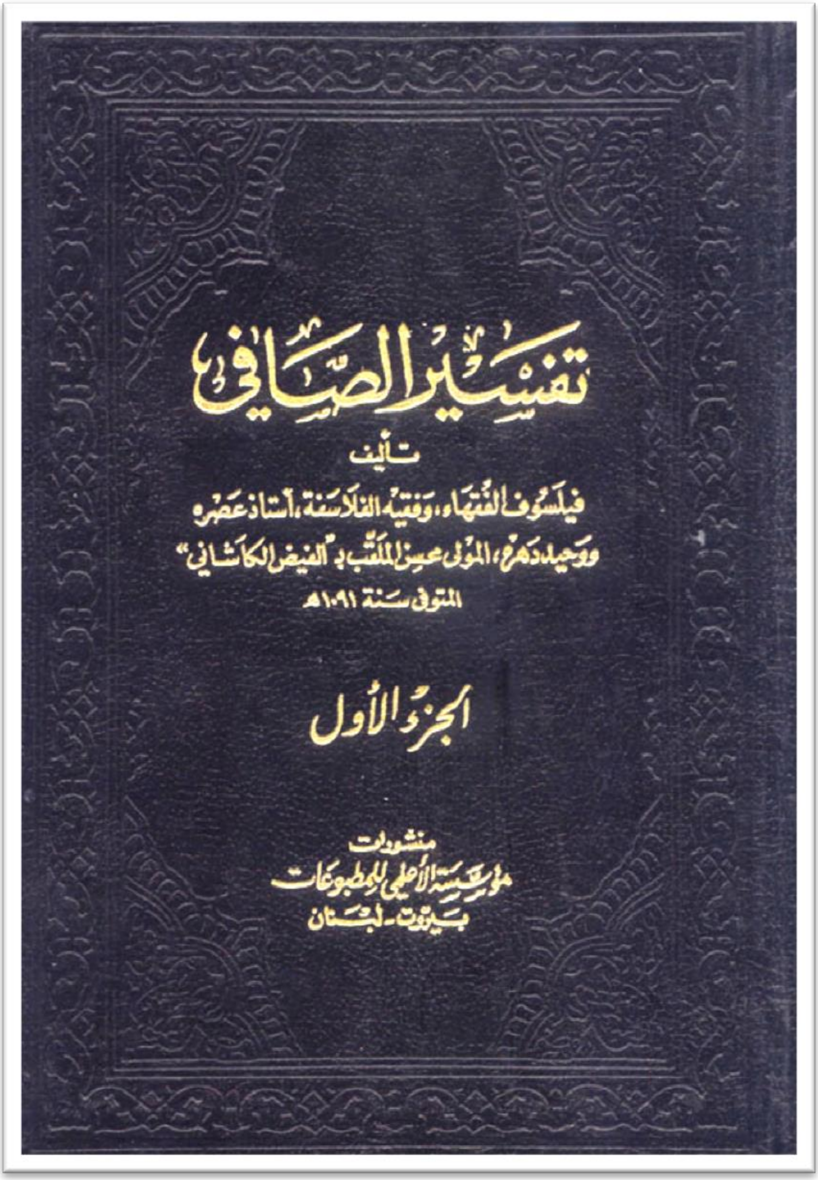
1ตัฟซีร อัล-ศอฟีย์ โดย อัลฟัยฎ อัลกาชานีย์ เล่ม1 หน้า 49

หนังสือตัฟซีร อัล-ศอฟีย์ โดย อัลฟัยฎ อัล-กาชานีย์[1]

ตัฟซีร อัล-ศอฟีย์ (الصافي) เป็นตัฟซีรที่เขียนโดย อัล-ฟัยฎ อัล-กาชานีย์ เป็นอุลามาอฺอาวุโสอีกท่านหนึ่งที่บรรดาผู้รู้และอุลามาอฺชีอะห์ต่างก็ให้การยอมรับในความเป็นอุลามาอฺของท่านผู้นี้ เสียชีวิตในปี 1091

ในตัฟซีรของชีอะห์เล่มดังกล่าวนี้ อัลกาชานีย์ได้ระบุและพูดถึงอายะห์ต่างๆที่เหล่านักปราชญ์ของชีอะห์อ้างว่าได้ถูกบิดเบือนและเปลี่ยนแปลงเนื้อหาไว้ เขาได้บอกว่า ส่วนหนึ่งที่ได้ถูกลบทิ้งจากอัลกุรอานนั้นคือ ชื่อของ อิมามอะลี รอฎิยัลลอฮุอันฮุ ซึ่งผู้เขียนขอนำเสนอเนื้อหาในหนังสือดังกล่าวนี้ให้ผู้อ่านได้สัมผัสด้วยตัวเองแล้วไตร่ตรองกันครับว่าสิ่งที่ผู้เขียนได้นำเสนอนี้เป็นสิ่งที่กล่าวหาหรือเขาได้กล่าวเช่นนั้นจริงๆ ดังนี้...

1อัล-ฟัยฎอัลกาชานีย์ ชื่อเต็มคือ

ปกหนังสือ ตัฟซีรอัลศอฟีย์ เล่ม1โดย อัลฟัยฎ อัลกาซานีย์ เสียชีวิต ปี 1091

وما عهد به إليه تسليماً وهذا مما أخبرتك أنه لا يعلم تأويله الا من لطف حسه وصفا ذهنه وصح تمييزه وكذلك قوله سلام على آل ياسين لأن الله سمى النبي صلّى الله عليه وآله وسلم بهذا الاسم حيث قال : ﴿يسٓ والقرآن الحكيم إنك لمن المرسلين﴾ ، لعلمه بأنهم يسقطون قول سلام على آل محمد صلّى الله عليه وآله وسلم كما أسقطوا غيره وما زال رسول الله صلّى الله عليه وآله يتألفهم ويقربهم ويجلسهم عن يمينه وشماله حتى اذن الله عزّ وجلّ في ابعادهم بقوله واهجرهم هجراً جميلاً ، وبقوله : فما للذين كفروا قبلك مهطعين[١] عن اليمين وعن الشمال عزين أيطمع كل امرىء منهم أن يدخل جنة نعيم كلا إنا خلقناهم مما يعلمون . قال : واما ظهورك على تناكر قوله : فان خفتم ألا تقسطوا في اليتامى فانكحوا ما طاب لكم من النساء . وليس يشبه القسط في اليتامى نكاح النساء ولا كل النساء أيتام فهو مما قدمت ذكره في إسقاط المنافقين من القرآن وبين القول في اليتامى وبين نكاح النساء من الخطاب والقصص أكثر من ثلث القرآن وهذا وما أشبهه مما ظهرت حوادث المنافقين فيه لأهل النظر والتأمل ووجد المعطلون وأهل الملل المخالفة للاسلام مساغاً إلى القدح في القرآن ولو شرحت لك كل ما أسقط وحرّف وبدّل مما يجري هذا المجرى لطال وظهر ما تحظر التقية إظهاره من مناقب الأولياء ومثالب الأعداء .

أقول : المستفاد من جميع هذه الأخبار وغيرها من الروايات من طريق أهل البيت عليهم السلام إن القرآن الذي بين أظهرنا ليس بتمامه كما أُنزل على محمد صلّى الله عليه وآله وسلم بل منه ما هو خلاف ما أنزل الله ومنه ما هو مغير محرف وإنه قد حذف عنه أشياء كثيرة منها اسم علي عليه السلام في كثير من المواضع ومنها غير ذلك وأنه ليس أيضاً على الترتيب المرضي عند الله وعند رسوله صلّى الله عليه وآله وسلم .

وبه قال علي بن إبراهيم قال في تفسيره : وأما ما كان خلاف ما أنزل الله

(١) قوله : مهطعين : أي مسرعين عزين : أي فرق شتّى . كان المشركون يحلقون حول رسول الله صلّى الله عليه وآله وسلم حلقاً حلقاً «منه قدس سره».

หน้า 49 ของหนังสือ ตัฟซีร อัล-ศอฟีย์

ในหน้า 49 ของหนังสือเล่มดังกล่าวนี้ (จากรูปส่วนที่ได้ทาสีไว้) อัลฟัยฎ์ อัลกาชานีย์ได้ยืนยันเอาไว้เกี่ยวกับความเชื่อของพวกเขาในเรื่องความไม่สมบูรณ์ของอัลกุรอานไว้ดังนี้

أقول : المستفاد من جميع هذه الأخبار وغيرها من الروايات من طريق أهل البيت عليهم السلام إن القرآن الذي بين أظهرنا ليس بتمامه كما أُنزل على محمد صلّى الله عليه وآله وسلم بل منه ما هو خلاف ما أنزل الله ومنه ما هو مغير محرف وإنه قد حذف عنه أشياء كثيرة منها اسم علي عليه السلام في كثير من المواضع ومنها غير ذلك وأنه ليس أيضاً على الترتيب المرضي عند الله وعند رسوله صلّى الله عليه وآله وسلم .

ฉัน (อัล-กาชานีย์) ขอกล่าวว่า “สิ่งที่ได้รับมาจากข่าวคราวทั้งหมดและอื่นๆจากรายงานต่างๆผ่านทางอะห์ลุลบัยติ์ อะลัยฮิมุสสลาม นั่นคือ อัลกุรอานที่อยู่ต่อหน้าของเรานี้มิได้มีความสมบูรณ์ดังเช่นที่ได้ถูกประทานต่อมูฮำหมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ทว่าส่วนหนึ่งจากมันมีความแตกต่างจากสิ่งที่ถูกประทานมาจากอัลลอฮฺ และส่วนหนึ่งถูกเปลี่ยนแปลง บิดเบือน และแท้จริงหลายๆสิ่งได้ถูกลบออกไปเช่น ชื่อของท่าน อะลี อะลัยฮิสลาม ในหลายๆที่ และอื่นจากที่กล่าวมานี้ และเช่นเดียวกันนี้การจัดวางเรียงลำดับอายะห์ (ของอัลกุรอาน ปัจจุบันนี้-ผู้แปล) ไม่ได้เป็นไปตามความพอใจของอัลลอฮฺและรอซูลของพระองค์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม”[1]

นี่ก็เป็นอุลามาอฺผู้ยิ่งใหญ่อีกหนึ่งคนในบรรดานักปราชญ์ของชีอะห์ที่ได้รับการยอมรับในหมู่นักวิชาการชีอะห์ว่าเป็นอุลามาอฺอาวุโสที่ยิ่งใหญ่ ยืนยันถึง

1 ดู ตัฟซีร อัล-ศอฟีย์ โดย อัลฟัยฎ อัลกาชานีย์ เล่ม1 หน้า 49

ความเชื่อของตนเกี่ยวกับความไม่สมบูรณ์และถูกเปลี่ยนแปลงของอัลกุรอานโดยอ้างว่ามีหลักฐานมากมายผ่านทางอะห์ลุลบัยติของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม พร้อมกับบอกว่า ส่วนหนึ่งที่ถูกลบทิ้งนั้นคือ ชื่อของท่านอีมามอะลี ... วัลอิยาซุบิลลาฮฺ และแน่นอนว่า อะห์ลุลบัยติของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมทุกท่านรวมถึงตัวของท่านอะลี รอฎิยัลลอฮุอันฮุที่ถูกพาดพิงหรืออ้างถึงนี้ห่างไกลจากข้อกล่าวหาและการพาดพิงที่มดเท็จเหล่านี้อย่างไม่ต้องสงสัย.

บทที่ห้า

“เช่นนี้แหละอายะห์ถูกประทานลงมา!!”[1]

ในบทนี้ผู้เขียนไม่ขอสาธยายอะไรมากมายหลังจากที่ได้นำเสนอในสี่บทที่ผ่านมาให้ผู้อ่านได้ทราบถึงหลักความเชื่อของบรรดาอุลามาอฺผู้อาวุโสชีอะห์สิบสองอีมามเกี่ยวกับความไม่สมบูรณ์ของอัลกุรอานรวมไปถึงเหตุผลที่อุลามาอฺบางท่านอย่าง อัล-ศอดูกและอีกสองสามท่านที่ได้มีทัศนะต่างออกไปเสมือนกับว่าปฏิเสธความเชื่อนี้แต่ปรากฏว่าเป็นเพียงการตะกียะห์ (อำพรางความเชื่อที่แท้จริง) เพื่อผลประโยชน์ด้วยกับหลักฐานไม่ว่าจะเป็นฮะดีษของพวกเขาเองตามคำบอกของอุลามาอฺเขาเองหรือแม้กระทั่งคำพูดของอุลามาอฺของเขาหลายๆท่านที่ยืนยันเรื่องความไม่สมบูรณ์ของอัลกุรอานนี้ซึ่งคิดว่าน่าจะได้ผ่านสายตาและการอ่านของผู้อ่านมาแล้ว (หากไม่ข้ามมาหน้านี้ซะก่อนนะ)

บทที่ห้านี้ผู้เขียนจะนำเสนอตัวอย่างอายะห์ต่างๆที่ชีอะห์ได้อ้างว่าถูกตัดหรือได้ลบคำบางคำออกไปจากอายะห์ดังกล่าว ให้ท่านผู้อ่านได้เปรียบเทียบกับอายะห์ในอัลกุรอานฉบับปัจจุบันที่อยู่ในมือของท่านผู้อ่านว่า สิ่งที่ผู้เขียนได้นำเสนอกับที่บรรดาชีอะห์ชอบกล่าวว่าถูกใส่ร้ายนั้นอย่างไหนมีน้ำหนักมากกว่ากันในการที่ผู้อ่านจะใช้ในการไตร่ตรองเพราะเชื่อว่าผู้อ่านที่รักของอัลลอฮฺไม่มีใครเชื่อว่าอัลกุรอานฉบับปัจจุบันนั้นได้ถูกบิดเบือนหรือเปลี่ยนแปลงอย่างแน่นอนเพราะมั่นใจในคำประกาศของอัลลอฮฺที่บอกว่าพระองค์จะเป็นผู้ปกปักษ์รักษาด้วยพระองค์เอง...

1มินฮาญุล บะรออะห์ ฟี ชัรฮ์ นัฮญุล บะลาฆ๊อฮ์ โดย อัลคูอีย์ เล่ม 2 หน้า 216

อีกทั้งเป็นการตอกย้ำว่า ความเชื่อดังกล่าวนี้ไม่ได้เป็นเพียงความเชื่อเดิมๆที่ได้หายไปกับประวัติศาสตร์ ไม่ได้ไปสู่การแสดงออกหรือถ่ายทอดต่อไปของพวกเขาว่ามันเป็นความเชื่อที่พวกเขาได้ถ่ายทอดกันมาจากรุ่นสู่รุ่นผ่านหนังสือที่พวกเขาเขียนขึ้นมากระทั่งในปัจจุบันความเชื่อดังกล่าวก็ยังคงถ่ายทอดให้กับเอาวาม ชาวบ้านที่ไม่รู้ข้อเท็จจริงนี้โดยเอาอะห์ลุลบัยติวงค์วานของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม เป็นกำบังตา วัลอิยาซุบิลลาฮฺ

ผู้เขียนหวังว่าสิ่งที่ผู้เขียนจะนำเสนอต่อไปนี้จะทำให้พี่น้องที่ไม่รู้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับพวกเขาเหล่าชีอะห์ได้ตาสว่างและพี่น้องที่เคยหลงเข้าไปกับการเชิญชวนของพวกเขาได้รับรู้ถึงความจริงนี้ อย่างน้อยที่สุดก็สามารถรับรู้ว่าสิ่งที่เขากล่าวไว้ทั้งหมดเกี่ยวกับอัลกุรอานที่บอกว่า เหมือนเรานั้นล้วนเป็นการหลอกลวงเพราะไม่มีชีอะห์คนไหนที่กล้าปฏิเสธว่ากุรอานอีกฉบับนั้นจะมาพร้อมกับมะห์ดีของพวกเขาในยุคสุดท้าย แม้ปากจะบอกว่าเชื่อในความสมบูรณ์ของอัลกุรอานฉบับปัจจุบันนี้ก็ตาม...วัลอิยาซุบิลลาฮฺ

สิ่งที่ผู้เขียนจะนำเสนอต่อไปนี้ชีอะห์อาจจะบอกว่ามันคือการตัฟซีรของอุลามาอฺไม่ใช่อายะห์อย่างไรก็ตามอยากให้ผู้อ่านได้อ่านด้วยตัวเองแล้วค่อยตัดสินใจว่า มันคืออายะห์ที่ชีอะห์อ้างว่าถูกตัดออกไปบางส่วนอย่างที่ผู้เขียนได้บอกไว้หรือเป็นเพียงตัฟซีรแต่ไม่ใช่อายะห์อย่างที่ผู้รู้ชีอะห์บางคนได้พยายามอ้างไว้ ดังนี้

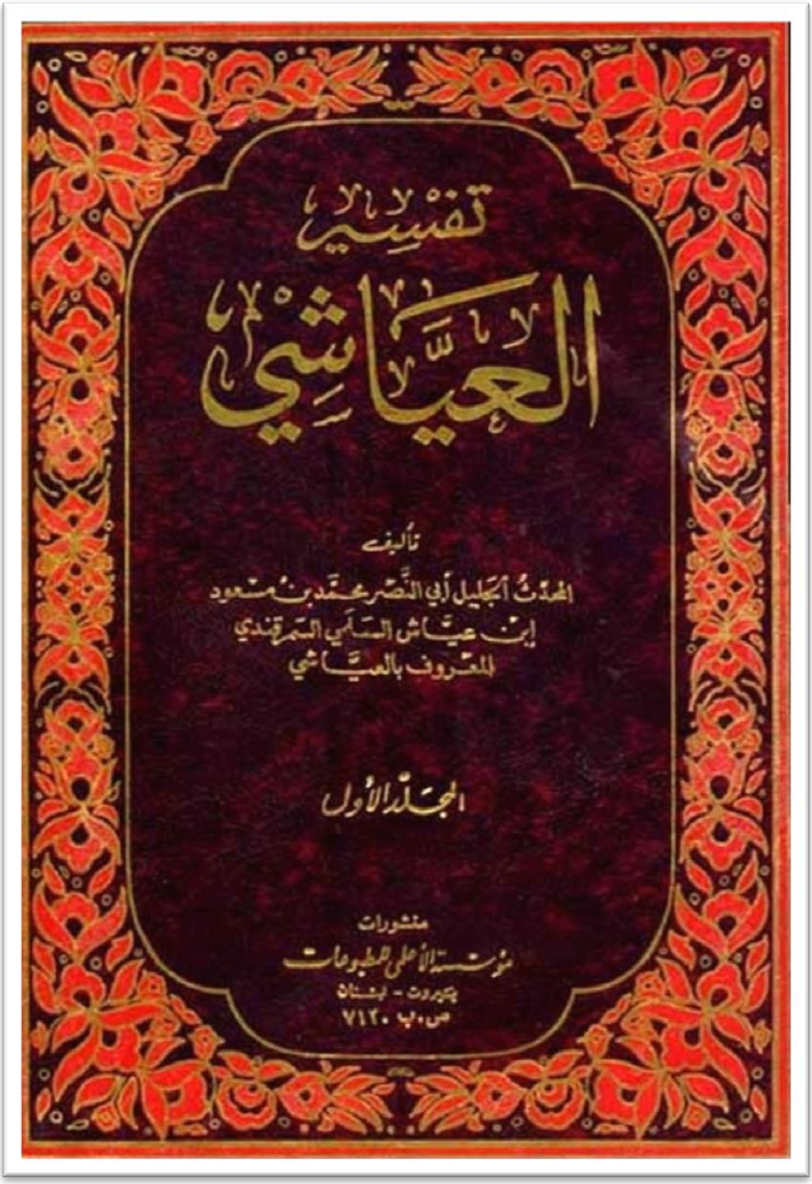
ในหนังสือ ตัฟซีร อัล-อัยยาชีย์ ที่เขียนโดย อบี อัล-นัสร อัลอัยยาชีย์ อีกหนึ่งในบรรดานักปราชญ์ของชีอะห์ ได้กล่าวถึงอายะห์อัลกุรอานอายะห์หนึ่งที่เขาอ้างว่าได้ถูกบิดเบือนและลบบางคำออกไปจากอายะห์ดังกล่าวหลังจากที่อ้างรายงานเกี่ยวกับอายะห์ดังกล่าว ในรายงานที่เขาได้ยกมานั้นได้กล่าวว่า

نَزَلَ جِبْرَائِيْل بِهَذِهِ الآيَات هَكَذا

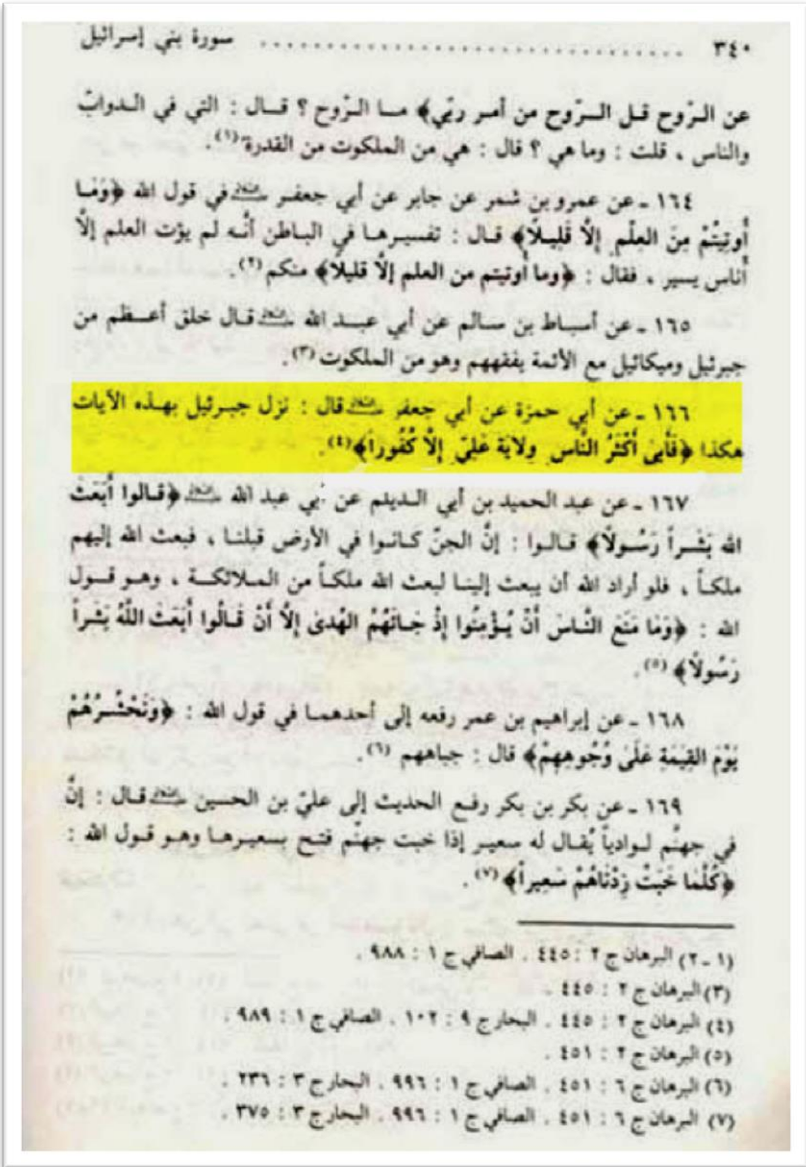
"ญิบรีลได้นำอายนี้ลงมาเช่นนี้แหละ"[1]

แล้วเขาก็ยกอายะห์ตามที่เขาได้อ้างไว้ว่าเป็นอายะห์ที่ถูกประทานลงมาดั้งเดิม ซึ่งต่างจากที่มีอยู่ในอัลกุรอานเช่นไรนั้นท่านผู้อ่านดูกันเอาเองตามที่ผู้เขียนจะนำเสนอจากหนังสือเล่มดังกล่าวนี้และเล่มอื่นๆต่อไป อินชาอัลลอฮฺ

1ดู ตัฟซีร อัล-อัยยาชีย์ เล่ม1 หน้า 340

ปกหนังสือ ตัฟซีร- อัล-อัยยาชีย์ โดย อะบุนนัสร์ อัล-อัยยาชีย์ เล่ม1

عن الرّوح قل الـرّوح من أمر ربّي﴾ مـا الرّوح ؟ قـال : التي في الـدوابّ والناس . قلت : وما هي ؟ قال : هي من الملكوت من القدرة"(١).

١٦٤ ـ عن عمرو بن شمر عن جابر عن أبي جعفر ﵇ في قول الله ﴿وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ العِلْمِ إلاَّ قَلِيلاً﴾ قـال : تفسيرهـا في البـاطن أنّه لم يؤت العلم إلاّ أناس يسير . فقال : ﴿وما أُوتيتم من العلم إلاّ قليلاً﴾ منكم(٢).

١٦٥ ـ عن أسباط بن سالم عن أبي عبـد الله ﵇ قال خلق أعـظم من جبرئيل وميكائيل مع الأئمة يفقههم وهو من الملكوت(٣).

١٦٦ ـ عن أبي حمزة عن أبي جعفر ﵇ قال : نزل جبرئيل بهذه الآيات هكذا ﴿فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ وِلايَةَ عَلِيٍّ إلاَّ كُفُوراً﴾(٤).

١٦٧ ـ عن عبد الحميد بن أبي الـديلم عن أبي عبد الله ﵇ ﴿قـالوا أَبَعَثَ الله بَشَـراً رَسُـولاً﴾ قـالـوا : إنَّ الجنّ كـانـوا في الأرض قبلنـا ، فبعث الله إليهم ملكاً ، فلو أراد الله أن يبعث إلينـا لبعث الله ملكـاً من المـلائكـة ، وهـو قـول الله : ﴿وَمَا مَنَعَ النَّـاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إذْ جَـاءَهُمُ الهُدَى إلاَّ أَنْ قَـالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَراً رَسُولاً﴾(٥).

١٦٨ ـ عن إبراهيم بن عمر رفعه إلى أحدهمـا في قول الله : ﴿وَنَحْشُـرُهُمْ يَوْمَ القِيَمَةِ عَلَى وُجُوهِهِمْ﴾ قال : جباههم(٦).

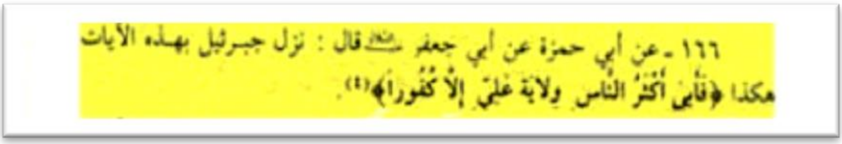
١٦٩ ـ عن بكر بن بكر رفع الحديث إلى عليّ بن الحسين ﵇ قـال : إنَّ في جهنّم لـوادياً يُقـال له سعير إذا خبت جهنّم فتح بسعيرهـا وهـو قـول الله : ﴿كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيراً﴾(٧).

(١ ـ ٢) البرهان ج ٢ : ٤٤٥ . الصافي ج ١ : ٩٨٨ .
(٣) البرهان ج ٢ : ٤٤٥ .
(٤) البرهان ج ٢ : ٤٤٥ . البحار ج ٩ : ١٠٢ . الصافي ج ١ : ٩٨٩ .
(٥) البرهان ج ٢ : ٤٥١ .
(٦) البرهان ج ٦ : ٤٥١ . الصافي ج ١ : ٩٩٦ . البحار ج ٣ : ٢٣٦ .
(٧) البرهان ج ٦ : ٤٥١ . الصافي ج ١ : ٩٩٦ . البحار ج ٣ : ٣٧٥ .

หน้า 340 ของตัฟซีร อัล- อัยยาชีย์ที่กล่าวถึงเรื่องนี้

ในหน้าที่ 340 เล่ม1 ของหนังสือตัฟซีรเล่มนี้ฮะดีษลำดับที่ 166 (ดูส่วนที่ได้ทาสีเหลือง) ที่กล่าวถึงอายะห์ที่เขาอ้างว่ามีคำว่า “วิลายะห์อะลี”อยู่ด้วย...วัลอิยาซุบิลลาฮฺ

ในหน้าหนังสือเล่มดังกล่าวนี้ อุลมาอฺชีอะห์ที่เป็นที่รู้จักกันในชื่อ อัล-อัยยาชีย์ เขาได้อ้างรายงานหนึ่งจาก อะบีญะฟัร อ. เกี่ยวกับอายะห์หนึ่งซึ่งมีคำว่า “วิลายะห์อะลี” อยู่ในอายะห์ดังกล่าว ซึ่งหากท่านผู้อ่านไปเปิดอัลกุรอานฉบับที่อยู่ในมือของผู้อ่านจะไม่พบคำว่า “วิลายะห์อะลี”ในอายะห์ดังกล่าวนี้ รายงานดังกล่าวในหนังสือเล่มนี้ได้กล่าวไว้เช่นนี้ (ขออนุญาตนำเอาส่วนนี้มาลงอีกซักครั้ง)

١٦٦ ـ عن أبي حمزة عن أبي جعفر عليه السلام قال: نزل جبرئيل بهذه الآيات هكذا ﴿فأبى أكثر الناس ولاية عليّ إلا كفوراً﴾(١).

166- จากอะบี ฮัมซะห์ จาก อะบีญะฟัร อ. กล่าวว่า “ท่านญิบรีล ได้นำอายะห์นี้ลงเช่นนี้

فَأَبَى أَكْثَرَ النَّاسَ وِلَايَة عَلِيّ إِلَّا كُفُورًا[1]

อัล-อัยยาชีย์ เจ้าของตัฟซีรเล่มนี้ ได้อ้างรายงานดังกล่าวนี้จากหนังสือต่อไปนี้ตามที่นักตรวจสอบของชีอะห์เองได้อ้างแหล่งที่มาตอนท้ายของหน้าหนังสือตัฟซีรดังกล่าวในหน้า 340 นี้ (ย้อนกลับไปดูหน้าเต็มๆก่อนหน้านี้) ในส่วนของแหล่งอ้างอิงท้ายหน้าในลำดับที่ 4 ได้ระบุแหล่งที่มาของรายงานนี้ไว้ดังนี้ จากหนังสือ อัล- บุรฮาน ญุซ ที่ 2 หน้าที่ 445 หนังสือ อัลซอฟีย์ ญุซที่ 1 หน้าที่ 989[2]

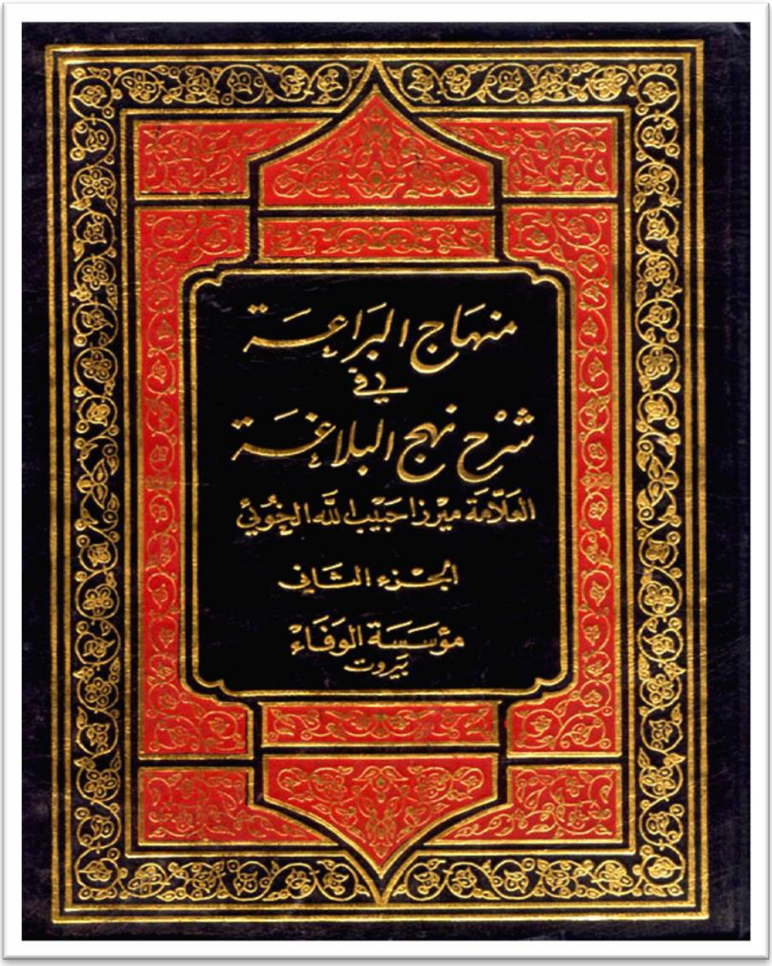
1 ดู ตัฟซีร อัล-อัยยาชีย์ เล่ม1 หน้า 340 ลำดับที่ 166

2 ดูตัฟซีร อัล-อัยยาชีย์ เล่ม1 หน้า 340

แหล่งอ้างอิงเหล่านี้ไม่ใช่ผู้เขียนเป็นคนอ้างอิงนะครับ ทว่า นักวิชาการผู้ตรวจสอบของชีอะห์ได้ทำการตะฮกีกตรวจสอบรายงานดังกล่าวนี้แล้วอ้างแหล่งอ้างอิงให้เราได้ทราบว่า รายงานดังกล่าวนี้มีระบุที่มาจริงๆจากหนังสือเหล่านี้ ที่ผู้เขียนยกมาให้ท่านผู้อ่านได้ทราบก็เพื่อเป็นข้อพิสูจน์ว่านี่ไม่ใช่การใส่ร้ายแต่เป็นการยืนยันจากนักวิชาการของเขาที่ได้ทำการตะฮ์กีกเองว่าเรื่องนี้มีระบุไว้จริงๆ ก็ต้องขอบคุณนักวิชาการผู้ตรวจสอบและทำการตะฮ์กีกของเขาที่ทำให้ได้ทราบว่ามีการระบุเช่นนี้จากอุลามาอฺชีอะห์จริงๆ

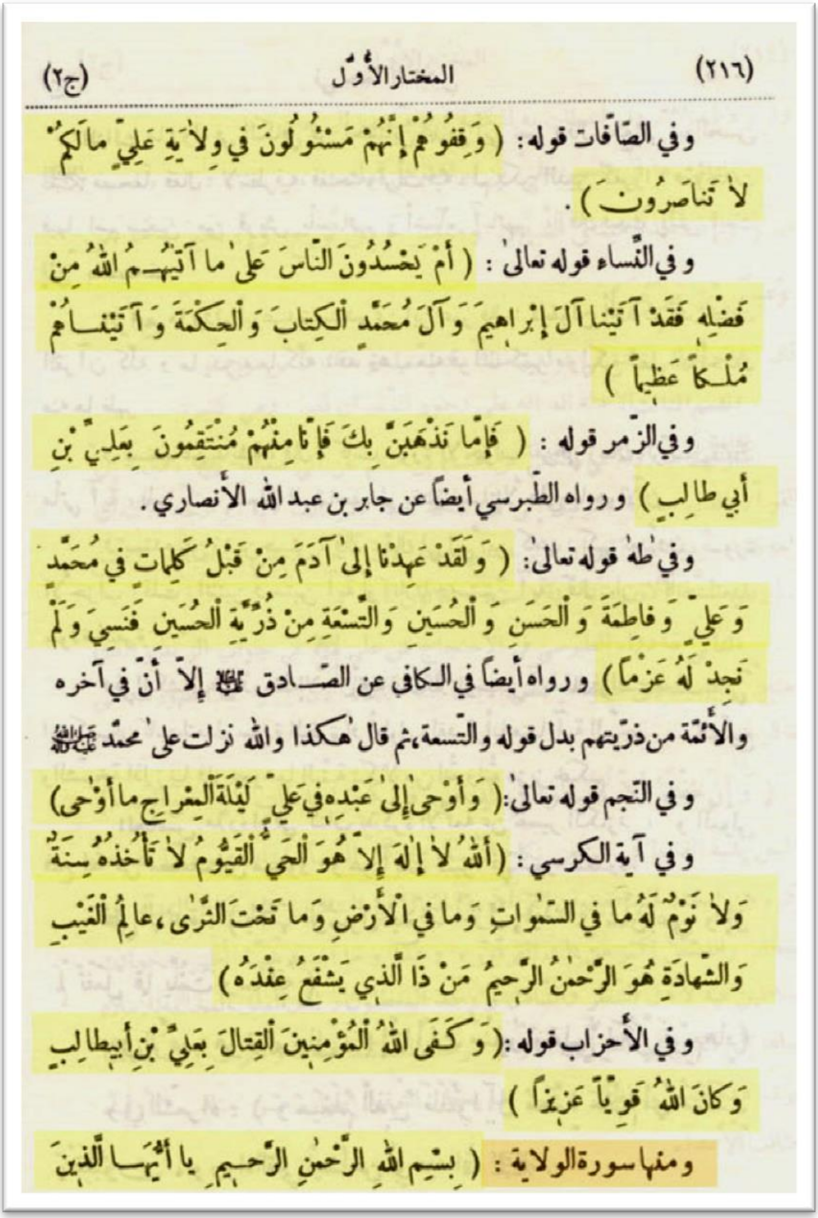
ท่านผู้อ่านที่รักของอัลลอฮฺ... นี่เป็นเพียงตัวอย่างจากหนังสือเล่มเดียวและเป็นเพียงอายะห์เดียวที่เราจะเห็นว่ามีการเพิ่มคำหรือประโยคลงไปในอายะห์แล้วอ้างว่าอีมามของเขาได้บอกไว้ว่าอายะห์ดั้งเดิมนั้นเป็นเช่นที่อุลามาอฺชีอะห์ต้องการให้เป็นดังเช่นอายะห์นี้ซึ่งได้ยกให้พี่น้องได้ทราบกันแล้วและอีกหลายๆอายะห์ที่จะให้พี่น้องได้ประจักษ์ชัดจากหนังสือเล่มอื่นๆต่อไปนี้ อินชาอัลลอฮฺ

เรามาดูหนังสือของพวกเขาอีกเล่มที่ได้ทำการรวบรวมอายะห์ต่างๆ ซึ่งบรรดาอุลามาอฺชีอะห์อ้างว่าเป็นอายะห์ที่ได้ถูกลบคำบางคำออกไปหรือถูกบิดเบือนคือหนังสือเล่มนี้ครับ

หนังสือ มินฮาญุล บะรออะห์ ฟี ชัรฮ์ นัฮญุล บะลาฆ๊อฮ์ โดย อัลคูอีย์ เล่ม 2

หนังสือเล่มดังกล่าวนี้ อัล-คูอีย์ ได้ทำการรวบรวมอายะห์ต่างๆที่อุลามาอฺชีอะห์ได้อ้างว่าถูกบิดเบือนและตัดประโยคหรือคำบางคำออกไปไม่ว่าจะเป็นอายะห์กุรซีย์ หรือซูเราะห์ อัล-วิลายะห์ (เป็นอีกซูเราะห์ที่ผู้รู้ชีอะห์ในบ้านเราปฏิเสธว่าชีอะห์ไม่ได้เชื่อในซูเราะห์ดังกล่าวนี้ แต่น่าแปลกที่กลับไม่มีหนังสือของชีอะห์แม้แต่เล่มเดียวที่ตำหนิหรือตอบโต้อายะห์หรือซูเราะห์ดังกล่าวนี้ อีกทั้งหากเป็นอายะห์กุรซีย์ฉบับของชีอะห์ด้วยแล้วจากที่เคยสนทนากับชีอะห์บางท่านเขายอมรับว่าสิ่งที่ปรากฏในหนังสือของชีอะห์นั่นคืออายะห์ดั้งเดิมของอายะห์กุรซีย์แต่ถูกตัดส่วนที่ไม่มีอยู่นี้ไปไว้ตรงอื่น แบบนี้แล้วถ้าไม่เรียกว่าบิดเบือนก็ไม่รู้ว่าจะเรียกว่าอะไรดี ... วัลอิยาซุบิลลาฮฺ อยากให้ท่านผู้อ่านเปิดอัลกุรอานเล่มที่มีอยู่ในมือของผู้อ่านแล้วเปิดตรงอายะห์ต่างๆที่อัลคูอีย์ได้รวบรวมมาเปรียบเทียบแล้วจะได้รู้ว่า ประโยคไหนบ้างในอายะห์ดังกล่าวนี้ถูกลบทิ้งออกไป ตามที่อัลคูอีย์ได้ระบุไว้ในหนังสือของเขาต่อไปนี้

(٢١٦) المختار الأوّل (ج٢)

وفي الصافّات قوله: (وَقِفُوهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ في وِلايَةِ عَلِيٍّ مالَكُمْ لا تَناصَرُونَ).

وفي النّساء قوله تعالى: (أَمْ يَحْسُدُونَ النّاسَ عَلى ما آتيهُمُ اللهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنا آلَ إِبْراهيمَ وَآلَ مُحَمَّدٍ الْكِتابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْناهُمْ مُلْكاً عَظيماً)

وفي الزّمر قوله: (فَإِمّا نَذْهَبَنَّ بِكَ فَإِنّا مِنْهُمْ مُنْتَقِمُونَ بِعَلِيِّ بْنِ أَبي طالِبٍ) ورواه الطّبرسي أيضاً عن جابر بن عبد الله الأنصاري.

وفي طه قوله تعالى: (وَلَقَدْ عَهِدْنا إِلى آدَمَ مِنْ قَبْلُ كَلِماتٍ في مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفاطِمَةَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَالتِّسْعَةِ مِنْ ذُرِّيَّةِ الْحُسَيْنِ فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْماً) ورواه أيضاً في الكافي عن الصّادق عليه السلام إلاّ أنّ في آخره والأئمّة من ذرّيتهم بدل قوله والتّسعة، ثمّ قال هكذا والله نزلت على محمّد صلى الله عليه وآله

وفي النّجم قوله تعالى: (وَأَوْحى إِلى عَبْدِهِ في عَلِيٍّ لَيْلَةَ الْمِعْراجِ ما أَوْحى)

وفي آية الكرسي: (اللهُ لا إِلهَ إِلاّ هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلا نَوْمٌ لَهُ ما في السَّمواتِ وَما في الأَرْضِ وَما تَحْتَ الثَّرى، عالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهادَةِ هُوَ الرَّحْمنُ الرَّحيمُ مَنْ ذَا الَّذي يَشْفَعُ عِنْدَهُ)

وفي الأحزاب قوله: (وَكَفَى اللهُ الْمُؤْمِنينَ الْقِتالَ بِعَلِيِّ بْنِ أَبيطالِبٍ وَكانَ اللهُ قَوِيّاً عَزيزاً)

ومنها سورة الولاية: (بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحيمِ يا أَيُّهَا الَّذينَ

อายะห์ต่างๆที่อุลามาอฺชีอะห์เอามาเติมแต่ง...วัลอิยาซุบิลลาฮฺ

(ج٢) في حجة المثبتين (٢١٧)

آمَنُوا آمِنُوا بِالنَّبِيِّ وَالْوَلِيِّ اللَّذَيْنِ بَعَثْنَاهُمَا يَهْدِيَانِكُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ. نَبِيٌّ وَوَلِيٌّ بَعْضُهُمَا مِنْ بَعْضٍ، وَأَنَا الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ، إِنَّ الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللهِ لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ، فَالَّذِينَ إِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا كَانُوا بِآيَاتِنَا مُكَذِّبِينَ، إِنَّ لَهُمْ فِي جَهَنَّمَ مَقَامٌ عَظِيمٌ، نُودِيَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَيْنَ الضَّالُّونَ الْمُكَذِّبُونَ لِلْمُرْسَلِينَ، مَا خَلَفَهُمُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا بِالْحَقِّ، وَمَا كَانَ اللهُ لِيُنْظِرَهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَعَلِيٌّ مِنَ الشَّاهِدِينَ)

ومنها سورة النّورين، تركت ذكرها لكونها مع طولها مغلوطة لعدم وجود نسخةمصحّحةعندي يصحّ الرّكون إليها.

السادس ما رواه عليّ بن إبراهيم القمي في تفسيره و هو أيضاً كثير.

منها قوله تعالى: (وَمَنْ يُطِعِ اللهَ وَرَسُولَهُ فِي وِلَايَةِ عَلِيٍّ وَالْأَئِمَّةِ مِنْ بَعْدِهِ فَقَدْ فَازَ فَوْزاً عَظِيماً)

ومنها قوله تعالى: وَلَكِنَّ اللهَ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ فِي عَلِيٍّ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ)

ومنها قوله تعالى: (إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا آلَ مُحَمَّدٍ حَقَّهُمْ لَمْ يَكُنِ اللهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ)

ومنها (وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاؤُكَ يَا عَلِيُّ فَاسْتَغْفَرُوا اللهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ)

ومنها قوله تعالى: (وَلَوْ تَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا آلَ مُحَمَّدٍ حَقَّهُمْ فِي

หน้าต่อเนื่องจากหน้าที่แล้วเหล่านี้ล้วนเป็นอายะห์ที่อุลามาอฺชีอะห์อ้างว่า ถูกบิดเบือนทั้งสิ้น...วัลอิยาซุบิลลาฮฺ

อายะห์เหล่านี้คืออายะห์ต่างๆที่อัล-คุอีย์เจ้าของหนังสือเล่มนี้ได้รวบรวม ซึ่งอุลามาอฺชีอะห์เชื่อว่าได้ถูกลบคำบางคำและประโยคบางประโยคออกไป ตามที่ปรากฏอยู่ในหนังสือเล่มดังกล่าวนี้.. วัลอิยาซุบิลลาฮฺ

ผู้เขียนอยากให้ท่านผู้อ่านได้อ่านสิ่งที่ผู้เขียนนำเสนอนี้อย่างไตร่ตรอง และนำอัลกุรอานฉบับที่มีอยู่ในมือของท่านผู้อ่านแล้วเปิดตามซูเราะห์ที่ได้ระบุในหนังสือดังกล่าวเอามาเปรียบเทียบระหว่างอายะห์ที่มีอยู่ในอัลกุรอานฉบับที่อยู่ในมือของท่านผู้อ่านกับอายะห์ที่ปรากฏอยู่ในหนังสือเล่มดังกล่าวนี้ว่ามันมีความต่างกันตรงไหน และคำไหนที่เพิ่มเข้ามาในหนังสือกล่าวที่พวกเขาบอกว่ามันถูกลบทิ้ง!... ต่างกันเช่นไร ระหว่างอายะห์ที่ปรากฏในหนังสือดังกล่าวกับในอัลกุรอานที่อยู่ในมือของผู้อ่าน และหากชีอะห์พยายามจะอ้างว่าคำที่เพิ่มมาเหล่านี้นั้นเป็นเพียงการตัฟซีรเท่านั้น หากแต่ไม่ใช่อายะห์ที่ถูกเพิ่มแต่อย่างใด? คงต้องให้พวกเขาอ่านประโยคนี้ในหนังสือเล่มดังกล่าวซึ่งได้ระบุไว้หลังจากอ้างถึงอายะห์ในซูเราะ “ฏอฮา” อัลคูอีย์ได้บอกว่า

ثُمَّ قَالَ هَكَذا واللهِ نَزَلَتْ عَلَى مُحَمّد صَلّى الله عَلَيْه وَسَلّم

“หลังจากนั้นเขา (ญะฟัร อัศศอดิก) กล่าวว่า เช่นนี้แหละ ขอสาบานต่ออัลลอฮฺอายะห์นี้ได้ถูกประทานต่อ มูฮำหมัด ซ.ล.”[1] อ้างแบบนี้หวังว่าคงไม่บอกว่าเป็นตัฟซีรอีกหรอกนะครับ.

ไม่ทราบว่าการเชื่อเช่นนี้นั้นความเชื่อมั่นต่ออัลลอฮในการที่พระองค์สัญญาว่าจะปกป้องรักษาอัลกุรอานนี้ด้วยพระองค์เองนั้นหายไปไหน เอาไปไว้ตรงไหน หากพี่น้องเชื่อมั่นต่อคำมั่นสัญญาของอัลลอฮฺ ซ.บ. ที่ประกาศออกไปในอัลกุรอานเล่มนี้ว่า

1มินฮาญุล บะรออะห์ ฟี ชัรฮ์ นัฮญุล บะลาฆ๊อฮ์ โดย อัลคูอีย์ เล่ม 2 หน้า 216

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا ٱلذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُۥ لَحَٰفِظُونَ ۝٩

“แท้จริง เรา (อัลลอฮ) ได้ประทาน อัล-ซิกร (อัลกุรอาน) และแน่นอนว่า เรา(อัลลอฮ)จะเป็นผู้ปกป้องรักษามันด้วยตัวเราเอง”[1]

หรือจะบอกว่าการปกป้องดังกล่าวนี้หมายถึงการเอาไปแอบไว้ในถ้ำพร้อมๆกับอีมามมะห์ดีของชีอะห์โดยปล่อยให้อุมมะห์ซึ่งแน่นอนว่ารวมถึงผู้นับถือชีอะห์ด้วยต้องหลงทางอยู่กับอัลกุอานฉบับปัจจุบันเพราะไม่มีใครได้รับทางนำจากอัลกุรอานฉบับสมบูรณ์ตามคำอ้างนี้เลยซักคนแม้กระทั่งอุลามาอฺชีอะห์เองก็เช่นเดียวกันเพราะกลุ่มเดียวที่จะได้รับทางนำคือกลุ่มที่มีชีวิตอยู่ในวันที่อีมามมะห์ดีปรากฏตัวพร้อมอัลกุรอานฉบับสมบูรณ์(ตามคำอ้างของชีอะห์)เท่านั้น วัลอิยาซุบิลลาฮฺ.

เมื่อผู้อ่านได้อ่านสิ่งที่ผู้เขียนได้นำเสนอนี้แล้วหากผู้อ่านมีความเชื่อมั่นต่อคำมั่นสัญญาของอัลลอฮฺ ซ.บ. นี้อย่างบริสุทธิ์ใจ สิ่งที่ผู้อ่านจะต้องทำทันทีนั้นคือ ปฏิเสธคำกล่าวอ้างที่มดเท็จทั้งหมดนี้ของอุลามาอฺชีอะห์เหล่านี้อย่างไม่มีความลังเลหรือสงสัยใดๆทั้งสิ้นหากไม่เช่นนั้นแล้วเท่ากับว่าท่านผู้อ่านไม่มีความเชื่อมั่นต่อคำมั่นสัญญาของอัลลอฮฺ ซ.บ. ที่ได้ประกาศออกไปให้เราได้อ่านไปจวบจนวันกียามัตว่า พระองค์จะเป็นผู้รักษาอุลกุรอานด้วยพระองค์เอง แล้วมันจะเป็นเช่นไรนั้นคิดว่าท่านผู้อ่านก็น่าจะทราบกันดีเกี่ยวกับผู้ที่มีความเชื่อว่าอัลกุรอานได้ถูกบิดเบือนเปลี่ยนแปลงเช่นที่ปรากฏในหนังสือที่ได้ยกมาเป็นตัวอย่างทั้งหมดนี้...วัลอิยาซุบิลลาฮฺ

1ซูเราะห์ อัลฮิจร์ อายะห์ที่ 9

คิดว่าบทนี้น่าจะพอเพียงเท่านี้สำหรับท่านผู้อ่านที่ต้องการแสวงหาสัจจะธรรมในการที่จะพิสูจน์ข้อเท็จจริงด้วยความบริสุทธิ์ใจ และให้คำตอบกับตัวเองว่าตกลงสิ่งที่ผู้รู้ได้บอกให้เราทราบเกี่ยวกับความเชื่อของชีอะห์ต่ออัลกุรอานกับสิ่งที่ชีอะห์กำลังโน้มน้าวและพยายามสร้างเรื่องราวต่างๆให้เราเชื่อนั้นอย่างไหนจริงและอย่างไหนเท็จขอให้ไตร่ตรองพร้อมขอดุอาอ์จากอัลลอฮฺให้พระองค์ทรงชี้นำทางที่ถูกต้องและปกป้องเราให้ห่างไกลจากความเชื่อและแนวทางที่ผิดๆนี้ด้วยเถิด อามีนยาร็อบบัล อาละมีน

บทที่หก
อัลกุรอานไม่สามารถเป็นฮุจญะ (หลักฐาน) ได้ยกเว้นต้องด้วยกับ (การตัดสินของ) อัลกออิม (อีมาม) เท่านั้น!![1]

อัลกุรอาน ถือเป็นแหล่งอ้างอิงที่สำคัญเป็นอันดับหนึ่งสำหรับมุสลิมในการที่จะกลับไปดูเพื่อปฏิบัติการงานต่างๆอย่างถูกต้อง เนื้อหาต่างๆที่มีอยู่ในอัลกุรอานล้วนเป็นหลักฐานในการใช้สำหรับอ้างอิง ดังนั้นเมื่อมีประเด็นปัญหาเกี่ยวกับศาสนาเกิดขึ้น ลำดับแรกที่มุสลิมจะกระทำคือการกลับไปหาอัลกุรอานเพื่อดูว่าอัลกุรอานกล่าวอย่างไรเกี่ยวกับปัญหานั้นๆ เมื่อปรากฏหลักฐานจากอัลกุรอานอย่างชัดเจนมุสลิมก็จะปฏิบัติและเชื่อสิ่งที่มีอยู่ในอัลกุรอานอย่างไม่ลังเล โดยไม่จำเป็นต้องผ่านสิ่งอื่นในการมาอธิบายอายะห์ที่ชัดเจนจากอัลกุรอาน แต่อย่างใดนอกเสียจากว่าอายะห์ดังกล่าวเป็นอายะห์ที่ไม่มีความชัดเจนสามารถเข้าใจได้หลายบริบท หลายความหมายเช่นนี้แล้วจำเป็นต้องมีการอธิบายจากผู้รู้ที่ได้รับการยอมรับผ่านหนังสือของเขาเหล่านี้ที่เราเรียกกันว่า ตัฟซีร นั่นเองอย่างไรก็ตามหากหลักฐานที่ปรากฏจากอัลกุรอานในประเด็นหนึ่งเป็นหลักฐานที่มีความชัดเจนอยู่ในตัวของมันไม่สามารถที่จะเข้าใจเป็นอย่างอื่นได้แล้ว มุสลิมที่ศรัทธาอย่างแท้จริงก็จะไม่ลังเลที่จะเชื่อและปฏิบัติตามเนื้อหาที่อายะห์อัลกุรอานได้กล่าวไว้ นั่นก็เพราะมุสลิมมีความเชื่ออย่างเต็มเปี่ยมว่าอัลกุรอานนั้นคือสิ่งที่อัลลอฮฺประทานลงมาเพื่อเป็นหลักฐานให้เราได้ใช้อ้างอิงในการที่จะนำมาปฏิบัตินำมาใช้ในชีวิตประจำวันของเรานั่นเอง

---

1 ดู อุศูล อัล-กาฟีย์ เล่ม1 หน้า 119-120

ทว่าสำหรับชีอะห์แล้วความเชื่อเกี่ยวกับอัลกุรอานในเรื่องนี้นั้นจะมีความแตกต่างจากมุสลิม นั่นคือสำหรับพวกเขาแล้วอัลกุรอานจะยังคงเป็นอัลกุรอานที่ไม่สามารถนำมาเป็นหลักฐานได้แม้อายะห์ที่ปรากฏมานั้นจะเป็นอายะห์ที่มีความชัดเจนอยู่ในตัวของมันก็ตาม เว้นเสียแต่จะต้องมีมาด้วยกับอีมามของพวกเขาหรือก็คือต้องผ่านการอธิบายจากอีมาม เท่านั้น เมื่อนั้นอัลกุรอานจึงจะเป็นอัลกุรอานที่มีชีวิต เป็นหลักฐานในการอ้างอิงและปฏิบัติได้ ด้วยเหตุนี้การอ้างหลักฐานจากอัลกุรอานอย่างเดียวสำหรับชีอะห์แล้วนั้นจะยังไม่สามารถนำไปปฏิบัติหรือเชื่อตามที่อัลกุรอานได้บอกเอาไว้แม้นจะชัดเจนซักเพียงไหนก็ตามเว้นเสียแต่ต้องมีการอธิบายจากอีมามอัลกออีมของพวกเขาเท่านั้นเรื่องราวการอธิบายเกี่ยวกับประเด็นนี้นั้นมีปรากฏอยู่ในหนังสือที่สำคัญของชีอะห์หลายๆเล่มเช่น รีญาล อัลกิชชีย์[1] อิลัล อัล-ชะรออิอฺ[2] อัล-มะฮาซิน[3]เป็นต้นซึ่งหากเป็นเช่นที่พวกเขาได้กล่าวไว้จริงๆนั้นเท่ากับว่า สิ่งที่เป็นหลักฐานจริงๆนั้นไม่ใช่อัลกุรอานที่เป็น กะลามุลลอฮฺ ทว่ามันคือคำพูดของอีมามที่มีความชัดเจนมากกว่า ที่เป็นเหตุให้อัลกุรอานที่เป็นคำพูดของอัลลอฮฺนั้นมีชีวิตขึ้นมา เพราะหากไม่มีอีมามอยู่ด้วยแล้ว อัลกุรอานก็ไร้ความหมายเพราะเป็นสิ่งที่ผู้คนไม่สามารถเข้าใจและเข้าถึงเนื้อหาได้[4]...วัลอิยาซุบิลลาฮฺ[5]

---

1 ดู ริญาล อัล-กีชชีย์ หน้า 420

2 ดู อิลัล อัล-ชะรออิอ โดย อัล-ซอดูก หน้า 192

3 ดู อัล-มะฮาซิน โดย อัลบุรกีย์ หน้า 268

4 มีรายงานบทหนึ่งที่อุลามาอฺชีอะห์อ้างว่าจาก ท่านอะลี รอฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวว่า "هذا كتاب الله الصامت وأنا كتاب الله الناطق" “นี่คือหนังสือของอัลลอฮฺ(หมายถึงอัลกุรอาน-ผู้แปล) ที่ใบ้ และฉัน(ท่านอะลี)ขอหนังสือของอัลลอฮฺ ที่ออกเสียง (พูดได้)) ดู อัลฮุรรุลอามิลี / อัล-ฟุซูล อุลมุฮิมมะห์ หน้า 235

5 ดู รีซาละห์ ดุกตูรอฮ์ อุศูล มัศฮับอัล-ชีอะห์ อัลอิมามียะห์ อิษนาอัชรียะห์ โดย ดร.นาศิร บิน อับดุลลอฮฺ บินอะลี อัลก็อฟฟารีย์ เล่มหนึ่ง หน้า 156

ผู้เขียนขอยกตัวอย่างจากอัลกุรอานอายะห์ต่อไปนี้ที่กล่าวถึงบรรดาภรรยาของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมว่า

وَأَزْوَٰجُهُۥٓ أُمَّهَٰتُهُمْ

“และบรรดาภรรยาของเขา (ท่านนบี)เป็นมารดาของพวกเขา(ผู้ศรัทธา)”[1]

แม้นอัลกุรอานอายะห์นี้ได้บอกไว้อย่างชัดเจนว่า บรรดาภรรยาของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมนั้นเป็นมารดาของผู้ศรัทธา ทว่าชีอะห์ก็ยังคงไม่ยอมรับและยังคงสาปแช่ง ด่าทอกล่าวร้ายบรรดาภรรยาของท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมโดยเฉพาะท่านหญิงอะอีชะห์ และท่านหญิงฮัฟเซาะห์ รอฎิยัลลอฮุอันฮุมา แทบจะกล่าวได้ว่าคนเดียวที่พวกเขายอมรับและเชิดชูนั่นคือท่านหญิงคอดีญะห์ รอฎิยัลลอฮุอันฮา ผู้เป็นมารดาของท่านหญิงฟาตีมะห์ รอฎิยัลลอฮุอันฮาเท่านั้น

อีกอายะห์หนึ่งเกี่ยวกับบรรดาซอฮาบะห์ที่ทำการบัยอะห์ใต้ต้นไม้อัลกุรอานได้บอกไว้ว่า

لَّقَدْ رَضِىَ ٱللَّهُ عَنِ ٱلْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ ٱلشَّجَرَةِ
فَعَلِمَ مَا فِى قُلُوبِهِمْ فَأَنزَلَ ٱلسَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَٰبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا

“แท้จริงอัลลอฮฺได้ทรงพอใจต่อบรรดามุอมินีนที่พวกเขาได้ทำการบัยอะห์ใต้ต้นไม้ ดังนั้นพระองค์ทรงรู้ถึงภายในจิตใจพวกเขาแล้วพระองค์จะทรงตอบแทนด้วยกับความสำเร็จที่ไม่ไกลเกินเอื้อม”[2]

1ซูเราะห์ อัล-อะห์ซาบ อายะห์ที่ 6

2ซูเราะห์ อัลฟัตฮ์ อายะห์ที่ 18

อายะห์บทนี้อัลกุรอานได้บอกไว้ชัดเจนว่าอัลลอฮฺได้ทรงพอใจต่อกลุ่มศอฮาบะห์ในวันนั้นพร้อมกับบอกว่ารู้ถึงภายในจิตใจของพวกเขาว่าเป็นอย่างไร ซึ่งแน่นอนว่าบุคคลที่มีอยู่ในจำนวนซอฮาบะห์ในวันนั้นคือท่านอบูบักรและอุมัร รวมถึงอุษมาน รอฎิยัลลอฮุอันฮุม อยู่ด้วย ทว่าชีอะห์ก็ยังคงพยายามที่จะกล่าวร้ายต่อพวกเขาโดยไม่แหย่แสคำบอกกล่าวของอายะห์ดังกล่าวนี้และพยายามที่จะอธิบายอย่างบิดเบือนต่างๆนาๆเพื่อให้เป็นไปตามที่ตนอยากให้เป็น ..วัลอิยาซุบิลลาฮฺ

ที่เป็นเช่นนี้นั่นก็เพราะหลักคำสอนของชีอะห์เกี่ยวกับการนำอัลกุรอานมาเป็นหลักฐานอ้างอิงนั้นต่างจากเราตรงที่สำหรับพวกเขาอัลกุรอานจะเป็นหลักฐานได้นั้นจะต้องมาด้วยกับการอธิบายของอัลกออิม หรือก็คือ อีมามของพวกเขานั่นเองตามที่ได้มีบันทึกในหนังสือ อัล-กาฟีย์ ของพวกเขา[1]อีกทั้งสิ่งที่สามารถเป็นหลักฐานสำหรับพวกเขาลำดับแรกนั้นไม่ใช่อัลกุรอานทว่ามันคือ “สติปัญญา” เพราะในอัลกุรอานนั้นเป็นหลักฐานสำหรับคนยุคสมัยของท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมส่วนยุคปัจจุบันนี้สิ่งที่สามารถจะเป็นทางนำให้กับมนุษย์ได้นั้นไม่ใช่อัลกุรอานแต่เป็นสติปัญญาตามที่มีการบันทึกจากหนังสือเล่มเดียวกันนี้[2] ซึ่งผู้เขียนจะนำมาเสนอให้ท่านผู้อ่านได้ประจักษ์ถึงคำสอนนี้ของพวกเขาต่อไป ในหนังสือของพวกเขา อินชาอัลลอฮฺ...

1ดู อุศูล อัล-กาฟีย์ เล่ม1 หน้า 119-120

2ดู อุศูล อัล-กาฟีย์เล่ม1 หน้า20

นังสืออุศูล อัล-กาฟีย์ เล่ม 1-2

นี่คือหน้าที่มีเนื้อหาตามที่ผู้เขียนได้อธิบายไปคร่าวๆเกี่ยวกับการเป็นฮุจญะห์ของอัลกุรอานจะต้องมาด้วยกับอัลกออิม

كتاب الْحُجَّةِ

٥٨ - باب الاِضْطِرَارِ إِلَى الْحُجَّةِ

[قَالَ أَبُو جَعْفَرٍ مُحَمَّدُ بْنُ يَعْقُوبَ الْكُلَيْنِيُّ مُصَنِّفُ هَذَا الْكِتَابِ رَحِمَهُ اللهُ: حَدَّثَنَا].

١ - عَلِيُّ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ الْعَبَّاسِ بْنِ عُمَرَ الْفُقَيْمِيِّ، عَنْ هِشَامِ بْنِ الْحَكَمِ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ (عليه السلام) أَنَّهُ قَالَ لِلزِّنْدِيقِ الَّذِي سَأَلَهُ مِنْ أَيْنَ أَثْبَتَّ الْأَنْبِيَاءَ وَالرُّسُلَ؟ قَالَ: إِنَّا لَمَّا أَثْبَتْنَا أَنَّ لَنَا خَالِقاً صَانِعاً مُتَعَالِياً عَنَّا وَعَنْ جَمِيعِ مَا خَلَقَ، وَكَانَ ذَلِكَ الصَّانِعُ حَكِيماً مُتَعَالِياً لَمْ يَجُزْ أَنْ يُشَاهِدَهُ خَلْقُهُ، وَلَا يُلَامِسُوهُ فَيُبَاشِرَهُمْ وَيُبَاشِرُوهُ، وَيُحَاجَّهُمْ وَيُحَاجُّوهُ، ثَبَتَ أَنَّ لَهُ سُفَرَاءَ فِي خَلْقِهِ، يُعَبِّرُونَ عَنْهُ إِلَى خَلْقِهِ وَعِبَادِهِ، وَيَدُلُّونَهُمْ عَلَى مَصَالِحِهِمْ وَمَنَافِعِهِمْ وَمَا بِهِ بَقَاؤُهُمْ وَفِي تَرْكِهِ فَنَاؤُهُمْ، فَثَبَتَ الْآمِرُونَ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْحَكِيمِ الْعَلِيمِ فِي خَلْقِهِ وَالْمُعَبِّرُونَ عَنْهُ جَلَّ وَعَزَّ وَهُمُ الْأَنْبِيَاءُ (عليهم السلام) وَصَفْوَتُهُ مِنْ خَلْقِهِ، حُكَمَاءَ مُؤَدَّبِينَ بِالْحِكْمَةِ، مَبْعُوثِينَ بِهَا؛ غَيْرَ مُشَارِكِينَ لِلنَّاسِ - عَلَى مُشَارَكَتِهِمْ لَهُمْ فِي الْخَلْقِ وَالتَّرْكِيبِ - فِي شَيْءٍ مِنْ أَحْوَالِهِمْ مُؤَيَّدِينَ مِنْ عِنْدِ الْحَكِيمِ الْعَلِيمِ بِالْحِكْمَةِ، ثُمَّ ثَبَتَ ذَلِكَ فِي كُلِّ دَهْرٍ وَزَمَانٍ مِمَّا أَتَتْ بِهِ الرُّسُلُ وَالْأَنْبِيَاءُ مِنَ الدَّلَائِلِ وَالْبَرَاهِينِ، لِكَيْلَا تَخْلُوَ أَرْضُ اللهِ مِنْ حُجَّةٍ يَكُونُ مَعَهُ عِلْمٌ يَدُلُّ عَلَى صِدْقِ مَقَالَتِهِ وَجَوَازِ عَدَالَتِهِ.

٢ - مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، عَنِ الْفَضْلِ بْنِ شَاذَانَ، عَنْ صَفْوَانَ بْنِ يَحْيَى، عَنْ مَنْصُورِ بْنِ حَازِمٍ قَالَ: قُلْتُ لِأَبِي عَبْدِ اللهِ (عليه السلام): إِنَّ اللهَ أَجَلُّ وَأَكْرَمُ مِنْ أَنْ يُعْرَفَ بِخَلْقِهِ، بَلِ الْخَلْقُ يُعْرَفُونَ بِاللهِ، قَالَ: صَدَقْتَ، قُلْتُ: إِنَّ مَنْ عَرَفَ أَنَّ لَهُ رَبّاً، فَيَنْبَغِي لَهُ أَنْ يَعْرِفَ أَنَّ لِذَلِكَ الرَّبِّ رِضًا وَسَخَطاً، وَأَنَّهُ لَا يُعْرَفُ رِضَاهُ وَسَخَطُهُ إِلَّا بِوَحْيٍ أَوْ رَسُولٍ، فَمَنْ لَمْ يَأْتِهِ الْوَحْيُ فَقَدْ يَنْبَغِي لَهُ أَنْ يَطْلُبَ الرُّسُلَ، فَإِذَا لَقِيَهُمْ عَرَفَ أَنَّهُمُ الْحُجَّةُ وَأَنَّ لَهُمُ الطَّاعَةَ الْمُفْتَرَضَةَ.

وَقُلْتُ لِلنَّاسِ: تَعْلَمُونَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ هُوَ الْحُجَّةَ مِنَ اللهِ عَلَى خَلْقِهِ؟ قَالُوا: بَلَى. قُلْتُ فَحِينَ مَضَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مَنْ كَانَ الْحُجَّةَ عَلَى خَلْقِهِ؟ فَقَالُوا: الْقُرْآنُ. فَنَظَرْتُ فِي الْقُرْآنِ فَإِذَا هُوَ يُخَاصِمُ بِهِ الْمُرْجِئُ وَالْقَدَرِيُّ وَالزِّنْدِيقُ الَّذِي لَا يُؤْمِنُ بِهِ حَتَّى يَغْلِبَ الرِّجَالَ بِخُصُومَتِهِ، فَعَرَفْتُ أَنَّ الْقُرْآنَ لَا يَكُونُ حُجَّةً إِلَّا بِقَيِّمٍ، فَمَا قَالَ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ كَانَ حَقّاً، فَقُلْتُ لَهُمْ: مَنْ قَيِّمُ الْقُرْآنِ؟ فَقَالُوا ابْنُ مَسْعُودٍ قَدْ كَانَ يَعْلَمُ، وَعُمَرُ يَعْلَمُ، وَحُذَيْفَةُ يَعْلَمُ، قُلْتُ: كُلَّهُ؟ قَالُوا: لَا، فَلَمْ

أَجِدْ أَحَداً يُقَالُ: إِنَّهُ يَعْرِفُ ذَلِكَ كُلَّهُ إِلَّا عَلِيّاً عليه السلام. وإِذَا كَانَ الشَّيْءُ بَيْنَ الْقَوْمِ فَقَالَ هَذَا: لَا أَدْرِي، وقَالَ هَذَا: لَا أَدْرِي، وقَالَ هَذَا: لَا أَدْرِي، وقَالَ هَذَا: أَنَا أَدْرِي، فَأَشْهَدُ أَنَّ عَلِيّاً عليه السلام كَانَ قَيِّمَ الْقُرْآنِ، وكَانَتْ طَاعَتُهُ مُفْتَرَضَةً وكَانَ الْحُجَّةَ عَلَى النَّاسِ بَعْدَ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وآله وأَنَّ مَا قَالَ فِي الْقُرْآنِ فَهُوَ حَقٌّ فَقَالَ: رَحِمَكَ اللهُ.

٣ – عَلِيُّ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ الْحَسَنِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ يُونُسَ بْنِ يَعْقُوبَ قَالَ: كَانَ عِنْدَ أَبِي عَبْدِ اللهِ عليه السلام جَمَاعَةٌ مِنْ أَصْحَابِهِ مِنْهُمْ حُمْرَانُ بْنُ أَعْيَنَ، ومُحَمَّدُ بْنُ النُّعْمَانِ، وهِشَامُ بْنُ سَالِمٍ، والطَّيَّارُ، وجَمَاعَةٌ فِيهِمْ هِشَامُ بْنُ الْحَكَمِ وهُوَ شَابٌّ فَقَالَ أَبُو عَبْدِ اللهِ عليه السلام: يَا هِشَامُ: أَلَا تُخْبِرُنِي كَيْفَ صَنَعْتَ بِعَمْرِو بْنِ عُبَيْدٍ وكَيْفَ سَأَلْتَهُ؟ فَقَالَ هِشَامٌ: يَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ إِنِّي أُجِلُّكَ وأَسْتَحْيِيكَ ولَا يَعْمَلُ لِسَانِي بَيْنَ يَدَيْكَ، فَقَالَ أَبُو عَبْدِ اللهِ: إِذَا أَمَرْتُكُمْ بِشَيْءٍ فَافْعَلُوا.

قَالَ هِشَامٌ: بَلَغَنِي مَا كَانَ فِيهِ عَمْرُو بْنُ عُبَيْدٍ وجُلُوسُهُ فِي مَسْجِدِ الْبَصْرَةِ، فَعَظُمَ ذَلِكَ عَلَيَّ، فَخَرَجْتُ إِلَيْهِ ودَخَلْتُ الْبَصْرَةَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ فَأَتَيْتُ مَسْجِدَ الْبَصْرَةِ فَإِذَا أَنَا بِحَلْقَةٍ كَبِيرَةٍ فِيهَا عَمْرُو بْنُ عُبَيْدٍ وعَلَيْهِ شَمْلَةٌ سَوْدَاءُ مُتَّزِراً بِهَا مِنْ صُوفٍ، وشَمْلَةٌ مُرْتَدِياً بِهَا، والنَّاسُ يَسْأَلُونَهُ، فَاسْتَفْرَجْتُ النَّاسَ فَأَفْرَجُوا لِي، ثُمَّ قَعَدْتُ فِي آخِرِ الْقَوْمِ عَلَى رُكْبَتَيَّ ثُمَّ قُلْتُ: أَيُّهَا الْعَالِمُ: إِنِّي رَجُلٌ غَرِيبٌ تَأْذَنُ لِي فِي مَسْأَلَةٍ؟ فَقَالَ لِي: نَعَمْ، فَقُلْتُ لَهُ: أَلَكَ عَيْنٌ؟ فَقَالَ: يَا بُنَيَّ أَيُّ شَيْءٍ هَذَا مِنَ السُّؤَالِ؟ وشَيْءٌ تَرَاهُ كَيْفَ تَسْأَلُ عَنْهُ؟ فَقُلْتُ هَكَذَا مَسْأَلَتِي فَقَالَ: يَا بُنَيَّ سَلْ وإِنْ كَانَتْ مَسْأَلَتُكَ حَمْقَاءَ قُلْتُ: أَجِبْنِي فِيهَا، قَالَ لِي: سَلْ.

قُلْتُ أَلَكَ عَيْنٌ؟ قَالَ: نَعَمْ، قُلْتُ فَمَا تَصْنَعُ بِهَا؟ قَالَ: أَرَى بِهَا الْأَلْوَانَ والْأَشْخَاصَ. قُلْتُ: فَلَكَ أَنْفٌ؟ قَالَ: نَعَمْ، قُلْتُ: فَمَا تَصْنَعُ بِهِ؟ قَالَ: أَشَمُّ بِهِ الرَّائِحَةَ. قُلْتُ: أَلَكَ فَمٌ؟ قَالَ: نَعَمْ، قُلْتُ: فَمَا تَصْنَعُ بِهِ؟ قَالَ: أَذُوقُ بِهِ الطَّعْمَ، قُلْتُ: فَلَكَ أُذُنٌ؟ قَالَ: نَعَمْ، قُلْتُ: فَمَا تَصْنَعُ بِهَا؟ قَالَ: أَسْمَعُ بِهَا الصَّوْتَ، قُلْتُ: أَلَكَ قَلْبٌ؟ قَالَ: نَعَمْ، قُلْتُ فَمَا تَصْنَعُ بِهِ؟ قَالَ: أُمَيِّزُ بِهِ كُلَّ مَا وَرَدَ عَلَى هَذِهِ الْجَوَارِحِ والْحَوَاسِّ، قُلْتُ: أَولَيْسَ فِي هَذِهِ الْجَوَارِحِ غِنًى عَنِ الْقَلْبِ؟ فَقَالَ: لَا، قُلْتُ: وكَيْفَ ذَلِكَ وهِيَ صَحِيحَةٌ سَلِيمَةٌ، قَالَ: يَا بُنَيَّ إِنَّ الْجَوَارِحَ إِذَا شَكَّتْ فِي شَيْءٍ شَمَّتْهُ أَوْ رَأَتْهُ أَوْ ذَاقَتْهُ أَوْ سَمِعَتْهُ، رَدَّتْهُ إِلَى الْقَلْبِ فَيَسْتَيْقِنُ الْيَقِينَ ويُبْطِلُ الشَّكَّ، قَالَ هِشَامٌ: فَقُلْتُ لَهُ: فَإِنَّمَا أَقَامَ اللهُ الْقَلْبَ لِشَكِّ الْجَوَارِحِ؟ قَالَ: نَعَمْ، قُلْتُ: لَا بُدَّ مِنَ الْقَلْبِ وإِلَّا لَمْ تَسْتَيْقِنِ الْجَوَارِحُ؟ قَالَ: نَعَمْ، فَقُلْتُ لَهُ: يَا أَبَا مَرْوَانَ فَاللهُ تَبَارَكَ وتَعَالَى لَمْ يَتْرُكْ جَوَارِحَكَ حَتَّى جَعَلَ لَهَا إِمَاماً يُصَحِّحُ لَهَا

หน้า120 ที่มีเนื้อหาต่อเนื่องจากหน้าที่แล้ว

ในหน้าที่ผู้เขียนได้นำเสนอให้กับผู้อ่านนี้เป็นฮะดีษบทสนทนาที่ยาวพูดถึงสิ่งที่จะเป็นฮุจญะห์ต่ออุมมะห์ และการสนทนาปิดท้ายด้วยกับการยืนยันและยอมรับว่า

فَعَرَفْتُ أَنّ القُرآنَ لَا يَكُونُ حُجّة إِلّا بِقَيِّم

แล้วฉันก็เข้าใจแล้วว่า แท้จริงอัลกุรอานจะไม่สามารถเป็นฮุจญะห์ได้เว้นแต่ด้วยกับอัล-กออิม (หมายถึงด้วยการอธิบายของอีมาม-ผู้แปล)[1]

และปิดท้ายฮะดีษบทนี้ด้วยกับการยอมรับและขอเป็นพยานของคู่สนทนาว่า

فَأَشْهَد أَنّ عَلِيّا كَان قَيِّم القُرآن

“และฉันขอปฏิญานว่า ท่านอะลี คือผู้ดูแลอัลกุรอาน”[2]

ในอีกบทหนึ่งของหนังสือเล่มนี้ได้อธิบายถึงสิ่งที่จะเป็นหลักฐานเป็นฮุจญะห์สำหรับพวกเขาในยุคนี้ได้นั่นคือ สติปัญญาไม่ใช่อัลกุรอานหรือซุนนะห์เพราะอัลกุรอานนั้นเป็นหลักฐานและเป็นฮุจญะห์สำหรับผู้คนในยุคสมัยของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมเท่านั้น ! วัลอิยาซุบิลลาฮฺ

1ดู อุศูล อัล-กาฟีย์ เล่ม1 หน้า 119

2ดู อุศูล อัล-กาฟีย์ เล่ม1 หน้า 120

السِّحْرِ؟ وبَعَثَ عِيسَى بِآلَةِ الطِّبِّ؟ وبَعَثَ مُحَمَّداً صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وآلِهِ وعَلَى جَمِيعِ الأَنْبِيَاءِ بِالْكَلَامِ والْخُطَبِ؟ فَقَالَ أَبُو الْحَسَنِ (عليه السلام): إِنَّ اللهَ لَمَّا بَعَثَ مُوسَى (عليه السلام) كَانَ الْغَالِبُ عَلَى أَهْلِ عَصْرِهِ السِّحْرَ، فَأَتَاهُمْ مِنْ عِنْدِ اللهِ بِمَا لَمْ يَكُنْ فِي وُسْعِهِمْ مِثْلُهُ، ومَا أَبْطَلَ بِهِ سِحْرَهُمْ، وأَثْبَتَ بِهِ الْحُجَّةَ عَلَيْهِمْ، وإِنَّ اللهَ بَعَثَ عِيسَى (عليه السلام) فِي وَقْتٍ قَدْ ظَهَرَتْ فِيهِ الزَّمَانَاتُ واحْتَاجَ النَّاسُ إِلَى الطِّبِّ، فَأَتَاهُمْ مِنْ عِنْدِ اللهِ بِمَا لَمْ يَكُنْ عِنْدَهُمْ مِثْلُهُ، وبِمَا أَحْيَا لَهُمُ الْمَوْتَى، وأَبْرَأَ الأَكْمَهَ والأَبْرَصَ بِإِذْنِ اللهِ، وأَثْبَتَ بِهِ الْحُجَّةَ عَلَيْهِمْ.

وإِنَّ اللهَ بَعَثَ مُحَمَّداً ﷺ فِي وَقْتٍ كَانَ الْغَالِبُ عَلَى أَهْلِ عَصْرِهِ الْخُطَبَ والْكَلَامَ ـ وأَظُنُّهُ قَالَ: الشِّعْرَ ـ فَأَتَاهُمْ مِنْ عِنْدِ اللهِ مِنْ مَوَاعِظِهِ وحِكَمِهِ مَا أَبْطَلَ بِهِ قَوْلَهُمْ، وأَثْبَتَ بِهِ الْحُجَّةَ عَلَيْهِمْ؛ قَالَ: فَقَالَ ابْنُ السِّكِّيتِ: تَاللهِ مَا رَأَيْتُ مِثْلَكَ قَطُّ، فَمَا الْحُجَّةُ عَلَى الْخَلْقِ الْيَوْمَ؟ قَالَ: فَقَالَ (عليه السلام): الْعَقْلُ يُعْرَفُ بِهِ الصَّادِقُ عَلَى اللهِ فَيُصَدِّقُهُ، والْكَاذِبُ عَلَى اللهِ فَيُكَذِّبُهُ؛ قَالَ: فَقَالَ ابْنُ السِّكِّيتِ: هَذَا واللهِ هُوَ الْجَوَابُ.

٢١ - الْحُسَيْنُ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ مُعَلَّى بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنِ الْوَشَّاءِ عَنِ الْمُثَنَّى الْحَنَّاطِ، عَنْ قُتَيْبَةَ الأَعْشَى، عَنِ ابْنِ أَبِي يَعْفُورٍ، عَنْ مَوْلًى لِبَنِي شَيْبَانَ، عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ (عليه السلام) قَالَ: إِذَا قَامَ قَائِمُنَا وَضَعَ اللهُ يَدَهُ عَلَى رُؤُوسِ الْعِبَادِ فَجَمَعَ بِهَا عُقُولَهُمْ وكَمَلَتْ بِهِ أَحْلَامُهُمْ.

٢٢ - عَلِيُّ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ سَهْلِ بْنِ زِيَادٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سُلَيْمَانَ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ إِبْرَاهِيمَ عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ سِنَانٍ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ (عليه السلام) قَالَ: حُجَّةُ اللهِ عَلَى الْعِبَادِ النَّبِيُّ، والْحُجَّةُ فِيمَا بَيْنَ الْعِبَادِ وبَيْنَ اللهِ الْعَقْلُ.

٢٣ - عِدَّةٌ مِنْ أَصْحَابِنَا، عَنْ أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدٍ، مُرْسَلًا قَالَ: قَالَ أَبُو عَبْدِ اللهِ (عليه السلام): دِعَامَةُ الإِنْسَانِ الْعَقْلُ، والْعَقْلُ مِنْهُ الْفِطْنَةُ والْفَهْمُ والْحِفْظُ والْعِلْمُ؛ وبِالْعَقْلِ يَكْمُلُ، وهُوَ دَلِيلُهُ ومُبْصِرُهُ ومِفْتَاحُ أَمْرِهِ، فَإِذَا كَانَ تَأْيِيدُ عَقْلِهِ مِنَ النُّورِ كَانَ عَالِماً، حَافِظاً، ذَاكِراً فَطِناً، فَهِماً، فَعَلِمَ بِذَلِكَ كَيْفَ ولِمَ وحَيْثُ، وعَرَفَ مَنْ نَصَحَهُ ومَنْ غَشَّهُ، فَإِذَا عَرَفَ ذَلِكَ عَرَفَ مَجْرَاهُ ومَوْصُولَهُ ومَفْصُولَهُ، وأَخْلَصَ الْوَحْدَانِيَّةَ للهِ، والإِقْرَارَ بِالطَّاعَةِ. فَإِذَا فَعَلَ ذَلِكَ كَانَ مُسْتَدْرِكاً لِمَا فَاتَ، ووَارِداً عَلَى مَا هُوَ آتٍ، يَعْرِفُ مَا هُوَ فِيهِ، ولأَيِّ شَيْءٍ هُوَ هَاهُنَا، ومِنْ أَيْنَ يَأْتِيهِ، وإِلَى مَا هُوَ صَائِرٌ؛ وذَلِكَ كُلُّهُ مِنْ تَأْيِيدِ الْعَقْلِ.

٢٤ - عَلِيُّ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ سَهْلِ بْنِ زِيَادٍ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ مِهْرَانَ، عَنْ بَعْضِ رِجَالِهِ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ (عليه السلام) قَالَ: الْعَقْلُ دَلِيلُ الْمُؤْمِنِ.

เป็นการสนทนาระหว่างอิบนุซิกกีตกับ อะบุลฮะซัน

ในเนื้อหาของฮะดีษบทดังกล่าวนี้เป็นการสนทนาระหว่าง อิบนุซีกกีต กับ อีมาม อะบุลฮะซัน เกี่ยวกับการที่อัลลอฮฺได้ส่งบรรดานบีและสิ่งที่จะเป็นฮุจญะห์ให้กับอุมมะห์ของนบีแต่ล่ะท่าน ไล่มาตั้งแต่นบีมูซาไปกระทั่งท่านนบีมูฮำหมัดศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมหลังจากนั่นฮะดีษในบอกว่าอีมามอะบุลฮะซันได้อธิบายเกี่ยวกับสิ่งที่จะเป็นฮุจญะห์ให้กับอุมมะห์นี้ไว้ว่า

“แท้จริงอัลลอฮฺ ซ.บ.ได้ส่งท่านนบีมูฮำหมัดให้กับอุมมะห์ยุคสมัยนั้นเนื่องจากคนยุคสมัยนั้นเป็นที่รู้กันว่าเป็นนักพูดเก่งในเรื่องการแต่กลอน โวหาร (อะห์ลุลคิต็อบ วัลกะลาม) แล้วอัลลอฮฺก็ได้ประทานสิ่งที่เหนือกว่าที่พวกเขาเป็น (นั่นคืออัลกุรอาน)เพื่อเป็นฮุจญะห์ให้กับพวกเขา.”

หลังจากอิบนิซิกกีต ได้ฟังเช่นนี้เขาก็ตื่นเต้นพร้อมกับกล่าวว่า (สิ่งที่เป็นประเด็นนั่นคือ)

تَاللّهِ مَا رَأَيْتُ مِثْلُكَ قَط، فَمَا الحُجّة عَلى الخَلْقِ اليَوْم؟ قَال: فَقَال عَلَيْه السّلاَم: العَقْلُ يَعْرِفُ بِهِ الصَّادِق عَلَى اللهِ فَيُصَدّقه، والكَاذِبُ عَلَى اللهِ فَيُكَذِّبَه، قَالَ: فَقَالَ ابن السّكِيت: هَذَا والله هُو الجَوَاب.

ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ ฉันไม่เคยเห็นคนที่เหมือนกับท่านมาก่อนเลย เช่นนี้แล้วอะไรที่จะเป็นฮุจญะห์ให้กับอุมมะห์ในยุคนี้? เขากล่าวว่า แล้วเขา (อะบุลฮะซัน)ก็กล่าวว่า “สติปัญญา สามารถรับรู้ด้วยกับมันผู้ที่มีความบริสุทธิใจต่ออัลลอฮฺแล้วเขาก็ให้ความเชื่อถือต่อเขา และ(รู้ด้วยกับสติปัญญา)ผู้ที่โกหกต่ออัลลอฮแล้วเขาก็ปฏิเสธต่อมันผู้นั่น เขากล่าวว่า อินุซิกกีตกล่าวต่อว่า “นี่แหละ ขอสาบานต่ออัลลอฮ คือคำตอบ”[1]

1ดู อุศูล อัล-กาฟีย์ เล่ม1 หน้า 20

ความเชื่อนี้ไม่ได้มีบันทึกไว้เฉพาะในหนังสือทว่าเป็นความเชื่อจริงๆของพวกเขาซึ่งผู้เขียนได้เคยสนทนาแลกเปลี่ยนกับชีอะห์คนหนึ่งในเฟสบุคซึ่งปรากฏว่าเขาได้กล่าวอธิบายเช่นเดียวกับสิ่งที่ปรากฏในหนังสือของพวกเขาบ่งบอกว่าในขณะที่ปากปฏิเสธว่าไม่ใช่แต่ใจก็เชื่อไปแล้ว นี่คือส่วนหนึ่งจากที่หลุดออกจากปากของพวกเขาระหว่างที่กำลังสนทนาแลกเปลี่ยนกับผู้เขียนเมื่อวันที่ 27มิถุนายน 2013 ในประเด็นว่าด้วย อีมามมะห์ดี ที่ชื่อ มูฮำหมัด บิน ฮะซัน อัลอัสกะรีย์ อีมามชีอะห์คนที่สิบสองในเฟสบุ๊คตามลิงค์ที่ได้แนบให้กับท่านผู้อ่านนี้

https://www.facebook.com/groups/218832978139460/permalink/574913662531388/

ส่วนการยืนยันของเขาเกี่ยวความเชื่อนี้ที่ว่าอัลกุรอานไม่สามารถเป็นฮุจญะห์ได้นั้น ผู้เขียนได้ถ่ายเอาไว้และนำมาลงในหนังสือเล่มนี้เช่นเดียวกันในหน้าถัดไป เขาได้กล่าวไว้เช่นนี้ครับ...

Zicrul Lilalameen Pathan

อิมามอาลี อะลัยฮิสสลามกล่าวว่า

إِمَّا وَّ مَشْهُوراً ظَاهِرا إِمَّا بِحُجَّةِ لِلّهِ قَائِمٌ مِنْ اَلأَرْض تَخْلُوَ لا بَلَىٰ

اَللّٰهُم بَيِّنَاتُهُ و اَللّهُ حُجَجَ تَبْطُلَ لِئَلاَّ مَغْمُوراً خَائِفا

โอ้อัลลอฮ หามิได้ โลกนี้ยอมไม่ไร้ซึ่งผู้ทำหน้าที่เพื่ออัลลอฮ์ด้วยหลัก ฐาน(อัลมะฮ์ดีผู้นี้เขา)อาจปรากฏตัวอย่างเปิดเผยหรือไม่ก็หลบซ่อนตัวเพื่อผู้เป็นหลักฐานของอัลลอฮ์และข้อชี้แจงของพระองค์จะได้ไม่ สูญเปล่า

นะฮุลบะลาเฆาะฮ ฮิกมะฮที่ 147

อย่างนี้แล้วใครครับที่ไม่เข้าใจกันแน่ ในกรณีนี้ผมตอบรวมของคุณมุสลิมไทยแลนด์ที่เข้ามาเจือกด้วยน่ะครับ มะอัฟนะครับที่ใช้คำนั้นเพราะนั่นเป็นคำพูดของคุณมุสลิมไทยแลนด์เอง

อัลกรุอ่านหากขาดการอรรถาธิบายอย่างถูกต้อง ก็คงไม่สามารถชี้นำมนุษยชาติได้หรอกน่ะครับ การอรรถาธิบายอัลกรุอ่านนั้นต้องเป็นหน้าที่ของบุคคลผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ถูกรับรองไม่ใช่ใครก็ได้มาอรรถาธิบายอัลกรุอ่าน และในทางกลับกันเราจะไม่เห็นข้อขัดแย้งเหล่านี้จากสายธารแห่ง อะฮ์ลุลบัยต์(อ) สาเหตุก็เพราะว่าบุคคลเหล่านี้คือ ก็อยยิมผู้ที่พิทักษ์รักษาอัลกุรอ่านไม่ให้ถูกตีความอย่างผิดเพี้ยน พวกเขาคือผู้ที่รู้จริงในอัลกุรอ่าน และจะไม่มีวันแยกจากอัลกุรอ่านเป็นอันขาด จากตรงนี้จึงเข้าใจว่า แท้จริงแล้วอัลกุรอ่านนั้นย่อมปราศจากความเป็น ฮุจญะฮ์ข้อพิสูจน์ หากไม่มี ก็อยยิมผู้ที่พิทักษ์รักษาและตีความมัน

ดังนั้นสิ่งใดก็ตามที่ก็อยยิม ผู้พิทักษ์กล่าวตีความในเรื่องใดๆของอัลกุรอ่านทั้งหมดย่อมเป็นสัจธรรมและบุคคลที่อรรถาธิบายอัลกรุอ่านได้ดีที่สุดเป็นคนแรก ก็คงไม่พ้นท่านอิมาม อะลี (อ) ด้วยเช่นกัน จะยกอะไรมาก็ขอให้เข้าใจแน่ชัดด้วยน่ะครับว่า เจ้าของหนังสือเขาเห็นด้วยกับทัศนะของใคร หากการอ้างท่านอิมามอะลี(อ) เช่นนี้โดยปราศจากความเข้าใจในตัวท่าน มันก็ไม่มีความหมายอะไร

27 มิถุนายน 2013 เวลา 12:12 น. · ถูกใจ · 1

ด้วยเหตุนี้เราจะเห็นว่าน้อยครั้งที่อุลามาอฺชีอะห์จะยกหลักฐานจากอัลกุรอานในการอ้างอิงสิ่งที่พวกเขาได้กล่าวไว้ทว่าพวกเขาจะใช้ตรรกะและปัญญาที่อัลลอฮฺให้มาเพียงน้อยนิดเอามาเป็นหลักฐานนำหน้าสิ่งที่อัลลอฮฺได้บอกเอาไว้ในอัลกุรอานในการปฏิบัติศาสนกิจของพวกเขา ที่สำคัญเพราะความเชื่อที่พวกเขาเชื่อว่าอัลกุรอานและซุนนะห์ของท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมนั้นไม่ได้ให้ประโยชน์อะไรกับอุมมะห์ในยุคนี้แต่อย่างใด เช่นที่ปรากฏในหนังสือเล่มนี้ซึ่งผู้เขียนจะขอนำเสนอให้กับผู้อ่านได้ทราบเอาเป็นการปิดท้ายบทนี้ เผื่อว่าผู้อ่านที่กำลังหลงไหลกับการเชิญชวนของชีอะห์สิบสองอีมามโดยการเอาชื่อของอะห์ลุลบัยติมาเป็นเกราะกำบังของพวกเขาจะได้เห็นและรับรู้ในสิ่งที่อุลามาอฺของพวกเขาสอนไว้ ก่อนที่จะตัดสินใจที่จะคล้อยตามพวกเขา อินชาอัลลอฮฺ.

أصول الكافي (ج١) / كتاب الحجة ١٢٢

قَالَ: فَوَرَدَ هِشَامُ بْنُ الْحَكَمِ وهُوَ أَوَّلُ مَا اخْتَطَّتْ لِحْيَتُهُ، ولَيْسَ فِينَا إِلَّا مَنْ هُوَ أَكْبَرُ سِنّاً مِنْهُ، قَالَ: فَوَسَّعَ لَهُ أَبُو عَبْدِ اللهِ عليه السلام وقَالَ: نَاصِرُنَا بِقَلْبِهِ ولِسَانِهِ ويَدِهِ، ثُمَّ قَالَ: يَا حُمْرَانُ كَلِّمِ الرَّجُلَ، فَكَلَّمَهُ فَظَهَرَ عَلَيْهِ حُمْرَانُ، ثُمَّ قَالَ: يَا طَاقِيُّ كَلِّمْهُ فَكَلَّمَهُ فَظَهَرَ عَلَيْهِ الْأَحْوَلُ، ثُمَّ قَالَ: يَا هِشَامَ بْنَ سَالِمٍ كَلِّمْهُ، فَتَعَارَفَا، ثُمَّ قَالَ أَبُو عَبْدِ اللهِ عليه السلام لِقَيْسٍ الْمَاصِرِ: كَلِّمْهُ فَكَلَّمَهُ فَأَقْبَلَ أَبُو عَبْدِ اللهِ عليه السلام يَضْحَكُ مِنْ كَلَامِهِمَا مِمَّا قَدْ أَصَابَ الشَّامِيَّ.

فَقَالَ لِلشَّامِيِّ: كَلِّمْ هَذَا الْغُلَامَ - يَعْنِي هِشَامَ بْنَ الْحَكَمِ - فَقَالَ: نَعَمْ، فَقَالَ لِهِشَامٍ: يَا غُلَامُ سَلْنِي فِي إِمَامَةِ هَذَا، فَغَضِبَ هِشَامٌ حَتَّى ارْتَعَدَ ثُمَّ قَالَ لِلشَّامِيِّ: يَا هَذَا أَرَبُّكَ أَنْظَرُ لِخَلْقِهِ أَمْ خَلْقُهُ لِأَنْفُسِهِمْ؟ فَقَالَ الشَّامِيُّ: بَلْ رَبِّي أَنْظَرُ لِخَلْقِهِ، قَالَ: فَفَعَلَ بِنَظَرِهِ لَهُمْ مَاذَا؟ قَالَ: أَقَامَ لَهُمْ حُجَّةً ودَلِيلًا كَيْلَا يَتَشَتَّتُوا أَوْ يَخْتَلِفُوا، يَتَأَلَّفُهُمْ ويُقِيمُ أَوَدَهُمْ ويُخْبِرُهُمْ بِفَرْضِ رَبِّهِمْ، قَالَ: فَمَنْ هُوَ؟ قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، قَالَ هِشَامٌ: فَبَعْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ؟ قَالَ: الْكِتَابُ والسُّنَّةُ، قَالَ هِشَامٌ: فَهَلْ نَفَعَنَا الْيَوْمَ الْكِتَابُ والسُّنَّةُ فِي رَفْعِ الِاخْتِلَافِ عَنَّا؟ قَالَ الشَّامِيُّ: نَعَمْ، قَالَ: فَلِمَ اخْتَلَفْنَا أَنَا وأَنْتَ وصِرْتَ إِلَيْنَا مِنَ الشَّامِ فِي مُخَالَفَتِنَا إِيَّاكَ؟ قَالَ: فَسَكَتَ الشَّامِيُّ، فَقَالَ أَبُو عَبْدِ اللهِ عليه السلام لِلشَّامِيِّ: مَا لَكَ لَا تَتَكَلَّمُ؟ قَالَ الشَّامِيُّ: إِنْ قُلْتُ: لَمْ نَخْتَلِفْ كَذَبْتُ، وإِنْ قُلْتُ: إِنَّ الْكِتَابَ والسُّنَّةَ يَرْفَعَانِ عَنَّا الِاخْتِلَافَ أَبْطَلْتُ، لِأَنَّهُمَا يَحْتَمِلَانِ الْوُجُوهَ. وإِنْ قُلْتُ: قَدِ اخْتَلَفْنَا وكُلُّ وَاحِدٍ مِنَّا يَدَّعِي الْحَقَّ فَلَمْ يَنْفَعْنَا إِذَنِ الْكِتَابُ والسُّنَّةُ. إِلَّا أَنَّ لِي عَلَيْهِ هَذِهِ الْحُجَّةَ، فَقَالَ أَبُو عَبْدِ اللهِ عليه السلام: سَلْهُ تَجِدْهُ مَلِيّاً.

فَقَالَ الشَّامِيُّ: يَا هَذَا مَنْ أَنْظَرُ لِلْخَلْقِ أَرَبُّهُمْ أَوْ أَنْفُسُهُمْ؟ فَقَالَ هِشَامٌ: رَبُّهُمْ أَنْظَرُ لَهُمْ مِنْهُمْ لِأَنْفُسِهِمْ، فَقَالَ الشَّامِيُّ: فَهَلْ أَقَامَ لَهُمْ مَنْ يَجْمَعُ لَهُمْ كَلِمَتَهُمْ ويُقِيمُ أَوَدَهُمْ ويُخْبِرُهُمْ بِحَقِّهِمْ مِنْ بَاطِلِهِمْ؟ قَالَ هِشَامٌ: فِي وَقْتِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَوِ السَّاعَةِ؟ قَالَ الشَّامِيُّ: فِي وَقْتِ رَسُولِ اللهِ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، والسَّاعَةِ مَنْ؟ فَقَالَ هِشَامٌ: هَذَا الْقَاعِدُ الَّذِي تُشَدُّ إِلَيْهِ الرِّحَالُ، ويُخْبِرُنَا بِأَخْبَارِ السَّمَاءِ والْأَرْضِ وِرَاثَةً عَنْ أَبٍ عَنْ جَدٍّ، قَالَ الشَّامِيُّ: فَكَيْفَ لِي أَنْ أَعْلَمَ ذَلِكَ؟ قَالَ هِشَامٌ: سَلْهُ عَمَّا بَدَا لَكَ، قَالَ الشَّامِيُّ: قَطَعْتَ عُذْرِي فَعَلَيَّ السُّؤَالُ.

فَقَالَ أَبُو عَبْدِ اللهِ عليه السلام: يَا شَامِيُّ! أُخْبِرُكَ كَيْفَ كَانَ سَفَرُكَ؟ وكَيْفَ كَانَ طَرِيقُكَ؟ كَانَ كَذَا وكَذَا، فَأَقْبَلَ الشَّامِيُّ يَقُولُ: صَدَقْتَ أَسْلَمْتُ لِلهِ السَّاعَةَ، فَقَالَ أَبُو عَبْدِ اللهِ عليه السلام: بَلْ آمَنْتَ بِاللهِ السَّاعَةَ، إِنَّ الْإِسْلَامَ قَبْلَ الْإِيمَانِ، وعَلَيْهِ يَتَوَارَثُونَ ويَتَنَاكَحُونَ، والْإِيمَانُ عَلَيْهِ يُثَابُونَ، فَقَالَ الشَّامِيُّ:

หนังสืออุศูล อัลกาฟีย์ เล่ม1หน้า 122

ผู้เขียนขอสรุปฮะดีษของชีอะห์บทนี้ให้เข้าใจกันแบบนี้นะครับว่า ฮะดีษบทนี้เป็นเรื่องที่เล่าเกี่ยวกับการสนทนาระหว่าง อัล-ชามีย์ กับ ฮิชาม บิน อัล ฮะกัม เกี่ยวกับสิ่งที่จะเป็นฮุจญะห์(หลักฐาน) ต่ออุมมะห์ ในตอนหนึ่ง (คือส่วนที่ได้ทาสีเอาไว้ในหนังสือ) ฮิชามได้ถาม อัล-ชามีย์ว่า "หลังจากท่านนบีเสียชีวิตอะไรที่จะมาเป็นฮูจญะห์แทนท่าน" อัล-ชามีย์ตอบว่า "อัลกุรอานและซุนนะห์(ของท่านนบี)" ฮิชามจึงกล่าวว่า "แล้วทุกวันนี้อัลกุรอานและซุนนะห์ได้ให้ประโยชน์กับพวกเราในการที่จะสามารถลบล้างสิ่งที่ขัดแย้งกันระหว่างเราได้หรือเปล่า? อัล-ชามีย์ตอบว่า "ได้" ฮิชามจึงกล่าวต่อไปว่า "(หากเป็นเช่นที่เจ้ากล่าวมาจริง)แล้วทำไมเราทั้งสองถึงได้ขัดแย้งกันอยู่ เจ้ากับข้า อุตสาห์เดินทางมาจากเมืองชามเพื่อมาพบกับข้าในเรื่องที่เราขัดแย้งกันนี้? เขา(คนที่เล่า)กล่าวว่า "แล้ว อัล-ชามีย์ก็เงียบ(ไม่ตอบ)" ฮิชามจึงกล่าวต่อไปว่า "ทำไมท่านถึงเงียบไม่ยอมตอบล่ะ" อัล-ชามีย์จึงตอบไปว่า "หากฉันตอบว่า ใช่ อัลกุรอานสามารถยกความขัดแย้งไปจากเราได้ สิ่งที่ฉันกล่าวไปก็เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องเพราะทั้งสองสิ่งนี้มีความเป็นไปได้หลายอย่าง (หนึ่งในนั้นคือมันขัดกับสิ่งที่เป็นอยู่จริงระหว่างทั้งสอง -ผู้แปล) และหากฉันบอกว่าเราทั้งสองมีความขัดแย้งกันแต่ล่ะฝ่างต่างก็อ้างว่าสัจธรรมอยู่กับตนก็เท่ากับว่าอัลกุรอานและซุนนะห์ของท่านนบีไม่ได้ให้ประโยชน์อะไรกับเรา!.....[1]

1ดู อุศูล อัล-กาฟีย์ เล่ม1 หน้า 122

บทสรุป...

ท่านผู้อ่านที่รักของอัลลอฮฺ

นี่คือสิ่งที่ชีอะห์สิบสองอีมามพยายามจะให้เป็นและสอนผู้คนเพื่อให้ล่ะทิ้งอัลกุรอานและซุนนะห์ที่เป็นแบบอย่างของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมแล้วหันมาให้ความสนใจกับสิ่งอื่นๆแทนและหากเมื่อไหร่ที่พวกเขาสามารถทำให้เราออกห่างจากอัลกุรอานและซุนนะห์ได้เมื่อนั่นศาสนาของเราก็จะล่มสลายไป... วัลอิยาซุบิลลาฮฺ

ขออัลลอฮุ ซุบฮานะฮุวะตะอาลาทรงคุ้มครองและปกป้องให้เราห่างไกลจากคำสอน ที่บิดเบือนและความเชื่อที่ผิดๆเหล่านี้ และทำให้เรามั่นคงกับแนวทางที่ชี้นำโดยท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ผ่านบรรดามิตรสหายและอะห์ลุลบัยติของท่านอย่างแท้จริงปราศจากการบิดเบือนใดๆและทรงทำให้เรายืนหยัดอยู่บนแนวทางที่ถูกต้องนี้ตราบวันที่เรากลับไปหาพระองค์ด้วยเถิด อามีน ยาร็อบบัลอาละมีน

สำหรับเล่มหนึ่งนี้ผู้เขียนขอสิ้นสุดการนำเสนอเพียงเท่านี้เพื่อไม่ให้หนังสือเล่มนี้หนาจนเกินไปและคิดว่าหกบทที่ผู้เขียนพยายามรวบรวมนำมาเสนอให้กับท่านผู้อ่านจะสามารถเป็นเกราะป้องกันและรู้ทันชีอะห์แยกแยะข้อเท็จจริงและสามารถเป็นข้อมูลในการไตร่ตรองเกี่ยวกับชีอะห์ได้ไม่มากก็น้อยอินชาอัลลอฮฺ

เนื้อหาเกี่ยวกับอัลกุรอานยังมีประเด็นที่น่าสนใจที่ผู้เขียนคิดว่าผู้อ่านจำเป็นต้องรับรู้เพิ่มเติมจากเล่มนี้นั่นคือ ประเด็น ต่อไปนี้

- โคมัยนี กับความเชื่อของเขาต่ออัลกุรอาน
- จุดประสงค์ในการ บิดเบือนอัลกุรอานของชีอะห์สิบสองอีมาม
- นาซิคและมันซุคที่ชีอะห์เอามาเป็นประเด็นฟิตนะห์
- "ชุบุฮาต" ความคลุมเครือที่ชีอะห์นำเอามาเป็นประเด็น
- ข้อใส่ไคล้ของชีอะห์ต่ออะห์ลุซซุนนะห์วัลญะมาอะห์เกี่ยวกับการบิดเบือนอัลกุรอาน

หัวข้อต่างๆเหล่านี้ ผู้เขี่ยนจะได้นำเสนอเพิ่มเติมให้กับท่านผู้อ่านได้รับรู้ข้อเท็จจริงในเล่มสองต่อไป อินชาอัลลอฮฺ สำหรับเล่มนี้ขอสิ้นสุดการนำเสนอเพียงเท่านี้

أقول قولي هذا وأستغفر الله العظيم لي ولكم وأفوض أمري إلى الله إن الله سميع بالعباد

وصلى الله على نبينا محمد وعلى آله وصحبه وسلم

والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته

Abuawail Alkausar

27-01- 2014

ส่วนหนึ่งจากหนังสือที่ใช้ในการอ้างอิง ...

- อัลกุรอาน
- เศาะฮีหฺ อัล-บุคอรีย์
- เศาะฮีหฺ มุสลิม
- มุสนัดอัลหาริษ (บุฆยะฮฺ อัลบาอิษ)
- รีซาละห์ ดุกตูรอฮ์ อุศูล มัศฮับอัล-ชีอะห์ อัลอิมามียะห์ อิษนาอัชรียะห์
- อัลมะศอหิฟ โดย อิบนุอบีดาวูด
- อัลอิตกอน โดย อัสสุยูฏีย์
- อัลบุรฮาน ฟีอุลูม อัลกุรอาน
- อัล-กัชชาฟ โดย อัล-ซะมัคชะรีย์

ส่วนหนึ่งจากหนังสือชีอะห์ที่ใช้ในการอ้างอิง ...

- อุศูลมินัลกาฟีย์
- อัล-อิฮ์ติญาจ
- อัล-มะนากิบ
- ตัฟซีร อัล-ซอฟีย์
- นะห์ญุล บะลาเฆาะห์
- *มิรอาติลอุกูล*
- อุศูล อัล-กาฟีย์
- อัล-อันวาร อัล-นุมานียะห์
- อะวาอิล อัล- มะกอลาต
- มินฮาญุล บะรออะห์ ฟี ชัรฮ์ นัฮญุล บะลาเฆาะห์
- ตัฟซีร อัล-อัยยาชีย์
- อัล-ฟุซูล อัล-มุฮิมมะห์